

แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

นางสาวสลิภักดิ์ เอื้อสุวรรณกุล
6417510011

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาวะผู้นำและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
ปีการศึกษา 2568
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสยาม

Guidelines for Developing the Use of Information Technology in
Academic Administration of Private Schools at the Basic
Education Level in Bangkok

Miss Sarlilpak Uasuwonkul
6417510011

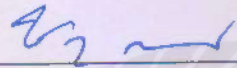
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirement
For the Degree of Master of Education in Leadership and
Innovation in Educational Administration
Graduate School of Education Siam University

Academic year 2025

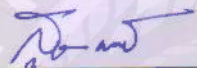
Copyright by Siam University

หัวข้อวิทยานิพนธ์ แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร
นามผู้วิจัย นางสาวสลิลภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.ลิขิตกุล กุลรัตน์รักษ์ ที่ปรึกษาหลัก

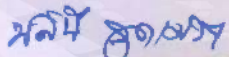
บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำและนวัตกรรมการ
บริหารการศึกษา

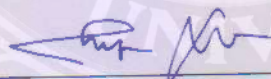
 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ชนิตา รักษ์พลเมือง)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

 ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลเรือดรีนึ่งสูงัทธา เอื้อวงศ์)

 กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก
(รองศาสตราจารย์ ดร.อรณพ จินะวัฒน์)

 กรรมการ
(ดร.นลินี สุตเสวต)

 กรรมการ/ที่ปรึกษาหลัก
(ดร.ลิขิตกุล กุลรัตน์รักษ์)

วันที่ 15 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2568

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์ : แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร
โดย : นางสาวสลิภักดิ์ เอื้อสุวรรณกุล
ชื่อปริญญาบัตร : ศีศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : ภาวะผู้นำและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา

()
ดร.ลิขิตกุล กุลรัตน์รักษ์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบสัดส่วนกับตารางของ Krejcie & Morgan (1970) ที่ค่าความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 376 คนจากโรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ และได้รับข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 341 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.89 และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณคือ ค่าเฉลี่ยและร้อยละ ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครวิเคราะห์จากการบริหารงานวิชาการ 8 ด้าน พบว่าด้านที่มีระดับของสภาพปัญหามากที่สุดคือด้านการแนะแนว รองลงมาคือด้านการประกันคุณภาพ ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ และด้านการวางแผนด้านวิชาการ ตามลำดับ สำหรับด้านการจัดการเรียนการสอน การนิเทศ และการวัดผลและประเมินผล สภาพปัจจุบันมีค่ามากกว่าสภาพปัญหา สำหรับผลการสัมภาษณ์ แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ พบว่า การพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงบูรณาการเป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนประสิทธิภาพงานวิชาการ ระบบฐานข้อมูลควรเชื่อมโยงข้อมูลสำคัญเพื่อให้สามารถใช้ในการวิเคราะห์และตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ได้อย่างแม่นยำ นอกจากนี้ควรเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลของบุคลากร โดยเน้นพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลในการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การนิเทศ และการแนะแนว รวมถึงการทำงานร่วมกันผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล ซึ่งควรลงทุนด้วยโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล โดยจัดตั้งหน่วยสนับสนุนการผลิตสื่อดิจิทัล เพื่อเป็นแรงจูงใจให้ครูสร้างสรรค์สื่อคุณภาพสูง และการบูรณาการเทคโนโลยีให้เชื่อมโยงกับการดำเนินงานประกันคุณภาพอย่างเป็นระบบ กำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจน และใช้ข้อมูลเพื่อติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงคุณภาพการบริหารงานวิชาการอย่างสม่ำเสมอ จะนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืนของโรงเรียนเอกชน

คำสำคัญ: การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ, โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร

Abstract

Thesis Title: Guidelines for Developing the Use of Information Technology in Academic Administration of Private Schools at the Basic Education Level in Bangkok

By: Ms. Sarlilpak Uasuwonkul

Degree Title: Master of Education

Field of Study: Educational Leadership and Administrative Innovation

Advisor:
(.....)
Dr. Likitkul Kulrattanak

This study aimed to investigate the use of information technology (IT) in the administration of academic affairs in private schools at basic education level in Bangkok and to explore approaches for enhancing the use of IT. The target population consisted of school administrators and teachers in private basic education institutions in Bangkok. The sample size was determined based on the Krejcie and Morgan (1970) table at a 95% confidence level, resulting in 376 participants from small, medium, large, and extra-large schools. A total of 341 valid responses were obtained. The research instruments included a questionnaire, with an overall reliability coefficient of 0.89, and an interview protocol. Quantitative data were analyzed using descriptive statistics including mean and percentage. Qualitative data from interviews with administrators were analyzed using content analysis.

The analysis of IT utilization in academic administration across eight dimensions revealed that the area with the highest level of issues was guidance and counseling, followed by quality assurance, educational media development, research for educational quality, and academic planning, respectively. In contrast, the current conditions in teaching and learning management, supervision, and assessment and evaluation were found to be more favorable than problematic. Interviews revealed that developing an integrated database system is crucial for academic efficiency. Such database system should connect important data, enabling informed strategic decisions. It's also vital to strengthen staff digital competencies in applying digital tools in various domains—teaching, assessment, research, supervision, and guidance—and foster collaboration via digital platforms. Achieving this requires investment in appropriate digital infrastructure and innovative learning media. Establishing media production support units can incentivize teachers to create quality content.

Keywords: Information Technology in Academic Administration, Private Schools, Basic Education, Bangkok

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดีจากความกรุณาและการสนับสนุนจากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.ลิขิตกุล กุรัตนรักษ์ อาจารย์ที่ปรึกษา และคณาจารย์ในหลักสูตรหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาวะผู้นำและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยามทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำ ชี้แนะแนวทางการวิจัยอย่างใกล้ชิดด้วยความเอาใจใส่ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะอันทรงคุณค่า ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบ แก้ไขให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เป็นอย่างยิ่งในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อความถูกต้องและความสมบูรณ์ของงานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครทุกท่านที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล ตอบแบบสอบถาม และให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในครั้งนี้

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ตลอดจนบุคลากรเจ้าหน้าที่ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือในการติดต่อประสานงานและทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี และขอบคุณเพื่อนนักศึกษาทุกท่านสำหรับกำลังใจและความช่วยเหลือที่ดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ ข้าพเจ้าขอขอบคุณครอบครัว และบุคคลผู้เป็นกำลังใจสำคัญ ที่สนับสนุนและให้กำลังใจตลอดระยะเวลาการศึกษา ทำให้ข้าพเจ้ามีกำลังใจในการฝ่าฟันอุปสรรคจนสามารถดำเนินการศึกษานี้ได้สำเร็จ

นางสาวสลิลภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ	ก
Abstract	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
 บทที่ 1 บทนำ.....	 1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามในการวิจัย	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
กรอบแนวคิดในการวิจัย	10
 บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	 12
แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ	13
หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ	56
บริบทของโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร	68
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	74
 บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	 81
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	81
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	83
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	85
การเก็บรวบรวมข้อมูล	87

การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	90
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	92
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม	92
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหาร งานวิชาการในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 8 ด้าน	94
ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร.....	105
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	113
สรุปผลการวิจัย	113
อภิปรายผลการวิจัย	116
ข้อเสนอแนะ	121
บรรณานุกรม	123
ภาคผนวก	137
ภาคผนวก ก รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ	138
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล	143
ภาคผนวก ค แบบสอบถามการวิจัย	148
ภาคผนวก ง รายละเอียดการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม	159
ภาคผนวก จ ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	170
ประวัติย่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์	172

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
2.1 ข้อมูลจำนวนโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา	71
3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน	82
3.2 คำนำน้หนักและความหมายของความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ	84
4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน	92
4.2 ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการจำแนก ตามรูปแบบของระบบ	95
4.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ 8 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน	96
4.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวางแผนด้านวิชาการโดยภาพรวมและรายข้อ	97
4.5 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยภาพรวมและรายข้อ	98
4.6 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผลโดยภาพรวมและรายข้อ	99
4.7 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยภาพรวมและรายข้อ	100
4.8 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศโดยภาพรวมและรายข้อ	101
4.9 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนวโดยภาพรวมและรายข้อ	102

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.10 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการประกันคุณภาพ โดยภาพรวมและรายข้อ	103
4.11 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีโดยภาพรวมและรายข้อ	104

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	11

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในสังคมทำให้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมีการเจริญเติบโตและนำมาประยุกต์ใช้ในหลายอุตสาหกรรมทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น ด้านการศึกษา ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และ ด้านอุตสาหกรรม เป็นต้น เพื่อให้แต่ละด้านมีความสะดวกในการดำเนินงาน ทำให้สามารถช่วยในการสื่อสาร ติดต่อประสานงาน ค้นหา และเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว การเชื่อมต่อในระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังช่วยประหยัดต้นทุนในการดำเนินงานอีกด้วย นอกจากนี้ทางหน่วยงานราชการต่าง ๆ ได้นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกและเกิดประโยชน์ในการดำเนินงานมากยิ่งขึ้น เช่น การรับส่งข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ข่าวสารขององค์กร เทคโนโลยีสารสนเทศเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ ที่รวบรวมข้อมูลข่าวสารและนำข้อมูลมาประมวลผลได้อย่างรวดเร็ว (นิธิพงศ์ โรจนกุล, 2559) รัฐบาลได้เล็งเห็นเรื่องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา โดยกำหนดให้มีการส่งเสริมพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด ยุทธศาสตร์ของแผนการศึกษาแห่งชาติและสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ภาครัฐได้นำการดำเนินงานนโยบายการศึกษาเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยกำหนดตาม การศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2545 มีการกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในภาคการศึกษา ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ 4 ประการ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศพัฒนาการบริหารการจัดการและให้บริการ การผลิตและพัฒนาบุคลากร ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ โครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เป็นต้น (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) เช่น การปรับปรุงห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ การจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ให้กับผู้เรียนอย่างเพียงพอ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2545) การศึกษามีการปฏิรูปเพื่อให้เข้ากับยุคสมัย แนวคิดจากทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ผลิตผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานในอนาคต

(สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566) อย่างไรก็ตามครูผู้สอนต้องการอาศัยการพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาบุคลากรทางด้านครูจึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อพัฒนาทรัพยากรบุคคลและเป็นส่วนสำคัญในการจัดการศึกษาในสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการจัดการศึกษา โดยทั้งภาครัฐและเอกชนต้องมีส่วนร่วม การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อมาพัฒนาความรู้และทักษะเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง หน้าที่หลักของสถานศึกษาต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้บริหารสถานศึกษาครูจึงมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองต่อนโยบายต่าง ๆ และนำนโยบายมาใช้ในสถานศึกษาเพื่อให้การจัดการศึกษามีคุณภาพ พัฒนา ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก และมีผลการวัดประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาระดับชาติที่สูงขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพนั้น การบริหารงานด้านวิชาการถือเป็นงานหลักที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ซึ่งทำให้ผู้เรียนพัฒนาที่ดีขึ้น ดังนั้นมาตรฐานของงานวิชาการจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพ ดังนั้นสถาบันศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญในงานวิชาการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับวิชาการ มีความเข้าใจขอบข่ายของงานและภารกิจหน้าที่ของการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างดี

จากสถานการณ์ในปัจจุบันที่ส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจทั้งในประเทศและรวมไปถึงภาวะเศรษฐกิจโลกที่เกิดจากปัญหาความขัดแย้งทางการค้า และเศรษฐกิจของประเทศไทยที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Covid-19) ส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศหดตัวลงในปี 2563 และมีแนวโน้มที่จะหดตัวลงอีก นอกจากนี้การปฏิวัติดิจิทัล (Digital Revolution) แบบก้าวกระโดด ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมการเรียนรู้และวิถีชีวิตโดยฉับพลัน ซึ่งทำให้เกิดความท้าทายที่ทุกองค์กรจะต้องเตรียมพร้อมรับมือให้ทัน และต้องสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดำเนินงานขององค์กรเพื่อให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2563)

การบริหารงานโรงเรียนได้จัดแบ่งออกมาเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2563) แต่การบริหารงานวิชาการเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมาก ถือเป็นงานหลักของการบริหารการศึกษา (สุพัตรา คำพันธ์, 2566) เพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมาย ตามกฎระเบียบ การบริหารงานวิชาการ

ของกฎกระทรวงกระทรวง เรื่องการบริหารโรงเรียนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้แบ่งเป็น 17 งาน ได้แก่ 1) การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตร 2) การวางแผนด้านวิชาการ 3) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา 4) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา 5) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 6) การวัดผลและประเมินผล 7) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ 8) การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ 9) การนิเทศ 10) การแนะแนว 11) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน 12) การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ 13) การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษา 14) การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ 15) การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติงานด้านวิชาการ 16) การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา 17) การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้การบริหารงานวิชาการบรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสิ่งที่กล่าวไปนั้นล้วนต้องอาศัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเพียงเครื่องมือที่มาเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารจัดการเพื่อให้กระบวนการบริหารงานวิชาการบรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ (สุพัตรา คำพันธ์, 2566)

ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเผชิญกับความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงมากมาย เนื่องจากเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องแสวงหาโอกาสในการทำเทคโนโลยีมาปรับใช้ในองค์กร บริบทของเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารการงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้นำระบบสารสนเทศมาใช้งานในโรงเรียน ทั้งในด้านการบริหารงานและการจัดการเรียนการสอน และอีกทั้งยังพบว่าการสำรวจการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานบางแห่งยังไม่สมบูรณ์ อีกทั้งบางโรงเรียนไม่มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เนื่องจาก พบปัญหาเรื่องของบุคลากรที่มีความพร้อมการใช้เทคโนโลยี และทักษะในการนำระบบสารสนเทศมาใช้งาน (กุลธร ดอนแก้ว, 2562) ปัญหาของผู้บริหารโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศคือ ผู้บริหารโรงเรียนเห็นความสำคัญของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศน้อยมาก (สุวรรณ เล้าหะชัย และคณะ, 2561) โรงเรียนเอกชนในประเทศไทย จากการศึกษาพบว่ายังประสบปัญหาขาดแคลนบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมาก อุปกรณ์เทคโนโลยีมีการจัดซื้อเข้ามาใช้ในโรงเรียนแต่บุคลากรนำมาใช้งานได้อย่างไม่เต็มประสิทธิภาพ เกิดจากปัจจัยต่างๆ เช่น 1) บุคลากรในโรงเรียนไม่ได้รับการอบรมหรือพัฒนาเกี่ยวกับการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยี หรือใช้งานผิดวิธีจนเกิดปัญหา 2)

การขาดแผนการบูรณาการ ไม่มีการวางแผนที่ชัดเจนในการนำอุปกรณ์มาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอน 3) การสนับสนุนและการบำรุงรักษาไม่เพียงพอ อุปกรณ์เทคโนโลยีไม่ได้รับการดูแลรักษาอย่างเหมาะสม หรือ เกิดปัญหาขัดข้องจากการใช้งานไม่มีผู้เชี่ยวชาญที่สามารถแก้ไขได้อย่างรวดเร็ว ทำให้อุปกรณ์บางส่วนใช้งานไม่ได้ 4) ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ในการจัดซื้ออุปกรณ์เน้นที่ราคา มากกว่าคุณภาพ หรือไม่มีงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับบุคลากร ทำให้ผู้ใช้งานได้เพียงบางส่วน การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศระดับชาติเป็นไปอย่างขาดเอกภาพ ขาดความเชื่อมโยงสัมพันธ์ กัน ทั้งระบบ เกิดความสูญเปล่าและใช้ทรัพยากรไม่คุ้มค่า (กุลธร ดอนแก้ว, 2562)

ตามแผนยุทธศาสตร์ ปี พ.ศ. 2568 สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเอกชน กล่าวว่า วิทยาลัยเอกชนต้องมีความพร้อมสำหรับผู้เรียน โดยเน้นการพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้และเพิ่มทักษะด้านเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง โรงเรียนควรให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ที่น่าเทคโนโลยีมาใช้เป็นสื่อกลาง เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงหลักสูตรการเรียนรู้อะหลาหลาย ทั้งนี้ โรงเรียนเอกชนควรปรับตัวเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ (Learning Hub) โดยใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอน ครูจำเป็นต้องปรับตัวเรียนรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ อย่างต่อเนื่อง และฝึกฝนจนมีความชำนาญ เพื่อนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ทั้งหมดนี้เป็นไปเพื่อเตรียมบุคลากรให้พร้อมรองรับความต้องการของศตวรรษที่ 21 อย่างแท้จริง ดังนั้นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารโรงเรียนเอกชนถือเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อยกระดับคุณภาพของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งยังช่วยส่งเสริมการพัฒนาระบบภายในหน่วยงานให้มีความทันสมัยและตอบสนองต่อความต้องการของการบริหารจัดการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานวิชาการโรงเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนการสอน รวมถึงพัฒนาคุณภาพของระบบการทำงานในโรงเรียนให้มีความทันสมัยขึ้น ได้แก่ การออกแบบและพัฒนาหลักสูตร การประเมินผลการเรียนรู้ การบริหารจัดการข้อมูลผลการเรียน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารระหว่างหน่วยงานในระบบการศึกษา การประเมินคุณภาพภายใน รวมถึงการสร้างแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสม บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้และติดตามข่าวสารเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้บุคลากรในองค์กรสามารถใช้งานเทคโนโลยีได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ รุ่งนภา คำเทศ และคณะ (2566) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์ยัง

เป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเชื่อมโยงสื่อการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ เพื่อพัฒนาประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา พบว่า ครูและบุคลากรสามารถสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ทันสมัยด้วยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในองค์กร เพื่อช่วยยกระดับการบริหารจัดการโรงเรียนให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีคุณภาพ อย่างไรก็ตาม แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของวิชาการในสถานศึกษายังอยู่ในระดับต่ำ ได้พบสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษาระดับประถม เช่น ด้านการใช้งานฮาร์ดแวร์หรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาปัญหาที่พบ 3 อันดับแรกคือ 1) การจัดสรรงบประมาณที่ยังไม่เพียงพอสำหรับการจัดซื้อฮาร์ดแวร์หรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ 2) ขาดการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้งานฮาร์ดแวร์หรืออุปกรณ์คอมพิวเตอร์ในการบริหารงานวิชาการแก่ครูอย่างต่อเนื่อง 3) ขาดคู่มือการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆ ทรงศักดิ์ มะโฮงคำ (2564)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารการศึกษา โดยมุ่งเน้นศึกษาในบริบทของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งโรงเรียนเอกชนบางแห่งยังคงเผชิญกับความท้าทายด้านทรัพยากรและความพร้อมด้านเทคโนโลยี รวมถึงโรงเรียนเอกชนขนาดใหญ่และโรงเรียนนานาชาติจำนวนมากได้แสดงให้เห็นถึงความพร้อมและศักยภาพในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ ดังนั้นหากมีแนวทางที่เหมาะสมจะสามารถส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

คำถามของการวิจัย

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครอยู่ในระดับใด
2. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร

2. เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตของตัวแปร

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศตามการจัดประเภทการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภทดังนี้ 1) ระบบแบบประมวลรายการ (Transaction Processing Systems - TPS) เป็นเทคโนโลยีสำหรับประมวลผลข้อมูลรายการต่างๆ เพื่อให้ได้สารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุนการดำเนินงานประจำวัน 2) ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (Management Reporting Systems - MRS) เป็นเทคโนโลยีสำหรับรวบรวมประมวลผล จัดระบบและจัดทำรายงานหรือเอกสารสำหรับช่วยในการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับการบริหาร 3) ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support System - DSS) เป็นเทคโนโลยีสำหรับช่วยผู้บริหารในการตัดสินใจในเหตุการณ์หรือกิจกรรมทางธุรกิจเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยได้กำหนดการศึกษการบริหารงานวิชาการออกเป็น 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผนด้านวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศ ด้านการแนะแนว ด้านการประกันคุณภาพ และด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี

2. ขอบเขตของประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรของงานวิจัยครั้งนี้คือ ได้แก่ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2565) จำนวนโรงเรียนเอกชนในสังกัดส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีจำนวน 538 โรงเรียน โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาทั้งระดับ

ประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา จำนวน 79 แห่ง โดยมีจำนวนผู้บริหารและครูรวมทั้งสิ้น 17,674 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดการศึกษาทั้งระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ระยะเวลาดำเนินการในการเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือน ธันวาคม 2567 - มีนาคม 2568

นิยามศัพท์เฉพาะ

เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการต่างๆ ที่จะช่วยให้ได้สารสนเทศตามที่ต้องการ อาจรวมถึงเครื่องมืออุปกรณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องใช้สำนักงาน อุปกรณ์ คมนาคม รวมไปถึงระบบซอฟต์แวร์ทั้งสำเร็จรูปและที่พัฒนาขึ้นโดยเฉพาะด้าน กระบวนการนำอุปกรณ์เครื่องมือต่าง ๆ มาใช้งานเพื่อรวบรวมข้อมูล จัดเก็บ ประมวลผล และแสดงผลเป็นสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การปฏิบัติงานทางเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อใช้ในการทาง การศึกษา เช่น การรวบรวม จัดเก็บ และจัดทำสารสนเทศในการวางแผนงานวิชาการ การพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การนิเทศศึกษา ข้อมูลการเรียนและ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การแนะแนว การใช้โปรแกรมในงานลงทะเบียนและงานวัดผลประเมินผล การเรียน เพื่อก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงาน สามารถจัดได้ 3 ประเภทดังนี้

1) ระบบแบบประมวลรายการ (Transaction Processing Systems - TPS) คือ เทคโนโลยี ที่นำมาใช้การประมวลผลข้อมูลรายการต่างๆ เพื่อให้ได้สารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุน การดำเนินงานประจำวันในสถาบันการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้น เช่น การประมวลผลการเรียนแบบออนไลน์ ระบบงานจองห้องเรียน ห้องสมุด

2) ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (Management Reporting Systems - MRS) คือ เทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อรวบรวมและประเมินผลข้อมูลสำหรับจัดทำเป็นรายงาน สรุปผลการดำเนินงานโครงการในสถานศึกษาแต่ละช่วงเวลา หรือจัดทำรายงานความต้องการของผู้ใช้ โดยระบบการจัดการรายงาน จะเป็นงานที่ส่งต่อมาจากระบบสารสนเทศแบบประมวลรายการ เป็นการนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ประมวลผลเพื่อกู้คืนกรองข้อมูลที่มีอยู่ให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์

ได้ เน้นการทำงานร่วมการประมวลรายการ แล้วจัดทำรายงานสรุปรายงานส่งต่อที่ผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป และเพื่อช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาให้เขาตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ช่วยจัดทำรายงานที่มีรูปแบบกำหนดไว้เป็นมาตรฐานตายตัว จำนวนอัตราการเข้า-ออกของนักเรียน

3) ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems – DSS) คือ เทคโนโลยีเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับโดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูง จะเชื่อมโยงกันระหว่างทรัพยากรสมองมนุษย์ให้ทำงานร่วมกับความสามารถของคอมพิวเตอร์ เพื่อต้องการปรับปรุงคุณภาพของการตัดสินใจให้ได้ที่สุด ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเหลือให้การสนับสนุน เพื่อให้บุคคลผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ หมายถึง สภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยผู้บริหารและบุคลากรดำเนินกิจกรรมด้านงานวิชาการผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่จำแนกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ระบบประมวลรายการ (Transaction Processing Systems: TPS) ระบบรายงานเพื่อจัดการ (Management Reporting Systems: MRS) และระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems: DSS) ซึ่งมีบทบาทแตกต่างกันในการสนับสนุนการดำเนินงานด้านข้อมูล รายงานผล และการตัดสินใจของสถานศึกษา และการบริหารงานวิชาการ 8 ด้านดังนี้

1) การวางแผนด้านวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานโดยการวางแผนที่เป็นระบบ การวิเคราะห์ปัญหาในการวางแผนงานวิชาการ มีการกำหนดเป้าหมาย มีขั้นตอนการปฏิบัติ โดยใช้เทคโนโลยีเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาดำเนินงานในการเก็บข้อมูล ประมวลผลรายการกิจกรรมต่างๆ งานวิชาการที่เกี่ยวข้อง

2) การจัดการเรียนการสอน หมายถึง เป็นการวางแผนกิจกรรม มีการคิดทบทวนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ทั้งหมดผ่านระบบอินเตอร์เน็ตควบคุมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนเอกชนมีการส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อเทคโนโลยีการจัดการเรียนการสอน การวางแผนโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา สร้างผ่านระบบเครือข่ายส่งต่อไปยังฐานข้อมูลภายนอกได้

3) การวัดผลและประเมินผล หมายถึง แนวทางปฏิบัติของครูในการพัฒนาเครื่องมือวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามสภาพจริงจากกระบวนการการเรียนรู้ที่ปฏิบัติและจาก

ผลงานนักเรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนรู้ผู้เรียนในสังกัดโรงเรียนเอกชน โรงเรียนเอกชนส่งเสริมการวัดผลและประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยีและสื่อออนไลน์มีบทบาทในการประเมินควบคู่เข้าไปด้วย

4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง สถานศึกษากำหนดให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาด้วยการใช้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการศึกษาหาความรู้ค้นคว้าข้อมูลเพื่อพัฒนาวิชาการจัดทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หลักสูตร กระบวนการเรียนรู้

5) การนิเทศ หมายถึง กระบวนการวางแผน เครื่องมือ การวิเคราะห์ การให้คำแนะนำ การร่วมมือ ร่วมคิด การสนับสนุนด้านศึกษา การจัดทำเอกสาร และแนะนำเกี่ยวกับการสอนและการอบรม เพื่อนำบุคลากรให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อมีวัตถุประสงค์การเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาที่ส่งผลด้านคุณภาพและเกิดผลสำเร็จ

6) การแนะแนว กระบวนการจัดกิจกรรมที่อาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผนพัฒนาตนเองด้านการศึกษาอาชีพ ประกอบด้วยแนวคิดและตัวอย่างกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาและอาชีพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาและอาชีพที่มุ่งเน้นการใช้แอปพลิเคชัน เพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผนพัฒนาด้านการศึกษา

7) การประกันคุณภาพ การดำเนินการเพื่อรวบรวมจัดเก็บ และใช้ข้อมูลต่างๆ ที่ผ่านการประมวลผลแล้วในการสนองความต้องการของหน่วยงาน โดยมีการจัดการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการประกอบด้วยการเตรียมความพร้อมและการวิเคราะห์สภาพความพร้อม การออกแบบระบบ เพื่อกำหนดขั้นตอนตามปฏิบัติตามระบบประกอบด้วยการทำความเข้าใจของบุคลากรและการลงมือปฏิบัติ และขั้นกำกับติดตามและประเมินผล ประกอบด้วยการกำกับติดตามและประเมินผลและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

8) การพัฒนาสื่อเทคโนโลยี หมายถึง การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษาที่มีความหลากหลายอย่างเหมาะสม ให้มีความเพียงพอแก่ครูที่เลือกใช้เทคโนโลยีในการผลิตพัฒนาสื่อการเรียนการสอน และนวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างได้ผล โดยการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มีกิจกรรมดังนี้ วิเคราะห์สภาพและความจำเป็นของการใช้สื่อเทคโนโลยีการศึกษา จัดทำ

แผนงบประมาณสำหรับพัฒนาสื่อทางเทคโนโลยีการศึกษา จัดหาสื่อส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ รวมถึงจัดทำคู่มือการใช้สื่อเทคโนโลยีทางสารสนเทศทางการศึกษาและการประคุณภาพของสื่อ

สถานศึกษาเอกชน หมายถึงโรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ โดยมีหน่วยงานต้นสังกัด คือ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (สช.) ที่ดำเนินการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานวิชาการ

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรวิชาชีพทางการศึกษาปฏิบัติหน้าที่ในการบริหารสถานศึกษา โดยดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

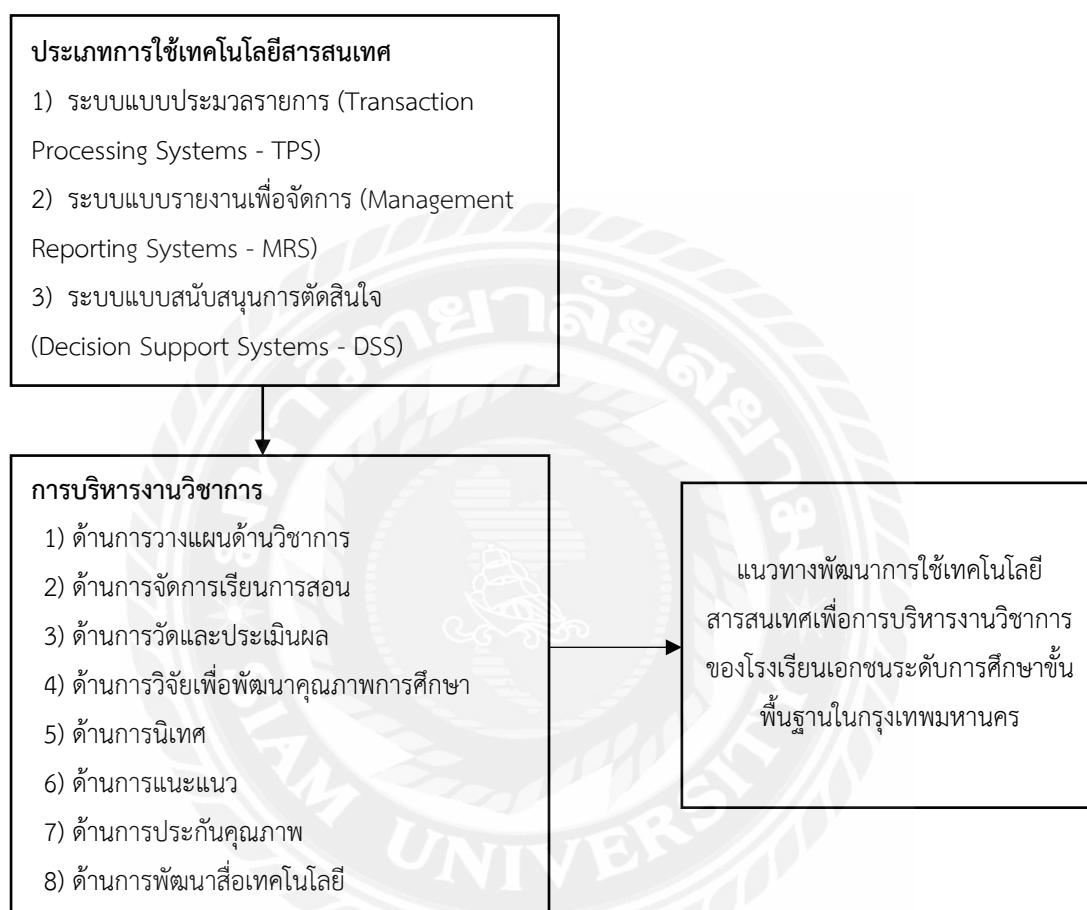
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำมากำหนดแนวทางพัฒนาในระดับนโยบายสำหรับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนต่อไป
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ทราบสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา และนำผลการศึกษาไปพัฒนาองค์กรและบุคลากรให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ตามขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของกฎกระทรวง พ.ศ. 2550 ตามมาตรา 5 และมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และ 2545 โดยคัดเลือกมา 8 ด้านได้แก่ ด้านการวางแผนด้านวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการนิเทศ

ด้านการแนะแนว ด้านการประกันคุณภาพ และด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี ซึ่งเป็นการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานอย่างมาก ดังภาพ

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

- 1.1 ความหมายการบริหารงานวิชาการ
- 1.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
- 1.3 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ
 - 1.3.1 การวางแผนด้านวิชาการ
 - 1.3.2 การจัดการเรียนการสอน
 - 1.3.3 การวัดผลและประเมินผล
 - 1.3.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
 - 1.3.5 การนิเทศ
 - 1.3.6 การแนะแนว
 - 1.3.7 การประกันคุณภาพ
 - 1.3.8 การพัฒนาสื่อเทคโนโลยี

2. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

- 2.1 ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.2 ประเภทของเทคโนโลยีสารสนเทศ
 - 2.2.1 ระบบแบบประมวลรายการ
 - 2.2.2 ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ
 - 2.2.3 ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ
- 2.3 ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ
- 2.5 การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ

3. บริบทของโรงเรียนเอกชน

- 3.1 ความเป็นมาของการจัดการศึกษาสถานศึกษาเอกชน
- 3.2 ประเภทและระดับการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน
- 3.3 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร
- 3.4 การสนับสนุนการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ

1.1 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นการบริหารกิจกรรมทุกชนิดที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา หรือโรงเรียนที่เกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ประสิทธิภาพมากที่สุด ครู นักวิชาการ และสถาบันที่ดำเนินการเกี่ยวข้องกับการศึกษาต่างๆ ได้กำหนดและให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

พัทธ์ธีรา รัตนชัย (2560) กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการไว้ว่าหมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งถือว่าเป็นภารกิจหลักของบริหาร

สถานศึกษาที่จะนำพาให้สถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ซึ่งผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่งและเข้าใจขอบเขตของการบริหารงานวิชาการเป็นอย่างดีรวมทั้งต้องบริหารงานวิชาการให้มีความชัดเจน และมีความแข็งแกร่ง เนื่องจากงานวิชาการเป็นดัชนีบ่งชี้ถึงมาตรฐานและคุณภาพสถานศึกษา

นพดล อารมรัตน์ (2560) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึง กิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน จัดทำหลักสูตรการศึกษา โดเน้นหลักสูตรที่สร้างมาให้มีคุณภาพ โดยเน้นหลักสูตรที่มีคุณภาพและให้ความสำคัญกับผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความรู้ มีจริยธรรม และคุณสมบัติตามที่ต้องการ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตสังคมต่อไปได้อย่างมีความสุข

ทัศนีย์ วงศ์ยืน (2563) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

มนูญ ร่มแก้ว (2563) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรม ทุกชนิดในโรงเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนนักเรียนให้ได้ผลดีและให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอนและครอบคลุมถึงความรู้ ทักษะ คุณสมบัตินิสัยและความสามารถ โดยความมุ่งหมายทางการศึกษาของประเทศได้กำหนดไว้โดยคำนึงถึงความต้องการของสังคมไทยในปัจจุบันที่ต้องการให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถที่จะอยู่ร่วมกันในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

ภาวิณี ชินพันธ์ และคณะ (2567) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการจัดการที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้รับความรู้และทักษะอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงกิจกรรมเสริมที่ช่วยส่งเสริมคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานของสถานศึกษา โดยสามารถประเมินผลได้จากผลงานทางวิชาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

อนุกุล มามั่งคั่ง และ ชีรภัทร์ ถิ่นแสนดี (2567) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกสถานศึกษาต้องถือปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์กับผู้เรียนคือ การบริหารจัดการที่การวางแผน การกำหนด กลยุทธ์ โดยมีเป้าหมายในการดำเนินงานที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพประสบความสำเร็จและออกไปเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของสังคม

กล่าวโดยสรุปการบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ ทิศทาง แนวปฏิบัติงานด้วยการส่งเสริม สนับสนุน พร้อมกับการก่อให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์มีความรู้ ทักษะ สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและก่อประโยชน์สูงสุด

1.2 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

นฤมล ศรีทองอ่อน (2560) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการเป็นงานหลักหรือภารกิจหลักของสถานศึกษาทุกระดับ ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการ ได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย ซึ่งจะเป็ปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารจัดการ สามารถพัฒนา หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผลประเมินผลรวมทั้งปัจจัย เกื้อหนุน การพัฒนา คุณภาพผู้เรียนชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ การบริหารงานวิชาการเป็น สิ่งสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2565) กล่าวถึงความสำคัญของงานวิชาการว่าเป็นงานหลักหรือเป็นภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการให้สถานศึกษามากที่สุดด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการได้โดยอิสระ คล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชน ท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่ายซึ่ง เป็นปัจจัยที่สำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารและการจัดการ สามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ ตลอดจนการวัดผล ประเมินผลรวมทั้งการวัดปัจจัยการพัฒนาคุณภาพนักเรียนได้อย่างมีคุณภาพ

Irwan Fathurrochman (2020) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการเป็นหน้าที่ ที่ต้องให้การบริการที่ดีที่สุด เพื่อสนับสนุนความต้องการของนักเรียน การบริหารงานวิชาการที่จะต้องมีการติดต่อโดยตรงกับนักเรียนเป็นประจำ ดังนั้นฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการต้องเน้นมุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพของการให้บริการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนได้รับความพึงพอใจต่อผู้เรียน เพื่อที่จะนำมาสิ่งที่ทางโรงเรียนมอบให้เกิดประโยชน์ที่สุด

อนุกุล มามั่งคั่ง และ ชีรภัทร์ ถิ่นแสนดี (2567) กล่าวว่าการบริหารงานวิชาการว่าทุกสถานศึกษาต้องถือปฏิบัติผลสัมฤทธิ์ที่เกิดกับตัวผู้เรียน ดังนั้นต้องมีการบริหารการจัดการที่ดีการ

วางแผน การกำหนด กลยุทธ์ โดยสถานศึกษาต้องดำเนินงานที่พัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพ ส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษาทำงานตามแผนวิชาการที่สอดคล้องกับนโยบายหลัก มุ่งร่วมกันทำงานเป็นทีม มีการติดตามประเมินผลเพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงานวิชาการ

สรุปได้ว่าการบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่งและจัดว่าเป็นงานหลักในการจัดการศึกษาของ สถาบันการศึกษา มาตรฐานและคุณภาพของโรงเรียนในการพิจารณางานด้านวิชาการเป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสติปัญญา องค์ความรู้ ความสามารถของนักเรียนได้แสวงหาความรู้ ก้าวไปพร้อมกับโลกปัจจุบัน สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมอย่างมีความสุข ดังนั้นการบริหารงานวิชาการจึงเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารโรงเรียนที่จะต้องให้ความสนใจและใช้เวลาในการให้ความสำคัญต่องานวิชาการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษา

1.3 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการมีขอบข่ายครอบคลุมงานด้านหลักสูตร และการเรียนการสอน ตั้งแต่การวางแผนงานเกี่ยวกับงานวิชาการ การจัดการดำเนินงาน เกี่ยวกับการเรียนการสอน การจัดบริการสอนตลอดจนการวัด และประเมินผล รวมทั้งติดตามผล และสื่อการสอนรวมไปถึงการพัฒนาผู้สอนตลอดจนการดำเนินกิจการของโรงเรียนให้เป็นไปตามหลักสูตร

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

- 1) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
- 3) ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
- 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
- 6) ด้านการพัฒนาและส่งเสริมแหล่งการเรียนรู้
- 7) ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและมาตรฐานการศึกษา
- 8) ด้านการนิเทศ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 (2566) กำหนดขอบข่ายงานด้านการบริหารวิชาการไว้ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์รอบสภาระการเรียนรู้ในพื้นที่เขตการศึกษา
- 2) วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อกำหนดจุดเน้น หรือ ประเด็นที่สถานศึกษาหรือกลุ่มเครือข่าย สถานศึกษาให้ความสำคัญ
- 3) ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาและชุมชนเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการจัดทำสาระ
- 4) ทำสาระการเรียนรู้ของท้องถิ่นสถานศึกษาเพื่อนำไปจัดทำรายวิชาพื้นฐานหรือรายวิชาเพิ่มเติมจัดทำ คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้วางแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจัดเตรียมประสบการณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน ประเมินผลและปรับปรุง

5) ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติ

กมล ภูประเสริฐ (2555) ได้กำหนดขอบข่ายงานวิชาการไว้ 9 ประการ ดังนี้

- 1) งานหลักสูตรได้แก่ การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางระดับประเทศ การกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ การจัดทำ หลักสูตรสถานศึกษา การจัดทำ หน่วยการเรียนรู้
- 2) งานการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ การรวบรวม วิเคราะห์และกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การกำหนดการเตรียมการ และการจัดหาสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์ เครื่องใช้ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน การกำหนดวิธีการประเมินผลการเรียนในแต่ละหน่วยการเรียนรู้หรือรายวิชาการ จัดทำ แผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนแต่ละคนการควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ตามแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้การร่วมกันแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนการสอน
- 3) งานการประเมินผลการเรียน ได้แก่ การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของหน่วยการเรียนรู้รายวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอน การกำหนดวิธีการและเครื่องมือที่จะต้องใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการประเมินผลการเรียนตามวิธีการและเครื่องมือที่ได้กำหนดไว้ การจัดทำหลักฐานการศึกษาตามที่หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดไว้ การนำผลการประเมินไปใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนแต่ละคนอย่างสม่ำเสมอ การกำหนดรูปแบบ

ระยะเวลาการรายงานผลการเรียนรู้ การรายงานผู้ปกครองระหว่างปี และการรายงานผลของสถานศึกษาต่อสาธารณะและหน่วยงานต้นสังกัด

4) งานการบริหารการนิเทศภายในสถานศึกษา ได้แก่ การทำ ความเข้าใจเกี่ยวกับการนิเทศภายในที่มีหลักการให้บุคลากรทุกคนร่วมรับผิดชอบเพื่อการนำสถานศึกษาไปสู่มาตรฐานการศึกษา ร่วมกัน การกำหนดวิธีการและระยะเวลาการนิเทศภายใน การควบคุมและส่งเสริมให้มีการดำเนินการนิเทศภายในอย่างสม่ำเสมอ การร่วมกันแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

5) งานการพัฒนาบุคลากรทางวิชาการ ได้แก่ การวิเคราะห์ปัญหาร่วมกัน เกี่ยวกับความรู้ความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษา การกำหนดช่วงเวลาของการพัฒนาบุคลากรเป็นระยะ ๆ การควบคุมดูแลให้การดำเนินงานพัฒนาบุคลากรเป็นไปตามที่กำหนดไว้

6) งานการวิจัยและพัฒนา ได้แก่ การทำความเข้าใจและส่งเสริมให้มีการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน การร่วมกันกำหนดประเด็นปัญหาที่เป็นข้อควรพัฒนาร่วมกันในสถานศึกษา การควบคุมดูแลและส่งเสริมการดำเนินการวิจัยที่ได้กำหนดไว้

7) งานการบริหารโครงการทางวิชาการอื่น ๆ ได้แก่ การกำหนดหัวข้อเรื่องทางวิชาการที่เป็นการสนับสนุนงานหลักทางวิชาการ การกำหนดวิธีดำเนินการและระยะเวลาดำเนินการการควบคุมดูแล และส่งเสริมให้มีการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้

8) งานการบริหารระบบข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการ ได้แก่ การกำหนดข้อมูลและสารสนเทศทางวิชาการของงานบริหารทั้งหมด การกำหนดเวลาในการรวบรวมข้อมูลและสารสนเทศ การควบคุมดูแลและส่งเสริมการจัดเก็บข้อมูลและสารสนเทศ การนำข้อมูลและสารสนเทศไปใช้ประกอบการดำเนินงานอื่น ๆ

9) งานการบริหารการประเมินผลงานทางวิชาการของสถานศึกษา ได้แก่ การกำหนดหัวข้อประเมินผลงาน การกำหนดวิธีการและเครื่องมือในการประเมิน การควบคุมดูแลและส่งเสริมให้มีการดำเนินการประเมิน การสรุปผลและการเขียนรายงานประจำปี

สำนักงานศึกษากรุงเทพมหานคร (2558) ได้กำหนดขอบเขต การบริหารงานวิชาการเป็นกระบวนการจัดการที่ผสมผสานทรัพยากรเพื่อดำเนินกิจกรรมและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ในทุกด้านให้แก่ นักเรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณธรรม ความรู้ ความสามารถ และทักษะชีวิตที่จำเป็นในการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารงานวิชาการ วัตถุประสงค์หลักของการบริหารงาน

วิชาการคือการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยครอบคลุมการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตร การนำหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน การพัฒนาและใช้สื่อการเรียนรู้ การวางแผนทางการศึกษา ตลอดจนการจัดการประชุมและอบรมทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนสามารถบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพในรูปแบบสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร ดังนี้

1) กระบวนการจัดการศึกษาภาคบังคับ เป็นกระบวนการวิเคราะห์ข้อมูลประชากรวัยเรียน เพื่อวางแผนรับนักเรียนและจัดการศึกษาภาคบังคับ ซึ่งเป็นหน้าที่หลักของฝ่ายการศึกษา การเตรียมข้อมูลการเข้าเรียนตามเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ การรับนักเรียนให้ได้รับการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบภาคการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 ปฏิบัติตามแนวทางการรับนักเรียน ตามกฎกระทรวงศึกษาธิการ

2) กระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา กระบวนการจัดศึกษาภาคบังคับ เป็นกระบวนการวางแผนพัฒนาการศึกษาในระยะ 3-5 ปี เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานของสถานศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปี เริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์ที่ผ่านมา กำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และมาตรการดำเนินงาน โดยแบ่งโครงการออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ แผนงานบริหารทั่วไปและแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา พร้อมทั้งสรุปและรายงานผล

3) กระบวนการจัดทำสารสนเทศทางการศึกษาคือการใช้เทคโนโลยีในการรวบรวม จัดเก็บ และประมวลผลข้อมูลสถิติทางการศึกษา เพื่อนำไปใช้ในการบริหาร เริ่มจากการตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูล จัดเก็บอย่างเป็นระบบ และนำไปใช้ในการวางแผนและตัดสินใจด้านการศึกษา

4) กระบวนการประกันคุณภาพการศึกษาคือการทำงานด้านวิชาการ การบริหาร และการบริการ เพื่อสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน ผู้ปกครอง และสังคม โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนด ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 47 ระบบการประกันคุณภาพการศึกษาในไทยแบ่งเป็น 2 ระบบ ได้แก่ 1) การประกันคุณภาพภายใน และ 2) การประกันคุณภาพภายนอก

5) กระบวนการส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน บุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา คือการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของทุกภาคส่วนในสังกัด โดยคัดเลือกตัวแทนระดับสำนักงานเขตเพื่อเข้าร่วมการแข่งขันในระดับประเทศและนานาชาติ

สัมมา รณิธย์ (2560) ได้กำหนด ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้ ดังนี้

- 1) การพัฒนาหลักสูตร
- 2) การจัดการเรียนการสอน
- 3) การจัดสื่อและวัสดุเพื่อการเรียนการสอน
- 4) การนิเทศและพัฒนาการเรียนการสอน
- 5) การวัดและประเมินผลการเรียนการสอน

อริวัฒน์ พันธุ์รัตน์ (2562) กล่าวว่า ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการมีดังนี้

- 1) ด้านการวางแผนงานวิชาการ
- 2) ด้านการจัดเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 3) ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
- 4) ด้านการวัดผลประเมินผลและการดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 5) ด้านการนิเทศ
- 6) ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

รัชนก และ สมใจ (2565) ได้แบ่งขอบเขตงานวิชาการออกเป็น 8 ด้านได้แก่ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการแนะแนว และด้านการพัฒนาใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 (2565) กำหนดขอบข่ายและตัวชี้วัดดังนี้

- 1) การวางแผนด้านวิชาการ มีหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติงานดังนี้

1.1 การรวบรวมข้อมูลและจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการ

1.1.1 รวบรวมข้อมูลและจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติของทางราชการเกี่ยวกับงานวิชาการให้เป็นระบบ สะดวกในการนำไปใช้และเป็นปัจจุบัน

1.1.2 กำหนดผู้รับผิดชอบในการนำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการ

1.1.3 นำระเบียบและแนวปฏิบัติไปใช้อย่างเป็นระบบ

1.1.4 จัดทำเป็นเอกสารคู่มือครู/คู่มือนักเรียน/คู่มือผู้ปกครอง

1.2 การจัดทำแผนวิชาการ

- 1.2.1. จัดทำและมีแผนงานวิชาการที่มีคุณภาพตามบริบทของโรงเรียน
- 1.2.2. แต่งตั้งคณะกรรมการที่รับผิดชอบปฏิบัติตามแผนอย่างครบถ้วน
- 1.2.3. ดำเนินการตามแผนงานวิชาการอย่างเป็นขั้นตอนที่กำหนด
- 1.2.4. กำกับ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานวิชาการเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง
- 1.2.5. สรุปวิเคราะห์การดำเนินงาน เพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนางานวิชาการ และเผยแพร่แก่ ผู้เกี่ยวข้อง

1.3 การจัดทำสารสนเทศงานวิชาการ

- 1.3.1. รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลด้านวิชาการอย่างรอบด้าน
- 1.3.2. จัดทำเป็นข้อมูลสารสนเทศที่สมบูรณ์ ครอบคลุมขอบข่ายของงานวิชาการ
- 1.3.3. เป็นสารสนเทศที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน สะดวกต่อการใช้งาน
- 1.3.4. มีการนำสารสนเทศไปใช้ประโยชน์ในการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 1.3.5. มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศอย่างต่อเนื่อง

1.4 การรับนักเรียน

- 1.4.1. มีการวางแผนการรับนักเรียนโดยวิเคราะห์ข้อมูลจากบริบทของโรงเรียนและนโยบายของต้นสังกัด
- 1.4.2. แต่งตั้งคณะทำงานในแต่ละกิจกรรมของแผนการรับนักเรียน
- 1.4.3. จัดทำประกาศแนวปฏิบัติและแผนการรับนักเรียนเผยแพร่ให้สาธารณชนทราบ
- 1.4.4. มีการสร้างความเข้าใจให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างชัดเจน
- 1.4.5. สรุปผลการดำเนินงานเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงพัฒนา

2. การบริหารงานวิชาการ มีหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติงานดังนี้

2.1 การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบ

- 2.1.1. กำหนดโครงสร้างการบริหารงาน และขอบข่ายงานวิชาการไว้อย่างชัดเจน
- 2.1.2. จัดทำแผนภูมิโครงสร้างการบริหารงานวิชาการแสดงไว้ให้ครู ผู้ปกครอง นักเรียน และ ผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างชัดเจน

2.1.3. มีการจัดทำพรรณนางานตามโครงสร้างการบริหารงานวิชาการอย่างครบถ้วน

2.1.4. มอบหมายผู้รับผิดชอบงานตามโครงสร้าง การบริหารงานวิชาการอย่างครบถ้วน

2.1.5. มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

2.2 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

2.2.1. กำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และจุดเน้นของหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและบริบทของโรงเรียน

2.2.2. มีการจัดทำโครงสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย จุดเน้นของหลักสูตร สถานศึกษา และเหมาะสมกับศักยภาพของผู้เรียน

2.2.3. มีการนำหลักสูตรสถานศึกษาไปใช้ในระดับชั้นเรียน

2.2.4. กำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

2.5.5. ประเมินการใช้หลักสูตรไปวิเคราะห์ วางแผนพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มีคุณภาพ

2.3 การพัฒนาหลักสูตรความสามารถพิเศษนักเรียน

2.3.1. มีการวิเคราะห์จุดเด่น และโอกาสของนักเรียนที่จะนำมาพัฒนาเป็นหลักสูตรความสามารถพิเศษ

2.3.2. มีการจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาความสามารถพิเศษของนักเรียนที่เหมาะสม และ ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ

2.3.3. มีการนำหลักสูตรความสามารถพิเศษที่พัฒนาไปใช้ โดยมีการกำหนดผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน

2.3.4. มีการกำกับติดตาม การใช้หลักสูตรความสามารถพิเศษเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

2.3.5. มีการประเมินผลการใช้หลักสูตรความสามารถพิเศษและนำไปปรับปรุงพัฒนาอย่าง ต่อเนื่อง

2.4 การจัดกลุ่มการเรียนรู้

2.4.1. มีการจัดกลุ่มการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ตอบสนองความต้องการของนักเรียน

2.4.2. มีการจัดกลุ่มการเรียนรู้ โดยวิเคราะห์ตามศักยภาพของผู้เรียน

2.4.3. ในแต่ละกลุ่มการเรียนรู้มีวิชาเพิ่มเติมตามความสนใจของนักเรียนอย่างหลากหลาย ทันสมัย สอดคล้องกับทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

2.4.4. มีการประเมินและนำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนา

2.5 การจัดตารางสอน / ตารางเรียน และจัดครูเข้าสอน

2.5.1. การแต่งตั้งคณะกรรมการ และกำหนดแนวปฏิบัติของการจัดการตารางสอน ตารางเรียน

2.5.2. จัดทำตารางสอนในชั้นเรียน ที่คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของนักเรียน

2.5.3. มีการจัดครูเข้าสอนอย่างครบถ้วน เหมาะสม ตามบริบทของโรงเรียน

2.5.4. มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการใช้ตารางสอน ตารางเรียนและการจัดครูเข้าสอน และ นำมาปรับปรุงพัฒนา

2.6 การนิเทศภายใน

2.6.1. แต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายใน

2.6.2. มีการวางแผน กำหนดปฏิทินการนิเทศภายในไว้อย่างชัดเจน

2.6.3. ปฏิบัติตามแผน และปฏิทินการนิเทศภายใน

2.6.4. มีการกำกับ ติดตามกระบวนการนิเทศภายในเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

2.6.5. มีการสรุปผลการนิเทศภายใน นำมาปรับปรุง พัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของ

ครู

2.7 การจัดครูสอนแทน

2.7.1. มีแนวปฏิบัติและผู้รับผิดชอบจัดครูเข้าสอนแทน

2.7.2. มีการจัดครูเข้าสอนแทนโดยคำนึงถึงความรู้ ความสามารถ และความถนัด

2.7.3. มีการกำกับ ติดตาม การจัดครูเข้าสอนแทนอย่างสม่ำเสมอ

2.7.4. มีการสรุปรายงาน และประเมินผลการจัดสอนแทน

2.7.5. นำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการจัดครูเข้าสอนแทน

2.8 การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานทางวิชาการ

2.8.1. มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาพัฒนาในระดับกลุ่มบริหารงานวิชาการ

2.8.2. มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการระดับกลุ่มสาระการเรียนรู้และกลุ่มงานวิชาการ อื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.8.3. มีการกำกับ ติดตามการใช้นวัตกรรม และเทคโนโลยีในการดำเนินงานทาง
วิชาการ

2.8.4. มีการพัฒนาการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ ในการดำเนินงานทาง
วิชาการให้มีความ ทันยุคสมัย

2.9 การบริหารจัดการการทดสอบระดับชาติ

2.9.1. ครูมีการวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด ผลการเรียนรู้ ของสาระการเรียนรู้ที่
เชื่อมโยงกับ แบบทดสอบและผลการทดสอบระดับชาติ

2.9.2. มีการวางแผนพัฒนา กำหนดเป้าหมาย ความสำเร็จของการพัฒนานักเรียน
เพื่อการทดสอบ ระดับชาติ

2.9.3. มีการมอบหมายผู้รับผิดชอบ ดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาอย่างมีส่วนร่วมของ
ผู้เกี่ยวข้อง ทุกฝ่าย

2.9.4. มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง และนำผลการ
ประเมินมา ปรับปรุงและพัฒนา

2.10 การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาการ

2.10.1. มีการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

2.10.2. มีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน

2.10.3. มีกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้สู่การปฏิบัติ

2.10.4. การนำผลการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของ
นักเรียน

2.10.5. มีการนำผลไปพัฒนาต่อยอดเป็นวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice)

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีหน้าที่รับผิดชอบปฏิบัติงานดังนี้

3.1 การจัดทำและการใช้แผนการจัดการเรียนรู้

3.1.1. ครูมีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา และวิเคราะห์ผู้เรียน

3.1.2. มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยใช้กระบวนการที่
หลากหลาย และเหมาะสมกับผู้เรียน

3.1.3. ครูมีการใช้ประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

3.1.4. มีการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้

3.1.5. นำผลการประเมินมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาอย่างต่อเนื่อง

3.2 การจัดกระบวนการเรียนรู้

3.2.1. ครูมีการจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยเทคนิควิธีการที่หลากหลาย

3.2.2. มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและผลการเรียนรู้

3.2.3. มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสมรรถนะหลักตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน

3.2.4. มีการใช้รูปแบบนวัตกรรมจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

3.2.5. มีการกระบวนการวิจัยมาปรับปรุง/พัฒนากระบวนการเรียนรู้

3.3 การจัดหา จัดทำ และพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้

3.3.1. มีการจัดหา จัดทำ และพัฒนาสื่ออุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้

3.3.2. มีการจัดทำบัญชีสื่อ และอุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.3.3. มีการนำสื่อและอุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.3.4. มีการบำรุงรักษา จัดเก็บสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ไว้อย่างเป็นระบบ

3.3.5. มีการประเมินผลกระบวนการจัดหา จัดทำและพัฒนาสื่อการจัดการเรียนรู้

3.4 การจัดหาแหล่งเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนรู้

3.4.1. มีการสำรวจ รวบรวมข้อมูลและจัดทำบัญชีแหล่งเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.4.2. มีการใช้แหล่งเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.4.3. มีการจัดให้นักเรียนไปศึกษาและฝึกประสบการณ์การเรียนรู้ ณ แหล่งความรู้

3.4.4. มีการกำกับ ติดตาม การใช้แหล่งเรียนรู้ไว้อย่างเป็นระบบ

3.4.5. มีการรายงานผลการใช้แหล่งเรียนรู้ เพื่อนำมาปรับปรุง/พัฒนา

3.5 การจัดสอนซ่อมเสริม

- 3.5.1. มีการสำรวจข้อมูลการจัดสอนซ่อมเสริม
- 3.5.2. มีแนวปฏิบัติการจัดการสอนซ่อมเสริม
- 3.5.3. มีการดำเนินการสอนตามแนวปฏิบัติการสอนซ่อมเสริม
- 3.5.4. มีการนำผลการซ่อมเสริมมาวิเคราะห์และรายงาน
- 3.5.5. มีการนำผลการวิเคราะห์มาใช้ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการสอนซ่อม

เสริม

3.6 การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรสถานศึกษา

- 3.6.1. มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่สอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตรสถานศึกษา
- 3.6.2. มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามความต้องการความสนใจและความถนัดของนักเรียน
- 3.6.3. มีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นการปฏิบัติที่แสดงออกซึ่งศักยภาพของตนเอง
- 3.6.4. มีการจัดให้นักเรียนได้แสดงผลงานจากการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- 3.6.5. มีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3.7 การจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

- 3.7.1. มีการวางแผนการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ได้ตามบริบทของโรงเรียน
- 3.7.2. มีแผนการจัดทำกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ครอบคลุมทุกกลุ่ม/งาน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน
- 3.7.3. นักเรียนส่วนใหญ่เข้าร่วมจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้
- 3.7.4. มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้
- 3.7.5. มีการนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง

3.8 การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถพิเศษ

3.8.1. มีกระบวนการคัดเลือก จัดกลุ่ม ความสามารถพิเศษของนักเรียนแต่ละ
ประเภท

3.8.2. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในแต่ละประเภทความสามารถพิเศษของนักเรียน

3.8.3. มีการจัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามความสามารถพิเศษ

3.8.4. มีการจัดเวทีให้นักเรียนแสดง/แข่ง ความสามารถพิเศษในแต่ละประเภท ทั้ง
ในและ นอกโรงเรียน

4. การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านวิชาการ

4.1 การพัฒนาครูทางด้านวิชาการ

4.1.1. มีการสำรวจความต้องการจำเป็นและวิเคราะห์สมรรถนะครูรายบุคคล

4.1.2. มีการนำมากำหนดเป็นแผนหรือโครงการในแผนปฏิบัติการประจำปี

4.1.3. มีการดำเนินการตามแผนหรือโครงการที่กำหนดไว้

4.1.4. มีการประเมินผล สรุปรายงานผลการดำเนินการตามแผนหรือโครงการ

4.1.5. มีการนำผลการประเมินไปใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง

4.2 การส่งเสริมพัฒนาครูใหม่

4.2.1. มีแผนพัฒนาครูใหม่ โดยจำแนกครูบรรจุ ครูย้าย และครูอัตราจ้าง

4.2.2. มีการจัดครูพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ/ปรึกษา

4.2.3. มีการจัดทำแผนพัฒนาตนเอง (ID Plan) และพัฒนาตนเอง

4.2.4. มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาครูใหม่

4.2.5. มีการจัดการแสดงผลงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของครูใหม่

4.3 การจัดบรรยากาศทางวิชาการไปโรงเรียน

4.3.1. มีการสำรวจและวิเคราะห์ข้อมูลการจัดบรรยากาศทางวิชาการของโรงเรียน

4.3.2. มีการกำหนดแนวทางในการพัฒนาบรรยากาศทางวิชาการในทุกกลุ่ม/งานที่

เกี่ยวข้อง

4.3.3. มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

4.3.4. มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการจัดบรรยากาศทางวิชาการ

4.3.5. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาบรรยากาศทางวิชาการ
อย่าง ต่อเนื่อง

4.4 การส่งเสริมการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.4.1. ส่งเสริมให้ครูมีความรู้ในเรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

4.4.2. ครูใช้กระบวนการวิจัยไปพัฒนากระบวนการจัดการเรียนของครู

4.4.3. ครูนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียน

4.4.4. มีการสรุปผลการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้คุณภาพผู้เรียนที่เป็นผล
จาก กระบวนการวิจัย

4.4.5. มีการเผยแพร่ผลการวิจัย ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน

4.5 การส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้

4.5.1. มีแผนส่งเสริมให้ครูใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้

4.5.2. มีการจัดทำจัดหาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ได้อย่าง

เหมาะสม

4.5.3. ครูนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ไปใช้พัฒนาการจัดการ

เรียนรู้

4.5.4. มีการประเมินผลการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้

4.5.5. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการใช้นวัตกรรม

เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้ และมีการเผยแพร่แก่ผู้เกี่ยวข้อง

5. การวัดผลประเมินผลการเรียนรู้และงานทะเบียนนักเรียน

5.1 การดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียน

5.1.1. มีการรวบรวมระเบียบเกี่ยวกับวัดผลและประเมินผลการเรียน

5.1.2. ได้กำหนดแนวปฏิบัติและจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานเกี่ยวกับการวัดผลและ

ประเมินผล การเรียน

5.1.3. ได้กำหนดการตามแนวปฏิบัติและปฏิทินที่กำหนด

5.1.4. มีผลการปฏิบัติยังถูกต้อง ครบถ้วนตาม ระเบียบว่าด้วยการวัดผลและ

ประเมินผล การเรียน

5.1.5. มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงการดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียน

5.2 การสร้างและปรับปรุงเครื่องมือการวัดผลการเรียน

5.2.1. มีแผนการสร้างเครื่องมือในการวัดผลที่เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชา

5.2.2. มีการสร้างเครื่องมือในการวัดผลที่เป็นไปตามมาตรฐานการเรียนรู้รายวิชาครบทุก รายวิชา

5.2.3. มีการวิเคราะห์ และปรับปรุงเครื่องมือในการวัดผลทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

5.2.4. มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวัดผลทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

5.2.5. นำผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือของการวัดผลการเรียนมาใช้ในการปรับปรุง พัฒนาเครื่องมือทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

5.3 การจัดให้มีเอกสารและแบบฟอร์มเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียน

5.3.1. มีการสำรวจ รวบรวม และจัดทำเอกสารและแบบฟอร์มเกี่ยวกับการวัดผลและ ประเมินผลการเรียนอย่างครบถ้วน

5.3.2. มีการกำหนดผู้รับผิดชอบในการจัดทำ/จัดหาเอกสารและแบบฟอร์มเกี่ยวกับการ วัดผลการเรียนอย่างครบถ้วน

5.3.3. มีการจัดเก็บอย่างเป็นระเบียบและสะดวกในการนำไปใช้

5.3.4. มีการปรับปรุงให้เหมาะสม และทันสมัย

5.3.5. มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลและ ประเมินผล

5.4 การดำเนินการเกี่ยวกับหลักฐานการวัดผลและประเมินผลการเรียน

5.4.1. มีหลักฐานการวัดผลและประเมินผลการเรียนของนักเรียน

5.4.2. มีการรายงานผลและประเมินผลอย่างถูกต้องครบถ้วน

5.4.3. มีการรายงานผลการเรียนตามระเบียบวัดผลและประเมินผลการเรียน

5.4.4. มีการจัดเก็บรักษาหลักฐานการวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่าง เรียบร้อย และ ปลอดภัย

5.4.5. มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการงานอย่างเหมาะสม

5.5 การดำเนินการเกี่ยวกับงานทะเบียนนักเรียน

5.5.1. มีทะเบียนนักเรียนหรือหลักฐานงานทะเบียนนักเรียน

5.5.2. มีข้อความครบถ้วน ถูกต้อง ชัดเจน และเป็นปัจจุบัน

5.5.3. มีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบและให้บริการได้ทันตามกำหนดเวลา

5.5.4. มีการจัดเก็บรักษาที่ดีและปลอดภัย

5.5.5. มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานอย่างเหมาะสม

6. การแนะแนวการศึกษา

6.1 การบริหารจัดการงานแนะแนว

6.1.1. มีโครงสร้างการบริหาร มีขอบข่ายงาน และมีการกำหนดผู้รับผิดชอบ

6.1.2. มีคู่มือการปฏิบัติงานแนะแนว และมีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องกับงานแนะแนว ทั้งภายใน และภายนอกโรงเรียน

6.1.3. มีการดำเนินการแนะแนวทั้งด้านการศึกษาต่อการอาชีพ สังคมและส่วนตัว อย่างเป็น ระบบและมีคุณภาพ

6.1.4. มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงาน

6.1.5. มีการนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนางานแนะแนวให้มี ประสิทธิภาพ ยิ่งขึ้น

6.2 การให้บริการแนะแนว

6.2.1. มีการกำหนดขอบข่ายงานทั้ง 5 บริการ ของงานแนะแนว และกำหนด ผู้รับผิดชอบ

6.2.2. มีการกำหนดแนวทางทางการดำเนินงานที่ครอบคลุมการให้บริการของ งานแนะแนว และมีคู่มือการจัดกิจกรรมแนะแนวที่เน้นการจัดประสบการณ์ตรงกับนักเรียน

6.2.3. มีการดำเนินการตามแนวทางที่กำหนดอย่างเป็นระบบและครอบคลุม นักเรียนทุก กลุ่ม ทุกระดับชั้น

6.2.4. มีการสำรวจความพึงพอใจ กำกับ ติดตาม และประเมินผลของงานแนะแนว

6.2.5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุง พัฒนาการให้บริการแนะแนว

7. การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ

7.1 การประเมินผลการดำเนินงานวิชาการ

7.1.1. มีการประเมินผลการดำเนินงานวิชาการจากหน่วยงานย่อยภายใน
โรงเรียน

7.1.2. มีการประเมินผลในรูปแบบของคณะกรรมการประเมินผลระดับโรงเรียน

7.1.3. มีการวิเคราะห์ผลการประเมินการดำเนินงานวิชาการ

7.1.4. มีการนำผลการวิเคราะห์ไปใช้ในการปรับปรุงพัฒนาการดำเนินงาน
วิชาการ

7.1.5. มีการเผยแพร่ผลการดำเนินงานทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

7.2 การประเมินผลในด้านคุณภาพนักเรียน

7.2.1. มีการกำหนดแนวทางปฏิบัติ และมีการชี้แจงสร้างความเข้าใจในการ
ดำเนินการ ของการประเมินผลการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ การคิดวิเคราะห์ อ่านเขียน และ
สมรรถนะสำคัญของ ผู้เรียน

7.2.2. มีเครื่องมือการประเมินที่มีคุณภาพ และครอบคลุมทุกรายการ

7.2.3. มีการดำเนินการประเมินผลตามแนวทางที่กำหนด

7.2.4. มีการกำกับ ติดตาม ประเมินผลการดำเนินงาน

7.2.5. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงพัฒนางานการประเมินผลคุณภาพ
ผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ได้เสนอขอบข่ายงานด้านการบริหาร
วิชาการดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น

1.1 วิเคราะห์รอบสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจัดทำไว้

1.2. วิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษาเพื่อกำหนดจุดเน้น หรือประเด็นที่สถานศึกษาให้

ความสำคัญ

1.3. ศึกษา และวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษา และชุมชนเพื่อนำมาเป็น
ข้อมูล จัดทำสาระการ เรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

1.4. จัดทำสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษา เพื่อนำไปจัดทำรายวิชาพื้นฐานหรือรายวิชาเพิ่มเติมจัดทำ คำอธิบายรายวิชา หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อจัดประสบการณ์ และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอนให้แก่ผู้เรียน ประเมินผล และปรับปรุง

2. การวางแผนงานด้านวิชาการ

2.1 วางแผนงานด้านวิชาการโดยการรวบรวมข้อมูลและกำกับดูแล นิเทศและติดตามเกี่ยวกับงานวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผล และ การ เทียบโอนผลการเรียน การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การพัฒนาและใช้ สื่อ และ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้การวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา และส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

2.2. ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษา

3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา

3.1 จัดทำแผนการเรียนรู้ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.2. จัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ทุกช่วงชั้น ตามแนวปฏิบัติการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ พัฒนาคูณธรรมนำความรู้ตามหลักการปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3.3. ใช้สื่อการเรียนการสอน และแหล่งการเรียนรู้

3.4. จัดกิจกรรมพัฒนาห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่างๆ ให้เอื้อต่อการเรียนรู้

3.5. ส่งเสริมการวิจัย และพัฒนาการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้

3.6. ส่งเสริมการพัฒนาความเป็นเลิศของนักเรียน และช่วยเหลือนักเรียนพิการ ด้อยโอกาสและ มีความสามารถพิเศษ

4. การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

4.1 จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาความต้องการของ ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมตามกรอบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.2 บริหารการจัดหลักสูตรสถานศึกษา

4.3 นิเทศเพื่อการพัฒนาการใช้หลักสูตรภายในสถานศึกษา

4.4 ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงสถานศึกษา และรายงานผลให้เขตพื้นที่การศึกษาทราบ

5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

5.1 จัดทำแผนการเรียนรู้โดยผู้เรียนมีส่วนร่วม

5.2 จัดกระบวนการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นตามความเหมาะสมทั้งด้านเวลาสาระการเรียนรู้ และผู้เรียน

5.3 จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และปฏิบัติจริง จากแหล่งการเรียนรู้และเครือข่ายการเรียนรู้

5.4 ใช้การแนะแนวเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชนและสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้

5.5 ส่งเสริมให้ครูได้รับการพัฒนาวิธีการจัดกระบวนการเรียนรู้อย่างหลากหลาย และต่อเนื่อง

6. การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

6.1 กำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา

6.2 จัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาให้เป็นไปตามระเบียบการวัดและประเมินผลของสถานศึกษา

6.3 วัดผล ประเมินผล เทียบโอนประสบการณ์ เทียบโอนการเรียนรู้ และอนุมัติผลการเรียน

6.4 จัดให้มีการประเมินผลการเรียนรู้ทุกช่วงชั้นและจัดให้มีการเสริมความรู้ผู้เรียน

6.5 จัดให้มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผล

6.6 มีการเทียบโอนผลการเรียนโดยคณะกรรมการ

6.7 จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลประเมินผล และการเทียบโอนผลการ

7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา

7.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

7.2 รวบรวมและเผยแพร่ผลการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา รวมทั้งสนับสนุนให้ครู ผลการวิจัยมาใช้เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

8. การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้

8.1 จัดให้มีการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้

8.2 ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนได้ใช้แหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

8.3 จัดระบบแหล่งการเรียนรู้ภายในโรงเรียนให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น พัฒนาห้องสมุดให้เป็นแหล่งการเรียนรู้ มุมหนังสือในห้องเรียน ห้องดนตรี ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องพยาบาล เป็นต้น

8.4 จัดระบบข้อมูลแหล่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นให้เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ของผู้เรียน ของ สถานศึกษาของตนเอง

8.5 ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก

9. การนิเทศ

9.1 สร้างความตระหนักให้แก่ครู และผู้เกี่ยวข้องให้เข้าใจกระบวนการนิเทศภายในว่า เป็น กระบวนการทำงานร่วมกันที่ใช้เหตุผลการนิเทศ เป็นการพัฒนาปรับปรุงวิธีการทำงานของแต่ละบุคคล ให้มีคุณภาพ การนิเทศเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร เพื่อให้ทุกคนเกิดความเชื่อมั่นว่า ได้ปฏิบัติถูกต้อง ก้าวหน้า และเกิด ประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน และตัวครูเอง

9.2. จัดการนิเทศภายในสถานศึกษาให้มีคุณภาพทั่วถึง และต่อเนื่องเป็นระบบและกระบวนการ

9.3. จัดระบบนิเทศภายในสถานศึกษาให้เชื่อมโยงกับระบบนิเทศการศึกษาของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา

10. การแนะแนว

10.1 กำหนดนโยบายการจัดการศึกษา ที่มีการแนะแนวเป็นองค์ประกอบสำคัญ โดยให้ทุก คนในสถานศึกษาตระหนักถึงการมีส่วนร่วมในกระบวนการแนะแนว และการดูแลช่วยเหลือ

10.2. จัดระบบงานและโครงสร้างองค์กรแนะแนว และดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาให้ ชัดเจน

10.3. สร้างความตระหนักให้ครูทุกคนเห็นคุณค่าของการแนะแนว และดูแลช่วยเหลือนักเรียน

10.4. ส่งเสริมและพัฒนาให้ครูได้รับความรู้เพิ่มเติม เรื่องจิตวิทยาและการแนะแนวและดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้สามารถบูรณาการในการจัดการเรียนรู้และเชื่อมโยงสู่การดำรงชีวิตประจำวัน

10.5. คัดเลือกบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถและบุคลิกภาพที่เหมาะสม ทำหน้าที่ครูแนะแนว ครูที่ปรึกษา ครูประจำชั้น และคณะอนุกรรมการแนะแนว

10.6. ดูแล กำกับ นิเทศ ติดตามและสนับสนุนการดำเนินงานแนะแนว และดูแลช่วยเหลือ นักเรียนอย่างเป็นระบบ

10.7. ส่งเสริมความร่วมมือ และความเข้าใจอันดีระหว่างครู ผู้ปกครอง และชุมชน

10.8. ประสานงานด้านการแนะแนวระหว่างสถานศึกษา องค์กร ภาครัฐและเอกชน บ้าน ศาสนสถาน ชุมชนในลักษณะเครือข่ายการแนะแนว

10.9. เชื่อมโยงระบบแนะแนว และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา

11.1 จัดให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

11.2 สนับสนุนส่งเสริมให้มีระบบการประกันคุณภาพในระดับหน่วยงานใน สถานศึกษา

11.3 กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

11.4 ประเมินคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาตามมาตรฐานที่กำหนด เพื่อรองรับการ ประเมินคุณภาพภายนอก

11.5. จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี (SAR) และสรุปรายงานประจำปี โดยความ เห็นชอบของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอต่อหน่วยงานต้นสังกัด และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

12.1 ดำเนินการเสริมความรู้และประสบการณ์ให้กับชุมชน โดยร่วมมือกับบุคคลในชุมชน องค์กร

12.2 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนสามารถเลือกภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา และความต้องการโดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันสังคมอื่น

12.3 สนับสนุนและช่วยเหลือให้มีการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์เรียนรู้ระหว่างชุมชน โดยร่วมมือกับบุคคล ชุมชน องค์กร หน่วยงานและสถาบันทางสังคมอื่น

13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

13.1 ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อ เสริมสร้าง พัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

13.2. เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับ องค์กรทั้ง ภาครัฐ และเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยากรของชุมชน เพื่อให้สถานศึกษา เป็นแหล่ง วิทยากรของชุมชน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

13.3. ให้บริการด้านวิชาการที่สามารถเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับแหล่ง วิชาการ ในที่อื่นๆ

13.4. จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับ ศิษย์เก่า การประชุม ผู้ปกครองนักเรียน

14. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานสถาน ประกอบการสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

14.1 สสำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษารวมทั้งความต้องการในการได้รับการ สนับสนุนด้านวิชาการของ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

14.2. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างสถานศึกษากับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน องค์กร วิชาชีพ สถาบันและสถาบัน สังคมอื่น

14.3. ส่งเสริมพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างมีประสิทธิภาพ

14.4. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัด การศึกษาของ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันสังคมอื่นที่จัดการศึกษา

14.5. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบัน สังคมอื่นที่จัดการศึกษา

15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา

15.1 ศึกษาและวิเคราะห์ระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ ผู้ที่ เกี่ยวข้องรับรู้ และถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน

15.2. จัดระเบียบ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง รับรู้ และถือปฏิบัติเป็นแนวเดียวกัน

15.3. ตรวจสอบร่างระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา และแก้ไข ปรับปรุง

15.4. นำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษาไปสู่การปฏิบัติ

15.5. ตรวจสอบ และประเมินผล การใช้ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของ สถานศึกษาและนำไปแก้ไขปรับปรุง ให้เหมาะสมต่อไป

16. การคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในการศึกษา

16.1 ศึกษาวิเคราะห์ คัดเลือกหนังสือเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่มีคุณภาพ สอดคล้อง กับ หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อเป็นหนังสือแบบเรียนใช้ในการจัดการเรียนการสอน

16.2. จัดทำหนังสือเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์ หนังสืออ่านประกอบ แบบฝึกหัด ใบ งาน ใบความรู้ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน

16.3. ตรวจสอบพิจารณาคุณภาพ หนังสือเรียนเรียน หนังสือเสริมประสบการณ์ หนังสืออ่านประกอบ แบบฝึกหัด ใบงาน ใบความรู้ เพื่อใช้ประกอบการเรียนการสอน

17. การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีการศึกษา

17.1 ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผลิตพัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีที่เหมาะสม เพื่อการศึกษา

17.2 จัดหาจัดทำสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้กับครูและผู้เรียนอย่างเพียงพอ และหลากหลาย

17.3 พัฒนาและใช้สื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีทางการศึกษา

อนุกุล มามั่งคั่ง และ ชีรภัทร์ ถิ่นแสนดี (2023) ได้กำหนดขอบข่ายการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 4 กลุ่มน้ำยั้ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 3

1. พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. วัดผลและประเมินผล
3. ด้านการทำวิจัย
4. ด้านการนิเทศศึกษา ติดตามและรายงานผลนิเทศการศึกษา
5. ประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานของสถานศึกษา
6. วางแผนพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
7. วางแผนด้านการจัดการเรียนการสอน

ในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษานั้น มีองค์ประกอบหลากหลายด้านซึ่งเชื่อมโยงกันอย่างซับซ้อน อาทิ ด้านการวางแผนวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการนิเทศ ด้านการแนะแนว ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการประกันคุณภาพ ด้านการพัฒนาสื่อการเรียนการสอน ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านทะเบียนวัดผล และด้านพัสดุหรืออาคารสถานที่ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม การศึกษาค้นคว้านี้มีเป้าหมายเพื่อศึกษาการพัฒนาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในบริบทของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครโดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการคัดเลือกเฉพาะขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชัดเจนและมีความสำคัญต่อการพัฒนาเชิงระบบที่อ้างอิงจากการกำหนดของสำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ซึ่งมี 17 ด้าน โดยยึดหลักเกณฑ์สำคัญคือ

- (1) ต้องเป็นภารกิจทางวิชาการหลักที่ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน
- (2) มีความเกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งในเชิงระบบ เครื่องมือ หรือแนวทาง
- (3) อยู่ในขอบเขตที่โรงเรียนเอกชนสามารถวางแผน พัฒนา และจัดการได้โดยตรง

ส่วนขอบเขตอื่น ๆ ที่ไม่ได้รวมอยู่ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เช่น ด้านการบริหารหลักสูตร (แยกเฉพาะในกรณีที่มีรวมอยู่ในแผนวิชาการแล้ว) ด้านกิจกรรมนักเรียน ด้านทะเบียนและวัดผล (ที่เน้นงานธุรการมากกว่างานพัฒนาวิชาการ) ด้านอาคารสถานที่ พักผ่อน และงานบริการอื่น ๆ ด้านการบริหารบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านเหล่านี้แม้มีบทบาทต่อการจัดการศึกษาทั้งระบบ แต่ ไม่

เกี่ยวข้องโดยตรงกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ หรือเป็นด้านที่มีลักษณะเป็นงานสนับสนุนหรืองานธุรการทั่วไป จึงมิได้นำมาพิจารณาในการวิเคราะห์เชิงลึกในการวิจัยครั้งนี้ นอกจากนี้ข้อบ่งชี้บางด้าน โรงเรียนเอกชนไม่ได้มีการดำเนินการ เช่น การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น การพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ เป็นต้น ดังนั้นเพื่อให้การศึกษามีความชัดเจน มีขอบเขตที่เหมาะสม และสามารถนำไปสังเคราะห์เป็นแนวทางการพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม ข้อบ่งชี้ของการบริหารงานวิชาการในงานวิจัยนี้จึงมี 8 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.3.1 การวางแผนด้านวิชาการ

การวางแผนด้านวิชาการ เป็นการรวบรวมข้อมูลและกำกับ ดูแล นิเทศและติดตามเกี่ยวกับงานวิชาการ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา การพัฒนา และใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การพัฒนาและส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ทางวิชาการ

ธัญดา ยงยศยิ่ง (2560) กล่าวว่า การวางแผนด้านวิชาการ เป็นกระบวนการคิดก่อนลงมือทำ เพื่อกำหนดแผนงานไว้เป็นการล่วงหน้าเพื่อผลสำเร็จที่ตรงตามเป้าหมายการวางแผนการบริหารงาน วิชาการ เป็นกิจกรรมหลักอันดับแรกที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการสถานศึกษาเพื่อให้บุคลากร ทุกคนในสถานศึกษามีเป้าหมายและทิศทางการทำงานด้านวิชาการร่วมกัน เข้าใจหน้าที่ความรับผิดชอบ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของตน และสามารถทำงานร่วมกับเพื่อนครูคนอื่นได้โดยไม่เกิดความขัดแย้ง ช่วยลดความไม่พอใจและความท้อแท้ที่เกิดขึ้นจากการทำงาน โดยขาดทิศทางและเป้าหมายที่ชัดเจน และต้องวางแผนให้ ครอบคลุมข้อบ่งชี้การบริหารงานวิชาการทั้งหมด

โสภิต ฉายะสถิต (2563) กล่าวว่า การวางแผนงานด้านวิชาการ มีสาระสำคัญ ได้แก่ หลักสูตรเกิดจากการวางแผนแบบมีส่วนร่วมของทุก ๆ ฝ่าย หลักสูตรส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ และจัดกิจกรรมที่ สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ มีจำนวนห้องเรียนและห้องประกอบอื่น ๆ ที่เพียงพอต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นำสื่อและเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน เพื่อ อำนวยความสะดวกในการวางแผนงานด้านวิชาการ มีการพัฒนาหรือปรับปรุงห้องเรียนและห้อง ประกอบอื่น ๆ ให้มีความเหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน มีการจัดการวางแผนด้านวิชาการให้

รองรับต่อการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีการวางแผนและพัฒนาคุณภาพหลักสูตรเป็นไปตามระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

เบญจวรรณ กสิผล (2565) การวางแผนงานทุกงานที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ เช่น การวางแผนการปรับปรุงหลักสูตรการวางแผนการจัดตารางสอนงานสื่อการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการศึกษา งานวางแผนการศึกษา และงานประชุม อบรมทางวิชาการการบริหารงานวิชาการเป็นงานสำคัญสำหรับผู้อำนวยการสถานศึกษาโดยเฉพาะ อย่างยิ่งเป็นงานที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้ความสำเร็จและความสามารถของผู้อำนวยการงานวิชาการถือเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารการศึกษาเพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้นตลอดจนส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

กฤษฎา บ้านมีหลวง (2566) พบว่า จากสภาพปัจจุบันพบว่า การปฏิบัติงานด้านวิชาการของโรงเรียนในพื้นที่พิเศษ อ.แม่สอด จ.ตาก มีความท้าทายและข้อจำกัดในหลายด้าน โดย 3 อันดับแรกของประเด็นที่มีการดำเนินการน้อยที่สุด ได้แก่

1. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ เป็นปัจจัยที่ได้รับการปฏิบัติน้อยที่สุด สะท้อนให้เห็นข้อจำกัดในการบูรณาการความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชน การขาดการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่างๆ ในชุมชนอาจส่งผลให้การเรียนรู้ของนักเรียนขาดความเชื่อมโยงกับบริบทท้องถิ่น

2. การพัฒนาหรือดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น เนื่องจากอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ขาดบุคลากรผู้มีความเชี่ยวชาญ ด้านเทคโนโลยี การจัดสรรงบประมาณบุคลากร หรือแนวทางพัฒนาหลักสูตรที่ยังไม่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนในพื้นที่อย่างแท้จริง

3. การจัดทำระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ขาดการบริหารงานวิชาการขาดแนวทางที่ชัดเจน ส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาโรงเรียนในภาพรวม

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการส่งเสริมชุมชนในท้องถิ่นให้แข็งแกร่งในพื้นที่ห่างไกลหรือพื้นที่พิเศษยังมีข้อจำกัดในการปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่า การวางแผนงานด้านวิชาการ คือ การดำเนินงานโดยการวางแผนที่เป็นระบบ การวิเคราะห์ปัญหาในการวางแผนงานวิชาการ มีการกำหนดเป้าหมาย มีขั้นตอนการปฏิบัติ โดยใช้เทคโนโลยีเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาดำเนินงานในการเก็บข้อมูล ประมวลผลรายการกิจกรรมต่างๆ งานวิชาการที่เกี่ยวข้อง

1.3.2 การจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญของการบริหารงานวิชาการ ที่จำเป็นจะต้องมีการพัฒนาให้ผู้สอนหรือครูมีการพัฒนาเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งประสงค์ จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปในทิศทางที่ผู้เรียนต้องการ เช่น อาทิ กำหนดเป้าหมายหรือผลผลิตทางการศึกษา หรือ การจัดระบบการสอนที่ก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นหัวใจของสถานศึกษาซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม ก็อยู่ที่ลักษณะของงานนั้น

สิงโต แก้วกัลยา (2543) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบเป็นขั้นตอนต้องมีการวางแผนการสอนที่นำข้อมูลจากหลักสูตร ความต้องการผู้เรียน ชุมชน มาใช้จัดกิจกรรมการสอน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเน้นผู้เรียนฝึกคิดปฏิบัติจริง แสวงหาความรู้และ เรียนรู้ร่วมกัน สอนเชื่อมโยงกับสภาพชุมชนและสิ่งแวดล้อม

วุฒินันท์ อบอุ่น (2544) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนตามกรมสามัญศึกษาและ กิจกรรมให้สอดคล้องเป็นรูปแบบตามพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) ตรวจสอบความรู้ขั้นพื้นฐานของผู้เรียนและจัด กิจกรรมปรับความพร้อมของผู้เรียน
- 2) เตรียมการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรขั้นพื้นฐานและ จัดทำแผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 3) จัดการเรียนการสอนตามแผนการสอนเป็นกระบวนการที่ผู้สอนกับผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรง ซึ่งผู้สอนต้องสื่อสารให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เกิดความรู้ ตามที่ผู้สอนต้องการให้เกิดกับผู้เรียนตามแผนการสอนที่วางไว้
- 4) ประเมินผล การเรียนการสอนตามแผนการสอนและนำผลการประเมินไปพัฒนาผู้เรียนและการสอนของครู
- 5) รายงานความก้าวหน้าของการจัดการเรียนการสอนอย่างมีระบบและต่อเนื่อง
- 6) ทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

- 7) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้หลากหลายเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน
- 8) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ฝึก ค้นคว้า สังเกต รวบรวมข้อมูลวิเคราะห์คิดอย่างหลากหลาย สร้างสรรค์และสามารถสร้างองค์ ความรู้ ด้วยตนเอง
- 9) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักศึกษาหาความรู้ และ แสวงหาคำตอบด้วยตนเอง
- 10) นำภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและสื่อที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 11) ประเมินพัฒนาการของผู้เรียนด้วยวิธีการที่ หลากหลายและต่อเนื่อง โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง

ัญญา ยงยศยิ่ง (2560) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน หมายถึงการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่ถูกกำหนดเป็นแบบแผนการเรียน ได้แก่การจัดทำตารางสอน การจัดครูเข้าสอน การแบ่งกลุ่มนักเรียน ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกอันเกี่ยวกับการเรียน การสอน และได้ให้ข้อเสนอแนะแนวปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอนที่เกิดคุณภาพไว้ดังนี้

1. จัดทำแผนการเรียนและโปรแกรมการเรียนไว้ให้ครบทุกภาคเรียนและแผนการเรียนในแต่ละวิชา
2. จัดทำตารางเรียน ตารางเรียนประจำตัวนักเรียน นักศึกษา ซึ่งแต่ละคนจะต้องมีโปรแกรมการเรียนของตนเอง การจัดตารางเรียนจะเชื่อมโยงถึงตารางการใช้ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการโรงฝึกงาน และ ตารางสอนประจำตัวครู สถานศึกษาควรเตรียมการล่วงหน้า โดยวิธีสำรวจความพร้อมของครู ก่อนที่จะจัดครูเข้าสอน สถานศึกษาควรเตรียมการล่วงหน้า เพื่อให้ครูที่มีความรู้ความสามารถ ความถนัด ความสนใจและ ประสบการณ์ตรงกับรายวิชาที่สอนนั้น
3. ใช้สื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนควรใช้รูปสื่อผสม คือ การใช้ตำราเรียนควบคู่กับอุปกรณ์ช่วยสอน เช่น หนังสือพิมพ์ออนไลน์ หรือ ข่าวสารบนโซเชียลมีเดีย (Social Media)

ศุภวรรณ การุญญะวีร์ (2564 : 51) กล่าวว่า การจัดการเรียน การสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมในการเรียนรู้เช่น การใช้สื่อการสอน การจัดกิจกรรมระหว่างสอน การทดสอบเป็นต้น รวมทั้งความสามารถในการจัดการเรียนรู้ของครูในการให้ความช่วยเหลือ แนะนำแก่ผู้เรียน ในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการให้กำลังใจให้ความรักและความเอาใจใส่ด้วย โดยมีองค์ประกอบการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

- 1) หลักสูตรการเรียนการสอน
- 2) การจัดการเรียนการสอน
- 3) สื่อการเรียนการสอน
- 4) การวัดและ ประเมินผล

ณัฐธิดา ชนะพลชัย และ นันทิยา น้อยจันทร์ (2566) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสม สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน มีการใช้สื่อการเรียนการสอนและแหล่งเรียนรู้เพื่อส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียน จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนคือ การวางแผนกิจกรรม มีการคิดทบทวนรูปแบบการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ทั้งหมดผ่านระบบอินเทอร์เน็ตควบคู่การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนเอกชนมีการส่งเสริมสนับสนุนการใช้สื่อเทคโนโลยีการจัดการเรียนการสอน การวางโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา สร้างผ่านระบบเครือข่ายส่งต่อไปยังฐานข้อมูลภายนอกได้

1.3.3 การวัดผลและประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ (2551 : 28-34) ระบุว่า การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนตลอดจนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มตามศักยภาพ สถานศึกษาสามารถเทียบโอนผลการเรียนของผู้เรียนในกรณีต่าง ๆ ได้แก่ การย้ายสถานศึกษา การเปลี่ยนรูปแบบการศึกษา การย้ายหลักสูตร การออกกลางคันและการขอกลับเข้ารับการศึกษาต่อ การศึกษาจากต่างประเทศและขอเข้าศึกษาต่อในประเทศ นอกจากนี้ยังสามารถเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์จากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น สถานประกอบการ สถาบันศาสนา สถาบันการฝึกอบรมอาชีพ การจัดการศึกษาโดยครอบครัว

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552 : 18-21) กล่าวถึง การวัดผลประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดระเบียบวัดและประเมินผล

1.1 ร่วมเป็นคณะกรรมการจัดทำระเบียบวัดและประเมินผล โดยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

1.2 พิจารณาร่างระเบียบประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

1.3 ประชาพิจารณ์โดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

1.4 เสนอคณะกรรมการสถานศึกษาให้ความเห็นชอบ

1.5 ประกาศใช้ระเบียบ

1.6 ปรับปรุง พัฒนา แก้ไขให้เหมาะสมสอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.1 การประเมินผลการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระ

2.1.1 ครูผู้สอนเป็นผู้ประเมินและตัดสินผลการเรียนเป็นรายวิชาโดยประเมิน ตามตัวชี้วัด (มาตรฐานชั้นปี)

2.1.2 ดำเนินการประเมินผลก่อนเรียน เพื่อตรวจสอบ ปรับปรุงพื้นฐานของผู้เรียน

2.1.3 ประเมินผลระหว่างเรียน หลังการเรียน และปลายปี เพื่อนำผลไปตัดสินการผ่านตัวชี้วัดและตัดสินผลการเรียนรู้รายวิชา

2.1.4 เลือกรูปวิธีการประเมิน เครื่องมือการประเมินอย่างหลากหลาย เน้นการประเมินสภาพจริง ครอบคลุมสาระและเหมาะสมกับธรรมชาติของผู้เรียน

2.1.5 ซ่อมเสริม ปรับปรุงแก้ไขผลการเรียนของผู้เรียนที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน และส่งเสริมผู้เรียนที่ผ่านเกณฑ์การประเมินให้พัฒนาการประเมินให้พัฒนาสูงสุดเต็มความสามารถ

2.1.6 ตัดสินการผ่านรายวิชาตามเกณฑ์การผ่านตัวชี้วัด (มาตรฐานชั้นปี) ที่กำหนด และประเมินให้ระดับผลการเรียนจากคะแนนการประเมินการผ่าน ตัวชี้วัดทุกข้อร่วมกัน

2.1.7 จัดการเรียนซ่อมเสริม และเรียนซ้ำ รายวิชาที่ไม่ผ่านการตัดสิน ผลการเรียน และให้ประชุมพิจารณาให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนทุกรายวิชามีระดับการเรียนเฉลี่ยไม่ถึง “1” ให้เรียนซ้ำชั้น

2.1.8 ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการประเมินและตัดสินผลการเรียน

2.2 การประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.2.1 ครูผู้ควบคุมกิจกรรมเป็นผู้ประเมินและตัดสินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนเป็น รายการกิจกรรม

2.2.2 ประเมินกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนใน 2 ด้าน คือ การผ่านจุดประสงค์ของกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมโดยพิจารณาจากจำนวนเวลาเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรม

2.2.3 ตัดสินผลการปฏิบัติกิจกรรมเป็น 2 ระดับ คือ ผ่านและไม่ผ่านโดยผู้ได้รับการตัดสินให้ผ่านจะต้องผ่านเกณฑ์การประเมินทั้ง 2 ด้าน

2.2.4 ประเมินและตัดสินกิจกรรมการผ่านช่วงชั้นตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด (ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้อนุมัติผลการประเมินและตัดสินการปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน)

2.3 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์

2.3.1 ร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

2.3.2 กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษา

2.3.3 กำหนดแนวการดำเนินการเป็นรายคุณธรรม ประเมินทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน

2.3.4 ดำเนินการประเมินและสรุปผลเป็นรายปี

2.3.5 ประเมินให้ผู้เรียนทราบและปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.3.6 ประเมินผ่านช่วงชั้นตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด

2.4 การประเมินการอ่าน คติวิเคราะห์และเขียน

2.4.1 ร่วมเป็นคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการกำหนดมาตรฐานเกณฑ์แนวทางการประเมินและการส่งเสริมผู้เรียนที่ไม่ผ่านการประเมินผลช่วงชั้น

2.4.2 ประกาศแนวทางและวิธีการประเมิน

2.4.3 แต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน

2.4.4 ดำเนินการประเมินปลายปี และประเมินผ่านช่วงชั้น

2.4.5 ผู้บริหารอนุมัติผลการประเมิน

2.5 การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ

2.5.1 เตรียมตัวผู้เรียนให้มีความพร้อมที่จะรับการประเมิน

2.5.2 เตรียมตัวบุคลากรสถานที่และอำนวยความสะดวกในการรับการประเมิน

2.5.3 สร้างความตระหนัก ความเข้าใจ และความสำคัญแก่ครูและผู้เรียน

2.5.4 นำผลการประเมินมาพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาของ
สถานศึกษา

3. การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผล

3.1 เข้ารับการอบรมพัฒนาการจัดสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผล เพื่อให้ครูได้มี
ความรู้ความเข้าใจ

3.2 จัดสร้างเครื่องมือวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด (มาตรฐานชั้นปี) สาระ
การเรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้และสภาพผู้เรียน

3.3 นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการสร้างเครื่องมือ และใช้เป็นเครื่องมือวัดผลและ
ประเมินผล

3.4 พัฒนา ปรับปรุงให้มีคุณภาพและมาตรฐาน

4. งานทะเบียน

4.1 ดำเนินการลงทะเบียน กรอกรายชื่อประวัติของนักเรียนในทะเบียนตามระเบียบ

4.2 ออกเลขประจำตัวให้กับนักเรียนใหม่ทุกคน

4.3 รับมอบตัวนักเรียนและดำเนินงานเรื่องการย้ายเข้าและย้ายออกของนักเรียนในช่วง
ระหว่างปีการศึกษา

4.4 สำนักรายชื่อนักเรียนทุกระดับชั้นและจัดทำรายชื่อให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

4.5 จัดทำรายงานข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนนักเรียน

4.6 ประสานงานกับกลุ่มที่ดูแลนักเรียนเพื่อแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายชื่อ/ จำนวน
นักเรียน

4.7 ดำเนินการด้านการย้าย ลาออก การเปลี่ยนแปลงทะเบียนนักเรียน

4.8 งานเกี่ยวกับการจัดทำและบริการเอกสารหลักฐานทางการเรียนของนักเรียน เช่น
ร.บ. ต่าง ๆ หลักฐานผลการเรียน ประกาศนียบัตร รวมทั้งหนังสือรับรองผลการเรียนทุกประเภท

4.9 ตรวจสอบความผูกพันของนักเรียนต่อฝ่ายหมวดงานอื่น ๆ ก่อนออกหลักฐานทางการ
เรียนให้

4.10 เก็บรักษา และรวบรวมสถิติข้อมูล ผลการเรียนของนักเรียนรวมทั้งเผยแพร่และ
รายงานผู้เกี่ยวข้องทราบ

4.11 เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับโปรแกรมการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน

OBEC

4.12 งานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

5. การเทียบโอนผลการเรียน

5.1 ประสานการจัดการวัดผลประเมินผลระดับสถานศึกษา

5.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียน จัดทำมาตรฐาน กรอบและเกณฑ์การประเมิน เพื่อการเทียบโอนผลการเรียนของสถานศึกษา คู่มือการปฏิบัติงานข้าราชการครู

5.1.2 จัดทำแผนการวัดผลและประเมินผล สร้างเครื่องมือแบบฟอร์มต่าง ๆ ในการดำเนินการเทียบโอน

5.1.3 จัดและดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรฐาน

5.1.4 ประกาศผลการเทียบโอนผลการเรียน

5.2 เทียบโอนผลการเรียนจากการย้ายที่เรียนจากสถานประกอบการ จากพื้นฐานการประกอบอาชีพ

5.2.1 พิจารณาหลักฐานการศึกษาแสดงถึงความรู้ความสามารถของผู้เรียน

5.2.2 พิจารณาจากความรู้และประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติงานจริงโดยการทดสอบ

5.2.3 จัดทำทะเบียนขอเทียบโอน ระเบียบผลการเรียนและออกหลักฐานการเรียน/การเทียบโอน

6. การตัดสินและอนุมัติผลการเรียนผ่านช่วงชั้น

6.1 นายทะเบียนของสถานศึกษาตรวจสอบข้อมูลผลการเรียนของผู้เรียนที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามเกณฑ์การจบช่วงชั้นของสถานศึกษา

6.2 จัดทำบัญชีรายชื่อผู้เรียนที่จบช่วงชั้นพร้อมตรวจทานความถูกต้องไม่ใหมีข้อผิดพลาดใด ๆ ทั้งสิ้น

6.3 เสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการ เพื่อให้เห็นชอบ

6.4 ผู้บริหารสถานศึกษาออกคำสั่งแต่งตั้งผู้จัดทำเอกสารรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.3) ประกอบด้วย ผู้เขียน ผู้ทาน ผู้ตรวจ และมีนายทะเบียนเป็นหัวหน้า

6.5 ผู้บริหารอนุมัติผลการเรียน โดยลงนามในเอกสารรายงานผู้สำเร็จการศึกษา

6.6 จัดส่งเอกสารให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. การออกหลักฐานแสดงผลการจบการศึกษา

- 7.1 ระเบียบแสดงผลการเรียนรู้ (ปพ.1)
- 7.2 หลักฐานแสดงวุฒิการศึกษา (ปพ.2)
- 7.3 แบบรายงานผู้สำเร็จการศึกษา (ปพ.3)
- 7.4 แบบแสดงผลการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (ปพ.4)
- 7.5 เอกสารบันทึกผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน (ปพ.5)
- 7.6 เอกสารรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนรายบุคคล (ปพ.6)
- 7.7 ใบรับรองผลการศึกษา (ปพ.7)
- 7.8 เอกสารระเบียบสะสม (ปพ.8)
- 7.9 สมุดบันทึกผลการเรียนรู้ (ปพ.9)

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2553: 4) กล่าวว่า การวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียนและเพื่อตัดสินผลการเรียน ซึ่งผู้เรียนจะต้องได้รับการพัฒนาและประเมินตามชีวิต เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ สะท้อนสมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนซึ่งเป็น เป้าหมายหลักในการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ในทุกระดับ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 4 ระดับ ประกอบด้วย ระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ

การประเมินผล (Evaluation) หมายถึง การพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพ คุณค่า ความจริงและการกระทำบางที่ขึ้นอยู่กับ การวัดเพียงครั้งเดียว

ภารดี อนันต์นาวี (2557 : 263) กล่าวว่า การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนมีแนวทางการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

1. กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา
2. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลประเมินผลแต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับมาตรฐาน การศึกษาสาระการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงจากกระบวนการ การปฏิบัติและผลงาน

4. จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานศึกษาประกอบการและอื่น ๆ ตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

โสภิต ฉายะสถิต (2563) อธิบายว่าการวัดผล การประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน เป็นแนวทางปฏิบัติของครูในการพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตาม สภาพจริงจากกระบวนการเรียนรู้ที่ปฏิบัติและจากผลงานของนักเรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็น ข้อมูลและสารสนเทศที่แสดงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียนใน โรงเรียนเอกชน นอกจากนี้ โรงเรียนเอกชนยังส่งเสริมการวัดผลและประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยีและ สื่อออนไลน์เข้ามามีบทบาทในการประเมินควบคู่ไปด้วย

ทัศนีย์ ศรีสวัสดิ์ (2556) ให้ความหมายการวัดและประเมินผลการศึกษาว่า เป็นเครื่องมือ สำคัญในการติดตามและกำกับดูแลกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเป็นกลไกที่ช่วย กระตุ้นและผลักดันให้เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงส่งเสริม การวิจัยในชั้นเรียนเพื่อยกระดับคุณภาพทางการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การวัดผลและประเมินผล หมายถึง แนวทางปฏิบัติของครูใน การพัฒนาเครื่องมือวัดผล และประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนตามสภาพจริงจากกระบวนการ การเรียนรู้ที่ปฏิบัติและจากผลงานนักเรียน โดยใช้ผลการประเมินเป็นข้อมูลและสารสนเทศที่แสดง พัฒนาการความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนผู้เรียนในสังกัดโรงเรียนเอกชน โรงเรียนเอกชน ส่งเสริมการวัดผลและประเมินผลโดยใช้เทคโนโลยีและสื่อออนไลน์มีบทบาทในการประเมินควบคู่เข้า ไปด้วย

1.3.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

การวิจัยเป็นวิธีการเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นระบบและระเบียบ ใช้การวิจัยเป็นเครื่องมือในการ ทำงาน คือ ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน ต้องการพัฒนาไปทางไหนอย่างไร มีองค์ประกอบ อะไรบ้าง เก็บ รวบรวมข้อมูลให้เป็นระบบ ข้อมูลเหล่านี้จะเข้าสู่กระบวนการของการวิจัยและ พัฒนาได้ การวิจัยมี ความจำเป็นและมีความสำคัญต่อการดำเนินการกิจการบริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษา ดังนี้

1) การวิจัยเป็นการแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันอย่างมีแบบแผน ผู้บริหารงาน จะต้องแสวงหา เทคนิควิธีการในการบริหารจัดการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ครูจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติและศักยภาพของ นักเรียนแต่ละคนซึ่งมีความ แตกต่างกัน

2) การใช้แนวทางวิจัยจะนำไปสู่การฝึกการแก้ปัญหาหรือ การบรรลุจุดหมายอย่างเป็นระบบ และนำไปสู่ความเชื่อถือได้มากขึ้น

3) การวิจัยจะนำไปสู่ การพัฒนา ความมีเหตุ – มีผลสามารถรับคำตอบที่พิสูจน์ได้

4) การวิจัยเป็นการฝึกความคิดได้ อย่างแตกฉานมีระบบแบบแผนและขั้นตอนชัดเจนตาม ขั้นตอน ดังนี้

4.1) การรับรู้ ปัญหาหรือ ความต้องการ

4.2) การแสวงหาทางเลือกและเลือกทางเลือก

4.3) การทดสอบทางเลือกที่เลือกใช้

4.4) การสรุปผลที่ได้รับเพื่อใช้เพื่อพัฒนาหรือเพื่อเลือกทางเลือกใหม่

5) พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 30 ได้ ให้ความสำคัญของการวิจัยมีความจำเป็นในกระบวนการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยการเรียนการสอน เพื่อให้การดำเนินการ สอดคล้องกับธรรมชาติและศักยภาพของนักเรียน

6) ผลการวิจัยจะนำไปสู่ความเจริญ พัฒนาการบริหารและการจัดการศึกษาได้ยั่งยืนและมี ประสิทธิภาพ และประสิทธิผลในการดำเนินการ

7) การวิจัยมีคุณค่า ดังนี้

7.1) ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูได้ทราบข้อเท็จจริง ซึ่งนำมา ปรับปรุงหรือ พัฒนาการกิจที่รับผิดชอบได้ดียิ่งขึ้น

7.2) เปิดโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าวิทยาการใหม่ เป็นการส่งเสริมความรู้ความก้าวหน้า กว้างขวางขึ้น

7.3) เป็นการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ตรงจุด เป็นการประหยัดเวลาและการลงทุน

7.4) ช่วยในการวางแผนการดำเนินการแต่ละอย่างได้อย่าง ถูกต้องและประสบ ความสำเร็จ

7.5) กระตุ้นความตระหนัก ความสนใจที่มีชีวิตชีวา

7.6) ส่งเสริม การสร้างผลงานเพื่อความก้าวหน้าของโรงเรียนและตนเองโดย จุดมุ่งหมายของการวิจัยใน สถานศึกษา มีดังนี้

1) เพื่อแสวงหาแนวทางและเทคนิควิธีการในการบริหารจัดการตามภารกิจ สถานศึกษา

2) เพื่อแสวงหาเทคนิคและวิธีการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และ ศักยภาพของนักเรียน

3) เพื่อให้การเรียนรู้ที่มีหลักการและเหตุผลด้วยตนเอง ซึ่งนำไปสู่ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือ ดี เก่ง และมีความสุข

โสภิต ฉายะสถิต (2563) กล่าวถึงการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา มีสาระสำคัญ ได้แก่ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนมุ่งเน้นการวิจัยในด้านกระบวนการเรียนรู้ หรือคุณภาพของการศึกษา ส่งเสริมครูผู้สอนให้ทำการวิจัยในชั้นเรียนอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้ศึกษาวิเคราะห์วิจัย เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถในการเรียนการสอน เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพของสถานศึกษา มีการจัดสรรงบประมาณอย่างเพียงพอและเหมาะสมต่อการส่งเสริม การวิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารได้นำผลการศึกษาดูงานวิจัยในชั้นเรียนมาปรับปรุง และพัฒนาการเรียนการสอน มีการกำกับติดตาม การทำวิจัย เพื่อพัฒนาด้านการพัฒนาประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ไวยัญ พยุงเกียรติคุณ (2560) ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา พบว่า ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต16ที่ จำเป็นและต้องการใช้ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 7 ด้านได้แก่ 1) ด้านข้อมูลอาจารย์ 2) ด้านความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย 3) ด้านการสนับสนุนของผู้บริหาร 4) ด้านงานวิจัย 5) ด้านประสิทธิผลจากงานวิจัยของงานวิจัย 6) ด้านการเผยแพร่งานวิจัย 7) ด้านรายงาน

สรุปได้ว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ สถานศึกษากำหนดให้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาด้วยการใช้วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ได้แก่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการศึกษาหาความรู้ค้นคว้าข้อมูล เพื่อพัฒนาวิชาการจัดทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน หลักสูตร กระบวนการเรียนรู้

1.3.5 การนิเทศ

การนิเทศการเรียนการสอน เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการรับบริการงานวิชาการโดยตรง ครอบคลุมกิจกรรมทุกอย่างของการบริหารงานวิชาการ

รัฐชาติ (2552) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของนิเทศการศึกษาดังนี้

- 1) เพื่อพัฒนาและส่งเสริม การบริหารและงานวิชาการของสถานศึกษา
- 2) เพื่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 3) เพื่อสำรวจ วิเคราะห์ วิจัยและประเมินผลเพื่อปรับปรุงคุณภาพและ มาตรฐาน การศึกษา
- 4) เพื่อพัฒนาหลักการและสื่อการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐาน และเอกสาร ทาง วิชาการให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับความต้องการ และจำเป็นของสถานศึกษาและครู อาจารย์
- 5) เพื่อพัฒนาบุคลากรโดยเฉพาะครูอาจารย์ให้มีความรู้ ทักษะและประสบการณ์อัน จำเป็นที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน การจัดการศึกษาทำให้สามารถแก้ปัญหาเหล่านั้นได้มี การ เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในด้านต่าง ๆ ทำให้สถานศึกษาจำเป็นต้องมีการพัฒนาและ ปรับปรุง อยู่ เสมอให้ เหมาะสมกับสภาพการณ์ นั้น

โสภิต ฉายะสถิตย์ (2563) กล่าวว่า การจัดการระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษา กล่าวคือ มีการจัดการระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษาอย่างเหมาะสม มีการฝึกอบรมพัฒนา ครูผู้สอนทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารจัดการกิจกรรมเยี่ยมชมชั้นเรียน เพื่อรับทราบผลของการจัด การศึกษา สนับสนุนให้บุคลากรทางการศึกษามีส่วนร่วมในการนำจุดอ่อนของกระบวนการนิเทศมาทำ การวิเคราะห์และประเมินผล เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทุกๆ ฝ่ายในโรงเรียนร่วมกันจัดทำแผนการนิเทศ เพื่อเป็นการพัฒนาเทคนิค วิธีการ กระบวนการและกิจกรรมการนิเทศ จัดให้มีการแลกเปลี่ยนการ เรียนรู้และประสบการณ์การจัดการนิเทศ เพื่อนำไปเป็นข้อมูลแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา

เนตร บุญวาสนา และ สาลินี มีเจริญ (2565) กล่าวว่า ด้านการนิเทศการศึกษาทำงานร่วมกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ จัดทำแผนการนิเทศภายในโรงเรียนให้ สอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน จัดเตรียมสื่อและเอกสารนิเทศโดยใช้คอมพิวเตอร์ รวบรวมประมวลผล เก็บรักษา เผยแพร่ข้อมูล และการรายงานผลนิเทศโดยใช้คอมพิวเตอร์ในการนำเสนอ พบว่า มีการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเตรียมสื่อและเอกสารนิเทศโดยใช้คอมพิวเตอร์ นำคอมพิวเตอร์มาใช้ ในการศึกษา และส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิต

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การนิเทศหมายถึง กระบวนการวางแผน เครื่องมือ การวิเคราะห์ การให้คำแนะนำ การร่วมมือ ร่วมคิด การสนับสนุนด้านศึกษา การจัดทำเอกสาร และแนะนำเกี่ยวกับ

การสอนและการอบรม เพื่อนำบุคลากรให้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อมี
วัตถุประสงค์การเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาที่ส่งผลด้านคุณภาพและเกิดผลสำเร็จ

1.3.6 การแนะแนว

การแนะแนวการศึกษาเป็นงานที่สำคัญอันหนึ่งที่ส่งเสริมการบริหารงานวิชาการให้มี คุณภาพ
เป็นงานที่ส่งเสริมพัฒนาและสนับสนุนงานการศึกษาของชาติ ช่วยพัฒนานักเรียนทุก ระดับชั้นของ
การศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาและประชาชนทั่วไปได้รับการศึกษา รู้จักเลือกเส้นทาง
ประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับตนเอง รวมทั้งมีการพัฒนาด้านบุคลิกภาพและ คุณธรรมที่จำเป็นในการ
ดำเนินชีวิต ดังนั้นเพื่อให้การดำเนินงานแนะแนวเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และสอดคล้องกับนโยบาย
ของแผนพัฒนาการแนะแนว การแนะแนวเป็นการส่งเสริมและพัฒนา ความสามารถของผู้เรียนให้
เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล สามารถค้นพบและพัฒนา ศักยภาพของตน เสริมสร้าง
ทักษะชีวิต วุฒิภาวะทางอารมณ์ การเรียนรู้ในเชิงปัญญาและการสร้าง สัมพันธ์ที่ดี ซึ่งผู้สอนทุกคน
ต้องทำหน้าที่แนะแนวให้คำปรึกษาด้านชีวิต การศึกษาและการพัฒนา ตนเองสู่โลกอาชีพและการมี
งานทำ

อาร์เธอร์ เจ โจน (2009) ได้กล่าวถึงการแนะแนวการศึกษา การแนะแนวในการเลือกสถานที่
เรียน ในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อ ตลอดจนการปรับตัวให้เข้า กับชีวิตในโรงเรียน เช่นเดียวกับ
รวีวรรณ ชินะตระกูล ให้ความหมายว่า การแนะแนวการศึกษา เป็นกระบวนการที่ช่วยเหลือนักเรียน
หรือบุคคลในด้านการศึกษาเพื่อให้นักเรียนรู้จัก เข้าใจและ เลือกศึกษาได้อย่างเหมาะสมตาม
เอกัตภาพและความสามารถของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้มี การพัฒนาทางสติปัญญา ความเฉลียว
ฉลาดได้อย่างเต็มที่ตามขีดความสามารถ168 กล่าวโดยสรุป ได้ว่า การแนะแนวการศึกษา หมายถึง
กระบวนการที่ครูให้ความรู้ ความเข้าใจแก่นักเรียนทั้งใน ด้านเกี่ยวกับการศึกษา การอาชีพและด้าน
พฤติกรรมส่วนบุคคล ซึ่งทำให้นักเรียนสามารถเลือก แนวทางการศึกษา อาชีพและปรับปรุงพฤติกรรม
ของตนได้ เหมาะสมกับความถนัดและ ความสามารถทางสติปัญญาของตน ทั้งนี้เพื่อเป็นการป้องกัน
ความล้มเหลวหรือข้อผิดพลาดใน การเรียนของนักเรียน

รวีวรรณ ชินะตระกูล (2539) กล่าวว่า การแนะแนวการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยเหลือ
นักเรียนหรือบุคคลในด้านการศึกษาเพื่อให้นักเรียนรู้ จัก เข้าใจและเลือกศึกษาได้อย่างเหมาะสมตาม
เอกัตภาพและความสามารถของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้มีการพัฒนาทางสติปัญญา ความเฉลียว
ฉลาดได้อย่างเต็มที่ตามขีดความสามารถ

เจษฎา บุญมาโฮม และ มนธิรา บุญญวิจิ (2566) ได้นำโปรแกรมการแนะแนวมาพัฒนาในรูปแบบดิจิทัลซึ่งพบว่า การแนะแนวแบบดิจิทัลเป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพอย่างมาก เพิ่มกิจกรรมชั้นนำประสบการณ์ที่ดีขึ้นต่อนักเรียน และสรุปกิจกรรมเชื่อมโยงให้เห็นภาพมากขึ้นทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นมาก และผู้เรียนมีส่วนร่วม จูงใจเห็นความสำคัญเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

สรุปได้ว่า การแนะแนวคือ กระบวนการจัดกิจกรรมที่อาศัยเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผนพัฒนาตนเองด้านการศึกษาอาชีพ ประกอบด้วยแนวคิดและตัวอย่างกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาและอาชีพด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล รวมทั้งการจัดทำแผนการจัดกิจกรรมแนะแนวด้านการศึกษาและอาชีพที่มุ่งเน้นการใช้แอปพลิเคชัน เพื่อให้ช่วยให้นักเรียนสามารถวางแผนพัฒนาการศึกษา

1.3.7 การประกันคุณภาพ

การตรวจสอบคุณภาพการศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องมียุทธศาสตร์การประกันคุณภาพเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ระบบการประกันคุณภาพประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายในและระบบการประกันคุณภาพภายนอก เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าผู้เรียนไม่ว่าจะอยู่ในท้องถิ่นใดก็ตามจะได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกัน

Cuttance (1993) นิยามคำว่าประกันคุณภาพว่า หมายถึง กลยุทธ์ที่ได้วางแผนไว้อย่างเป็นระบบและการปฏิบัติงานที่ได้มี การออกแบบไว้โดยเฉพาะเพื่อรับประกันว่า กระบวนการได้รับการกำกับดูแลรวมถึงการปฏิบัติงาน เน้นมุ่งไปสู่เป้าหมายที่ตั้งไว้อยู่ตลอดเวลา

Liston (1999) กล่าวว่าประกันคุณภาพเป็นการพยายามที่จะปรับปรุงคุณภาพโดยการพัฒนาวิธีการในการควบคุมคุณภาพ ซึ่งในการบริหารงานจุดเน้นของการประกันคุณภาพที่อยู่ที่การป้องกันมากกว่าการแก้ไขข้อผิดพลาด

Nicholson (2011) กล่าวว่าประกันคุณภาพเพื่อประเมินให้เกิดคุณภาพทั้งที่ดีที่สุด หรือทำให้คุ้มค่ากับเงิน เพื่อไปให้ถึงจุดประสงค์ที่ต้องการของมาตรฐานการศึกษานั้นต้องกำหนดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นจากประสบการณ์ของนักเรียน โดยการเพิ่มมาตรฐานความสมบูรณ์สิ่งที่เหมาะสมกับจุดประสงค์และมูลค่าสำหรับการลงทุน เพื่อให้องค์กรเกิดกระบวนการเปลี่ยนแปลง

ความสำคัญของการประกันคุณภาพการศึกษา ในโลกยุคปัจจุบัน การจัดการศึกษาจะต้องมีหลักประกันว่า โรงเรียนหรือสถานศึกษาจะจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถตอบสนองความต้องการความจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพของคนให้สอดคล้องกับลักษณะของสังคมโลกในปัจจุบันและใน

อนาคต จึงต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาโดยเชื่อว่า การประกันคุณภาพการศึกษาจะเป็นกลไกสำคัญในการผลักดันให้เกิดการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพอย่างแท้จริงได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การประกันคุณภาพ เป็นการดำเนินการเพื่อรวบรวมจัดเก็บ และใช้ข้อมูลต่างๆ ที่ผ่านการประมวลผลแล้วในการสนองความต้องการของหน่วยงาน โดยมีการจัดการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นเตรียมการประกอบด้วยการเตรียมความพร้อมและการวิเคราะห์สภาพความพร้อม การออกแบบระบบ เพื่อกำหนดขั้นตอนตามปฏิบัติตามระบบประกอบด้วยการทำความเข้าใจของบุคลากรและการลงมือปฏิบัติ และขั้นกำกับติดตามและประเมินผล ประกอบด้วยการกำกับติดตามและประเมินผลและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

1.3.8 การพัฒนาสื่อเทคโนโลยี

การจัดการศึกษาตามแนวทางที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานนั้น มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้สามารถพัฒนาตนเองได้ ผู้สอนต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องเหมาะสมแก่ผู้เรียนเพื่อนำไปใช้สร้างสรรค์ความรู้ของตน ซึ่งสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีมีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2552) นิยามคำว่า สื่อเทคโนโลยีว่าหมายถึง อะไรก็ตามซึ่งทำการบรรทุกหรือนำพาข้อมูลหรือสารสนเทศ สื่อเป็นสิ่งที่อยู่ระหว่างแหล่งกำเนิดสารกับผู้รับสาร

ในปัจจุบันมีการพัฒนาเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีจึงนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้น เช่น การเรียนรูปแบบออนไลน์ผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย หรือ การเรียนผ่านแอปพลิเคชัน ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนจึงต้องมีการปรับปรุงพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเข้ามาร่วมด้วย หรือ ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นวิธีการใหม่ สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ที่ผู้อื่นคิดไว้มีการศึกษาวิจัยเผยแพร่และเป็นที่ยอมรับนำมาใช้ การจัดการเรียนการสอนได้ผลดีกว่าวิธีเก่า สื่อการสอนมีหลายประเภท เช่น สื่อการสอนประเภทโสตทัศนูปกรณ์ สามารถแบ่งลักษณะ ได้ดังนี้

1) โสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่

1.1) ภาพ

1.2) วัสดุฉายเส้น

- 1.3) วัสดุมีทรง
- 2) เครื่องมือโสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่
 - 2.1) เครื่อง เสียง
 - 2.2) เครื่องฉาย โปรเจคเตอร์ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ
- 3) กิจกรรม โสตทัศนูปกรณ์ ได้แก่
 - 3.1) การศึกษานอกสถานที่
 - 3.2) การจัดนิทรรศการ
 - 3.3) การจัดสถานการณ์จำลองโดยใช้สื่อเทคโนโลยี

ประสพชัย ศรีษร และ สมกุล ถาวรกิจ (2567) กล่าวว่า การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของโรงเรียน เช่น ด้านการใช้เทคโนโลยีการคัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และการพัฒนาหลักสูตรแก้ท้องถิ่น เพื่อที่จะมุ่งเน้นคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

สรุป การพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเป็นการยกระดับคุณภาพจัดการเรียนการสอน โดยช่วยให้การวางแผน การจัดการเรียนรู้ นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพขึ้น เช่น นวัตกรรมทางการศึกษาเทคโนโลยีในรูปแบบของสื่อดิจิทัล การเรียนการสอนผ่านออนไลน์ สื่ออินเทอร์เน็ตแอคทีฟ และ แพลตฟอร์มการเรียนรู้ ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมเข้าถึงเนื้อหาที่หลากหลาย และสามารถเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา

2. หลักการและแนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.1 ความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศ

กิตติศักดิ์ โสภิตา (2558) ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม กับกระบวนการดำเนินงาน เริ่มตั้งแต่การแสวงหาข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การนำไปใช้ การแลกเปลี่ยน รวมไปถึงการเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศ ด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โดยอาจจะอยู่ในรูปแบบ ภาพ เสียง ข้อความที่เป็นตัวอักษร หรือภาพเคลื่อนไหว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของข้อมูล ให้มีความถูกต้อง แม่นยำ และสะดวกรวดเร็ว ทันต่อการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ รวมไปถึงการสร้างเครือข่ายที่มีการเชื่อมต่อสารสนเทศระหว่างกันและเข้าถึงกันได้

เอกราช เครือศรี (2558) ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการจัดการข้อมูล โดยมีวิธีการปฏิบัติตามลำดับขั้นตอน เพื่อทำให้เกิดประสิทธิภาพ มีความรวดเร็ว ถูกต้อง และเกิดความน่าเชื่อถือ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีที่มีการใช้คอมพิวเตอร์ร่วมกับเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ โดยนำข้อมูลเข้าสู่เครื่องคอมพิวเตอร์และประมวลผลข้อมูล เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามต้องการ ซึ่งข้อมูลที่ได้จะออกมาในรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการได้

ชาณัตถ์ รุ่งรัตน์ (2558) ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการผลิต จัดหาข้อมูล จัดเก็บข้อมูล ประมวลผลข้อมูล และเผยแพร่ข้อมูลสารสนเทศในรูปแบบสื่อ ต่าง ๆ เช่น เสียง ภาพ ภาพเคลื่อนไหว ข้อความที่เป็นตัวอักษรหรือตัวเลข เพื่อให้สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศได้ถูกต้องและรวดเร็วมากยิ่งขึ้นตามความต้องการ และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้ เทคโนโลยีเหล่านี้ อาจหมายถึง คอมพิวเตอร์ที่ประกอบด้วย ฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ และข้อมูล ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นมีหลายรูปแบบทั้งมีสายและไร้สาย

กรกนก วันวัฒนสันติกุล (2559) ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูล ข่าวสาร การนำไปใช้ การประมวลผล การศึกษาค้นคว้า การนำเสนอ รวมไปถึงระบบสื่อสารต่าง ๆ จากกลุ่มหนึ่งไปยังอีกกลุ่มหนึ่ง เพื่อให้เกิดความแม่นยำ รวดเร็ว ถูกต้อง และทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์ในทุกด้าน ทุกระดับบุคคล และองค์กร ซึ่งจะครอบคลุมถึงการบริหารจัดการในฐานข้อมูลทุกระดับ

ชุลีพร พินาศภักย์ (2559) ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้จัดการข้อมูลสารสนเทศ โดยเกี่ยวข้องตั้งแต่ การรวบรวมข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การประมวลผลข้อมูล การพิมพ์ การผลิต การรายงานข้อมูล การสื่อสารข้อมูล รวมไปถึงเทคโนโลยีที่ทำให้เกิดระบบการให้บริการข้อมูล การนำไปใช้และการดูแลข้อมูล อีกทั้งการนำมาประยุกต์ใช้กับข้อมูลที่เป็นสารสนเทศ ทำให้เกิดการสื่อสารข้อมูล และมีการเชื่อมต่อสารสนเทศในฐานข้อมูล การสร้างระบบจำลอง การจัดทำหมวด การเรียงลำดับ การคำนวณ การจัดเก็บ การสืบค้น การจัดทำสำเนา และการเผยแพร่ข้อมูลได้ตามต้องการเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

ศักดิ์ชรินทร์ อาจหาญ (2559) ให้ความหมายว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม กระบวนการดำเนินงานสารสนเทศ การ

แสวงหาการวิเคราะห์ การประมวลผล การจัดเก็บ การเรียกใช้ การแลกเปลี่ยนข้อมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

ราชบัณฑิตยสถาน (2555) ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วยสองคำ คือ คำว่าเทคโนโลยี หมายถึง การนำเอาความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในทางปฏิบัติ และอุตสาหกรรม ส่วนคำว่า สารสนเทศ หมายถึง ข่าวสาร การแสดง หรือคำชี้แจงข่าวสาร เมื่อรวมความแล้ว เทคโนโลยีสารสนเทศ จึงหมายถึง วิทยาการที่นำความรู้ทางวิทยาศาสตร์มาใช้นำเสนอหรือแสดงข้อมูลข่าวสาร

พิมล โชติธนอธิวัฒน์ (2560) อธิบายว่าเทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึงการนำเอาเทคโนโลยีมาใช้งานเพื่อจัดการเก็บข้อมูล ประมวลผลเผยแพร่ข่าวสาร ในด้านต่างๆ เช่นในวงการศึกษา เช่น นำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดการระบบการศึกษา ถ่ายทอดความรู้ห้องเรียนทางไกล เพื่อเป็นการพัฒนาประชาชน ให้ได้รับข้อมูลข่าวสารได้อย่างรวดเร็วและทันสมัย

วสันต์ อธิวโร (2562) ให้ความหมายว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่เข้ามาประยุกต์ใช้ในการทำงานด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษา วิทยาศาสตร์ เป็นต้น เพื่อให้การทำงานเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเกิดความรวดเร็ว ความคล่องตัวในการนำเสนอ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร การติดต่อสื่อสาร และการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

จากความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศตามแนวคิดของนักวิชาการ ผู้วิจัยได้สรุปความหมายของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในงานวิจัยนี้ได้ดังนี้คือ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการใช้เครื่องมือ เทคโนโลยี และซอฟต์แวร์ ทั้งที่สำเร็จรูปและพัฒนาขึ้นมา เพื่อสนับสนุนการรวบรวม จัดเก็บข้อมูล ประมวลผลและนำเสนอข้อมูลให้เป็นสารสนเทศที่มีคุณภาพ ตรงกับผู้เรียน โดยครอบคลุมทั้งองค์ประกอบของด้านฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ เครือข่ายสื่อสารและทรัพยากรสารสนเทศอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการสารสนเทศในบริบทของการศึกษา

2.2. ประเภทการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

องค์กรโดยทั่วไปมักจะมีลักษณะงานและมีความต้องการสารสนเทศแตกต่างกันและแม้แต่ภายในองค์กรเดียวกันมีความต้องการสารสนเทศในแต่ละระดับของการบริหารก็อาจไม่เหมือนกันสามารถจำแนกได้ดังนี้คือ

- 1) จำแนกตามโครงสร้างองค์กร
- 2) จำแนกตามหน้าที่ของระบบสารสนเทศ
- 3) จำแนกตามการสนับสนุน
- 4) ปัญญาประดิษฐ์

ธานินทร์ ชันดี เสถียรย์ ลิกขาบัณฑิต และ ปัญญา อีระวิทย์เลิศ (2565) ศึกษารูปแบบสภาพปัญหาและอุปสรรคของการบริหารการจัดการเรียนรู้ในวิกฤติโควิด 19 โดยจำแนกประเภทเทคโนโลยีสารสนเทศตามการสนับสนุน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

- 1) ระบบแบบประมวลรายการ (Transaction Processing Systems - TPS)
- 2) ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (Management Reporting Systems - MRS)
- 3) ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems - DSS)

นอกจากนี้ได้มีนักวิชาการแบ่งประเภทของเทคโนโลยีสารสนเทศโดยมีหลักการดังนี้

2.2.1 ระบบแบบประมวลรายการ (Transaction Processing Systems - TPS)

ระบบแบบประมวลรายการคือ ระบบที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการรวบรวมประมวลผล และรายงานข้อมูลการทำกิจกรรมประจำวันของสถานศึกษา เช่น ระบบการลงทะเบียนนักเรียน ระบบจัดทำเงินเดือน ระบบลงชื่อเข้าเรียน โดยข้อมูลจะถูกจัดเก็บในฐานข้อมูล และมีรูปแบบการประมวล 3 กลุ่มคือ การประมวลผลทั้งกลุ่ม (Batch), แบบออนไลน์ (Online) และแบบผสมผสาน (Hybrid) เพื่อให้สามารถเรียกใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ระบบแบบประมวลรายการ (TPS) เป็นการนำคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการฐานข้อมูลพื้นฐานโดยเน้นที่การประมวลผลรายการประจำวันและการเก็บรักษาข้อมูลระบบนี้มักจะทำงานอยู่เฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่งขององค์กรนั้น เช่น ฝ่ายทะเบียนครูนักเรียน ฝ่ายวิจัยและประเมินผล โดยแต่ละฝ่ายจะประมวลผลแยกกันข้อมูลจะได้รับป้อนและจัดเก็บอยู่ในรูปแบบไฟล์ต่างๆ จะได้รับการปรับปรุงระหว่างการประมวลผลรายการประจำวันจากนั้นก็แสดงผลลัพธ์ตามเวลาที่ต้องการ พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า (2563) และ โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์ (2555) กล่าวว่าระบบประมวลผลรายการ (TPS) คือการนำระบบประมวลผลการดำเนินงาน เช่นการบันทึกรายการสั่งซื้อสินค้าต่างๆ หรือ การจัดทำรายการปฏิบัติงานหน้าที่ในแต่ละวันเป็นประจำ โดยข้อมูลรายการเหล่านี้จะถูกรวบรวมไว้เพื่อนำไปจัดทำรายงานตามความต้องการต่อไป

สรุปได้ว่าระบบแบบประมวลรายการ เป็นเทคโนโลยีที่นำมาใช้การประมวลผลข้อมูลรายการต่างๆ เพื่อให้ได้สารสนเทศมาใช้ในการสนับสนุนการดำเนินงานประจำวันในสถาบันการศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้น เช่น การประมวลผลการเรียนแบบออนไลน์ ระบบงานจองห้องเรียน ห้องสมุด

2.2.2 ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (Management Reporting Systems - MRS)

ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (MRS) เป็นเทคโนโลยีที่พัฒนาขึ้นเพื่อรวบรวมและสรุปข้อมูลจากระบบประมวลรายการจาก (TPS) มาแสดงผลในรูปแบบของรายงานที่มีโครงสร้างชัดเจน เช่น รายงานแนวโน้ม รายงานสถิติหรือรายงานเปรียบเทียบ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารระดับต้นและระดับกลาง โดยรายงานเหล่านี้สามารถนำเสนอได้ตามช่วงเวลาที่กำหนดหรือต้องการใช้งานทันที

O'Brien and Marakas (2017) กล่าวถึงการจัดการข้อมูลในโรงเรียนประกอบไปด้วยระบบสารสนเทศเพื่อจัดการ (MRS) ระบบควบคุมกระบวนการ (PCS) และระบบการสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS) ซึ่งพบว่าเป็นระบบที่สนับสนุนและสร้างความแข็งแกร่งในระบบการจัดการศึกษา

พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า (2563) มีการนำคอมพิวเตอร์มาจัดเทคโนโลยีสารสนเทศที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้บริหารระดับล่างและระดับกลางใช้ระบบนี้สรุปรายงานสารสนเทศซึ่งรวบรวมจากรากฐานข้อมูลทั้งหมดขององค์กร เช่น รายงานสรุปการเปลี่ยนแปลงจำนวนครูนักเรียน รายงานแนวโน้มการจัดเก็บคะแนนนักเรียน การเปรียบเทียบโดยอาศัยหลักสถิติ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถเห็นแนวโน้มและภาพรวมขององค์กรปัจจุบัน

ณัฐพงษ์ เจริญฉาย (2564) อธิบายว่าเทคโนโลยีให้สารสนเทศที่ผู้บริหารต้องการ เพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสารสนเทศภายในและภายนอกสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับองค์กรทั้งในอดีตและปัจจุบัน นอกจากนี้ระบบนี้จะต้องให้สารสนเทศในช่วงเวลาที่เป็นประโยชน์เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการวางแผนการควบคุม และการปฏิบัติการขององค์กรได้อย่างถูกต้อง แม้ว่าผู้บริหารที่จะได้รับประโยชน์จากระบบนี้สูงสุด คือ ผู้บริหารระดับกลาง แต่โดยพื้นฐานของระบบนี้แล้วจะเป็นระบบที่สามารถ สนับสนุนข้อมูลให้ผู้บริหารทั้งสามระดับ คือ ทั้งผู้บริหารระดับต้น ผู้บริหารระดับกลางและผู้บริหาร ระดับสูง โดยระบบนี้จะให้รายงานที่สรุปสารสนเทศซึ่งรวบรวมจากรากฐานข้อมูลทั้งหมดของบริษัท

สรุปได้ว่าระบบแบบรายงานเพื่อจัดการเป็นเทคโนโลยีที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อรวบรวมและประเมินผลข้อมูลสำหรับจัดทำเป็นรายงาน สรุปผลการดำเนินงานโครงการในสถานศึกษาแต่ละช่วงเวลา หรือจัดทำรายงานความต้องการของผู้ใช้ โดยระบบการจัดการรายงาน จะเป็นงานที่ส่งต่อมาจากระบบสารสนเทศแบบประมวลรายการ เป็นการนำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ประมวลผลเพื่อกลั่นกรองข้อมูลที่มีอยู่ให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เน้นการทำงานร่วมการประมวลรายการ แล้วจัดทำรายงานสรุปรายงานส่งต่อที่ผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป และเพื่อช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาให้เขาตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ช่วยจัดทำรายงานที่มีรูปแบบกำหนดไว้เป็นมาตรฐานตายตัว จำนวนอัตราการเข้า-ออกของนักเรียน

2.2.3 ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems – DSS)

ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems – DSS) เป็นเทคโนโลยีการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับแบบจำลองต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารระดับสูงในการตัดสินใจที่มีการซับซ้อนและไม่มีโครงสร้างชัดเจน โดยระบบจะดึงข้อมูลจากทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อเปรียบเทียบทางเลือกและการจำลองผลลัพธ์ของการตัดสินใจ เช่น การวางแผนงบประมาณ หรือ การวิเคราะห์แนวโน้มทางการตลาด

พิระศักดิ์ เสรีกุล (2548) ได้นำ DSS ระบบสนับสนุนการตัดสินใจ ซึ่งเป็นเทคโนโลยีประเภทหนึ่งมาประยุกต์ใช้สนับสนุนการตัดสินใจในการวางแผนการเรียนให้กับนักศึกษาแต่ละคนโดยระบบดังกล่าวจะใช้ข้อมูลจากการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาแต่ละคนที่ผ่านมาร่วมกับระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมแผนการเรียนตามหลักสูตรของนักศึกษาข้อมูลของทุกรายวิชาที่เปิดให้ลงทะเบียนในแต่ละภาคเรียน

พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า (2563) นำเทคโนโลยีข้อมูลมาใช้ในการจัดระบบสารสนเทศที่นำเอาข้อมูลมาจัดการ เช่นคำนวณโดยใช้สูตรคณิตศาสตร์หลักการทางสถิติ หรืออาศัยโมเดลเฉพาะองค์การเพื่อนำสารสนเทศช่วยในการตัดสินใจอย่างสะดวก โดยจะช่วยผู้ตัดสินใจในการเลือกทางเลือก หรืออาจมีอันดับทางเลือกตามวิธีที่มีผู้ตัดสินใจกำหนด ช่วยคาดคะเนว่าหากตัดสินใจแบบใดแบบหนึ่งจะทำให้เป็นผลอย่างไรบ้าง

ณัฐพงษ์ เจริญฉาย (2564) กล่าวว่า ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems – DSS) เป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งเพื่อที่จะช่วยองค์กรนำข้อมูลนั้นมาใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ เพราะนอกจากการนำข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจแล้ว ยังสามารถนำข้อมูลไปใช้ในกิจกรรมอื่นอีกได้

(เกรียงศักดิ์ พราวศรี, 2544) ซึ่งในปัจจุบันทางการศึกษามองเห็นความสำคัญของทางการศึกษาจึงนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยการตัดสินใจให้ถูกต้อง (กมล ภูประเสริฐ, 2547)

สรุปได้ว่าระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจได้ว่า เป็นเทคโนโลยีเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับโดยเฉพาะผู้บริหารระดับสูง จะเชื่อมโยงกันระหว่างทรัพยากรสมองมนุษย์ให้ทำงานร่วมกับความสามารถของคอมพิวเตอร์ เพื่อต้องการปรับปรุงคุณภาพของการตัดสินใจให้ได้ที่สุด ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยเหลือให้การสนับสนุน เพื่อให้บุคคลผู้ทำหน้าที่ตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 ความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ

เทคโนโลยีสารสนเทศมีประโยชน์อย่างมากในปัจจุบัน และหลายองค์กรให้ความสนใจในการใช้งาน ในขณะเดียวกันมีการพัฒนาของเทคโนโลยีเป็นวงกว้าง เพราะในปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทในชีวิตประจำวันของเรามากขึ้น และช่วยอำนวยความสะดวกต่อธุรกิจ

วรรณวิมล ชูวงศ์ (2558) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการปฏิรูปการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการปฏิรูปการบริหารจัดการที่มีการนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ ด้านการปฏิรูปการเรียนรู้ที่ต้องมีการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างสะดวกและรวดเร็ว ทั้งนี้ต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

ชาณต์ รุ่งรัตน์ (2558) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสำคัญต่อการปฏิรูปการศึกษา โดยเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทสำคัญ ทั้งในด้านการบริหารจัดการ โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานมากยิ่งขึ้น การปฏิรูปการเรียนรู้ ที่เน้นการพัฒนาทางปัญญา ไม่ใช่การเรียนรู้แบบท่องจำ หรือจดจำข้อมูล ซึ่งการจำจะมีความจำเป็นในส่วนความรู้ที่เป็นพื้นฐาน ส่วนข้อมูลควรจะอยู่ในแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงข้อมูล และเรียกใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม ดังนั้นทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถทางการเรียนรู้

ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญโดยสามารถนำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพประสิทธิภาพ หลากหลายด้าน เช่น ด้านการจัดการศึกษา ด้านการพัฒนาองค์ความรู้ และด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้เรียนได้ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ตลอดเวลาที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้าน

วานิช อินคองาม (2561) กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาอย่างยิ่ง โดยทุกประเทศในโลกต่างนำเทคโนโลยีเข้ามามีใช้ในการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มพูนศักยภาพของผู้เรียน ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และเพื่อให้โรงเรียนที่จัดการศึกษาก้าวสู่สังคมแห่งความรู้อย่างแท้จริง

สรุปได้ว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งในหลาย ๆ ด้าน ทั้งการดำเนินชีวิตประจำที่ช่วยอำนวยความสะดวก เกิดความคล่องตัว ช่วยให้ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสาร เข้าถึงข้อมูล หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารได้ง่ายขึ้น มีความสำคัญต่อการศึกษาโดยเทคโนโลยีสารสนเทศช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น สามารถเข้าถึงข้อมูลความรู้ได้สะดวก และรวดเร็ว เกิดรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ด้านเศรษฐกิจเทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนในการสนับสนุนการทำงานและกระบวนการผลิต ทั้งการวางแผน การออกแบบ การควบคุมการทำงาน

2.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ

ในปัจจุบันการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากโลกมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ข่าวสารต่าง ๆ ความก้าวหน้าของวิชาการที่การพัฒนาอย่างรวดเร็ว ระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร คือระบบที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยผู้บริหารในการวางแผน เพื่อตัดสินใจต้องมีองค์ความรู้จากแหล่งข้อมูลและข้อมูลที่เหมาะสมสำหรับงานของผู้บริหารทุกระดับ ใน องค์การและการประยุกต์ข้อมูลของผู้บริหารแต่ละชั้นจะไม่สอดคล้องกันตามหน้าที่และภาระหน้าที่ รวมไปถึงระดับการบริหาร

เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการสามารถแบ่งตามลักษณะของการใช้งานได้เป็น 4 ระดับได้แก่ 1) ระดับธุรการ/ธุรกรรม (Transition Processing) สำหรับการประมวลผลข้อมูลประจำวัน หรือ งานเฉพาะ เช่น การตรวจสอบ และการติดตามผลงานประจำวัน มีระดับการตัดสินใจน้อยต้องการใช้ ระบบสารสนเทศที่มีความละเอียดมาก 2) ระดับปฏิบัติการ (Operation Control) สำหรับควบคุมงานประจำ ในระดับงานที่มีการจัดการนี้มีการตัดสินใจสูงขึ้น ผู้บริหารระดับนี้จำเป็นต้องได้รับข้อมูลข่าวสารจากระบบสารสนเทศ สูงขึ้น และค่อนข้างละเอียด 3) ระดับการจัดการ (Management Control) สำหรับการวางแผนและตัดสินใจในระยะสั้นกลาง ความเกี่ยวข้องกับกระบวนการที่ใช้ในการวางแผนระยะสั้น จำเป็นต้องใช้การตัดสินใจโดยละเอียด และต้องผ่านกระบวนการ

กลั่นกรองข้อมูลสารสนเทศ หรือเรียบเรียง จากระบบข้อมูลและสารสนเทศ พื้นฐาน 4) ระดับกลยุทธ์ (strategic planning) สำหรับการตัดสินใจของผู้บริหารระดับสูงในระดับยาว

อมรรัตน์ จินดา (2558) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปฏิบัติงานทางการศึกษา ต้องนำบุคลากรที่เกี่ยวข้อง บุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ระบบสารสนเทศประสบความสำเร็จ ยังมีบุคลากรมีความรู้ความสามารถมากเท่าใด โอกาสในการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์และระบบสารสนเทศได้อย่างเต็มศักยภาพและมีความคุ้มค่ายิ่งมากขึ้นเท่านั้น สถานศึกษานำเทคโนโลยีเช่น เอกสารการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ และห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์

สุวรรณา เล้าหะชัย สมหญิง จันทุไทย และ เกียรติศักดิ์ อิชยานันท์ (2561) กล่าวว่าผู้บริหารก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะเพิ่มการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยแก้ไขปัญหาด้านการศึกษา การนำเทคโนโลยีมาเพื่อบริหารงานวิชาการ จนไปถึงนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้วางแผนต่าง ๆ การพิมพ์เอกสารรวมทั้งใช้ในการประมวลผลเพื่อจัดระบบข้อมูล การจัดการสารสนเทศและเอกสารประชาสัมพันธ์ เอกสารต่าง ๆ หรืองานวิชาการ ได้แก่ การจัดตารางสอน การจัดทำข้อสอบ ทำสถิติต่าง ๆ เกี่ยวกับด้านวิชาการ การดำเนินงานต่าง ๆ

ชินวัตร เจริญนิตย์ (2564) กล่าวว่า การที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในกระบวนการบริหารภายในสถานศึกษานั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องทำความเข้าใจในความหมายของการบริหารและขอบข่ายของงานวิชาการให้ลึกซึ้ง เพราะนอกจากสังคมจะเปลี่ยนแปลงไปตามยุคดิจิทัลแล้ว สถานศึกษาก็ต้องปรับตัวและเรียนรู้ที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองไปให้สอดคล้องกับยุคสมัย

จิราพร แสงจันทร์ โอนทัย ประสาน และ กรวรรณ สืบสม (2560) กล่าวว่าข้อมูลและสารสนเทศที่มีคุณภาพจะต้องมีความเที่ยงตรงเรื่องที่ต้องการใช้ เรียกใช้สะดวกรวดเร็วและทันเวลา ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ จะเก็บรวบรวมได้จากการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานหรือองค์กรและจัดเก็บจากแหล่งข้อมูลภายนอกหน่วยงานหรือองค์กร ซึ่งในปัจจุบันและอนาคตข้อมูลสารสนเทศยังมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ต้องมีข้อมูลข่าวสารมีความรวดเร็ว แพร่กระจายอย่างกว้างขวางจนสามารถรับรู้ได้ทันทีทั่วโลก

ในส่วนของภาครัฐได้จัดทำพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติปี พ.ศ.2542 หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในมาตรา 63 -69 ได้บัญญัติไว้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ของรัฐในการจัดการด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยครอบคลุมถึง

การบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาบุคลากร การวิจัย การจัดตั้งกองทุน และการจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อกำหนดนโยบายและบริหารงานด้านเทคโนโลยีการศึกษา รวมถึงการวางแผนแม่บทด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐต้องส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้งาน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและเหมาะสมกับการเรียนรู้ของประชาชน นอกจากนี้ ให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยใช้เงินอุดหนุนจากรัฐ รายได้จากค่าสัมปทาน และเงินสนับสนุนจากทุกภาคส่วน พร้อมกำหนดมาตรการลดค่าบริการด้านเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาคนและสังคม

สุดท้าย รัฐต้องจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อกำหนดนโยบาย วางแผน ส่งเสริม และประสานงานด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมถึงการประเมินคุณภาพและประสิทธิภาพของการใช้งานเทคโนโลยีดังกล่าว

นพดล อารมณรัตน์ (2560) กล่าวถึง การบริหารงานวิชาการที่บูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศครอบคลุม 8 ด้านหลัก ได้แก่

1. การพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารมีนโยบายและเป็นต้นแบบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร (ICT) ในการจัดการหลักสูตร สถานศึกษาต้องพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียน รวมถึงมีระบบนิเทศ ติดตาม และประเมินผล โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักในการบริหารจัดการ และมีการรายงานผลต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารต้องเป็นผู้นำการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อบริหารจัดการและพัฒนาการเรียนรู้ส่งเสริมการใช้สื่อดิจิทัล และเครือข่ายอินเทอร์เน็ตภายในสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีมาบูรณาการในการสอน และจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาผู้เรียน
3. การวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารต้องกำหนดนโยบายและพัฒนาระบบวัดผลประเมินผล โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อจัดเก็บข้อมูล วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา และอำนวยความสะดวกในการเทียบโอนผลการเรียน ใช้ระบบฐานข้อมูลดิจิทัลและโปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติขั้นสูง เพื่อเพิ่มความแม่นยำและประสิทธิภาพในการประเมินผลการเรียน
4. การวิจัยและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้ รวมถึงสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนและนำผลการวิจัยมาปรับปรุงการสอน

ผู้บริหารต้องจัดหาแหล่งเงินทุน และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้านงานวิจัยผ่านช่องทางเทคโนโลยี

5. การพัฒนาและส่งเสริมสื่อและแหล่งเรียนรู้ วิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสื่อการสอน ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อการเรียนการสอนออนไลน์ และจัดหาแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลที่เชื่อมโยงระหว่างครูและนักเรียน สนับสนุนความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอน รวมถึงปรับปรุงห้องสมุดให้เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

6. การนิเทศการศึกษา ผู้บริหารต้องพัฒนาระบบนิเทศภายในสถานศึกษาโดยใช้ฐานข้อมูลสารสนเทศในการวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนการสอน สนับสนุนการนิเทศออนไลน์เพื่อให้ครูสามารถปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนแนวทางปฏิบัติที่ดี และพัฒนาเครือข่ายนิเทศภายในและภายนอกสถานศึกษา

7. การประกันคุณภาพการศึกษา พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ไว้ในระบบดิจิทัล จัดทำรายงานประจำปี และเผยแพร่สู่สาธารณะผ่านเว็บไซต์ของสถานศึกษา ใช้ข้อมูลจากการประเมินคุณภาพมาปรับปรุงแผนพัฒนาการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

8. การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและองค์กรอื่นๆ ผู้บริหารต้องวางแผนและส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจ ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ร่วมกัน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาการศึกษา

การบริหารงานวิชาการทั้ง 8 ด้านนี้ต้องบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารและพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล

สรุปได้ว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ เป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพการศึกษาในยุคดิจิทัล โดยเทคโนโลยีดังกล่าวช่วยสนับสนุนกระบวนการวางแผน การตัดสินใจ และการจัดการในระบบสารสนเทศของสถานศึกษา ทั้งในด้านการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การประกันคุณภาพ และการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศ ทำให้การดำเนินงานของผู้บริหารมีความรวดเร็ว

2.5 การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ

การพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการเป็นองค์ประกอบสำคัญในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา โดยเฉพาะในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องรับมือกับข้อมูลจำนวนมากและความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของนโยบายการศึกษา โดยหลักการแล้ว การพัฒนาเทคโนโลยีในบริบทนี้เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบงาน 3 ลักษณะ ได้แก่ ระบบประมวลรายการ (Transaction Processing Systems: TPS) ซึ่งเน้นการจัดการข้อมูลพื้นฐาน เช่น ตารางสอนและผลการเรียน ระบบรายงานเพื่อการบริหาร (Management Reporting Systems: MRS) ที่สนับสนุนการจัดทำข้อมูลสรุปเพื่อใช้ในการวางแผน และระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems: DSS) ที่ช่วยให้ผู้บริหารใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์และตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ได้แม่นยำยิ่งขึ้น (Laudon & Laudon, 2007; Turban, Rainer, & Potter, 2006)

การพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในงานวิชาการมีหลายแนวทาง เช่น การวางระบบข้อมูลสารสนเทศด้านนักเรียน ครู หลักสูตรและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแนวทางที่ได้รับความนิยมในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง เนื่องจากสามารถนำมาปรับใช้ได้จริงโดยไม่ต้องพึ่งพาโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ งานวิจัยของสมนึก สุวรรณศิลป์ (2562) พบว่า การพัฒนาระบบสารสนเทศสำหรับงานวิชาการของโรงเรียนมัธยมสามารถลดความซ้ำซ้อน เพิ่มความแม่นยำ และทำให้การจัดการข้อมูลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ขณะที่งานวิจัยของ กาญจนา รักษาผล (2559) พบว่า โรงเรียนเทศบาลมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาหลักสูตร การวัดผล และการประกันคุณภาพ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความต่อเนื่องของการพัฒนานักเรียน

ธัญพร แสงเงิน (2563) ชี้ให้เห็นถึงการออกแบบระบบฐานข้อมูลกลางในโรงเรียนขนาดเล็กเพื่อสนับสนุนการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน โดยระบบดังกล่าวช่วยให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจในการปรับแผนการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ส่วนงานวิจัยของณัฐวดี ศรีสุวรรณ (2561) ได้นำเสนอการประยุกต์ใช้ DSS ในโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งช่วยให้การวางแผนรายบุคคล และการจัดการกลุ่มเสี่ยงของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 (2565) ได้พัฒนาแนวทางการบูรณาการเทคโนโลยีในโรงเรียนโดยเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างโรงเรียนผ่านระบบ EMIS และระบบ LMS ซึ่งช่วยในการบริหารงานวิชาการทั้งด้านแผนการสอน การนิเทศ การแนะแนว และการประเมินคุณภาพภายในอย่างครอบคลุม ทั้งนี้ยังมีการอบรมครูและบุคลากรให้สามารถใช้ระบบสารสนเทศได้

อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาเทคโนโลยีไม่อาจเกิดผลได้อย่างยั่งยืน หากขาดการเสริมสร้างความสามารถของผู้ปฏิบัติงานควบคู่ไปด้วย

กล่าวโดยสรุปโรงเรียนเอกชนได้พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอย่างครอบคลุม ทั้งระบบประมวลรายการ (TPS), ระบบรายงานเพื่อการบริหาร (MRS), และระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS) เพื่อจัดการข้อมูลนักเรียน ครู หลักสูตร และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเชื่อมโยงข้อมูลผ่านระบบ EMIS และ LMS มีการจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการเหล่านี้ อย่างไรก็ตามโรงเรียนเอกชนบางแห่งยังขาดการเสริมสร้างความสามารถของบุคลากร ให้สามารถใช้ระบบเหล่านี้ได้อย่างเต็มศักยภาพ รวมถึงความท้าทายในการบริหารจัดการงบประมาณที่อาจไม่เพียงพอหรือขาดประสิทธิภาพในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเป็นจุดอ่อนสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไขเพื่อให้การลงทุนในเทคโนโลยีเกิดประโยชน์สูงสุดและยั่งยืน

3. บริบทของโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

3.1 ความเป็นมาของการจัดการศึกษาสถานศึกษาเอกชน

การศึกษาเอกชนมีความสำคัญต่อการศึกษาของประเทศเนื่องจากการศึกษาเอกชนเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาคุณภาพของคนที่กำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศมาอย่างยาวนานนับตั้งแต่สมัยล้านนาและสุโขทัย ซึ่งมี วัด และบ้านเป็นสถานที่ที่ให้การศึกษา จนต่อมาในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้มีการกำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเอกชนเป็นครั้งแรกในโครงการศึกษาโรงเรียนราษฎร์มีชื่อว่าโรงเรียนเชลยศักดิ์ จึงได้รับการจัดตั้งโดยมีคณะมิชชันนารีชาวอเมริกัน ที่เดินทางเข้ามาเผยแพร่ศาสนาในประเทศไทยเป็นผู้สนับสนุน โดยมีการแบ่งออกเป็นโรงเรียนเชลยศักดิ์ในบารุง และนอกบารุง แต่ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงให้กลายเป็นโรงเรียนบุคคลตามระเบียบการศึกษาประเทศสยาม และในพุทธศักราช 2454 ได้มีการแบ่งโรงเรียนออกเป็นโรงเรียนที่สอนวิชาสามัญ กับโรงเรียนที่สอนเฉพาะทาง หลังจากนั้นอีก 7 ปีรัฐบาลได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและการศึกษาเอกชนของประเทศ มีการขยายตัวมากขึ้นจึงได้มีการประกาศพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ขึ้นในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2461 โดยมีจุดประสงค์เพื่อจะตรวจเยี่ยมและนิเทศโรงเรียนเอกชนทั่วราชอาณาจักร เพื่อปรับปรุงแก้ไข กฎและระเบียบโรงเรียนเอกชนและทางกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดวันดังกล่าวเป็น "วันการศึกษาเอกชน" และนับแต่นั้นมาโรงเรียน

เอกชนมีจำนวนที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องด้วยเป็นที่ยอมรับของรัฐบาลและผู้ปกครอง อาทิ โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย (จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2413) โรงเรียนอัสสัมชัญ (จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 1420) โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน (จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2431) โรงเรียนราชินี (จัดตั้งเมื่อ พ.ศ. 2446 ที่ตำบลปากคลองตลาด) เป็นต้น

ในปีพ.ศ. 2476 รัฐบาลได้ประกาศพระราชบัญญัติกระทรวงศึกษาธิการขึ้นโดยจัดตั้งกองโรงเรียนราษฎร์ สังกัดกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อควบคุมดูแลโรงเรียนราษฎร์ทั้งหมด และโรงเรียนราษฎร์ทั้งหมดจะอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลและช่วยเหลือส่งเสริมของกองโรงเรียนราษฎร์ แต่อย่างไรก็ตามกองโรงเรียนราษฎร์ ไม่สามารถบริหารงานได้รวดเร็วทันความต้องการของประชาชนเนื่องมาจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วของกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จึงทำให้สมาคมครูโรงเรียนราษฎร์แห่งประเทศไทย เสนอว่ากองโรงเรียนราษฎร์ ควรได้รับการยกวิทยฐานะเป็นกรมโรงเรียนราษฎร์ หรือ กรมการศึกษาเอกชน อันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหาร การศึกษามากขึ้น สภาการศึกษาแห่งชาติ จึงได้มีการจัดตั้งคณะกรรมการปรับปรุงโรงเรียนราษฎร์ขึ้น เพื่อพิจารณาให้ความช่วยเหลือกระทรวงศึกษาธิการ และโรงเรียนเอกชนในปรับปรุงคุณภาพทางการศึกษาทั้งด้านวิชาการ และด้านบริการ กองโรงเรียนราษฎร์ได้รับการปรับปรุงเป็นสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน โดยใช้ชื่อย่อว่า สช. ซึ่งมีฐานะเทียบเท่ากรมหนึ่งของกระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2515 ตามประกาศ ของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 217 ลงวันที่ 29 กันยายน 2515 โดยโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณ ของกรมวิสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการไปเป็นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชนคนแรกคือ ดร.อึ้ง บัวศรี และนับตั้งแต่พ.ศ. 2476 ได้มีการปรับปรุง และแก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ให้สอดคล้องกับสภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนที่เปลี่ยนแปลงไปตามลำดับดังต่อไปนี้ 1. พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2479 2. พระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ. 2497 3. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 4. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 5. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2552 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554

ปัจจุบันการศึกษาเอกชนยังเป็นส่วนสำคัญในการช่วยยกระดับคุณภาพการศึกษาของประเทศ และช่วยสร้างโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้เรียนในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน และยังสามารถสร้างคุณภาพที่แตกต่างตามความต้องการของผู้เรียน นอกจากนี้การศึกษาเอกชนยัง

ประเภทศูนย์การศึกษาอิสลามประจำมัสยิด (ตาดีกา) 7) ประเภทสถาบันศึกษาปอเนาะ (ภัทรา จรรยาธรรม, 2564)

3.3 ข้อมูลทั่วไปของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร

โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานประเภทสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถจำแนกตามประเภท ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลจำนวนโรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา

ลำดับ	ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน
1	ขนาดเล็ก (นักเรียน 1-120 คน)	200
2	ขนาดกลาง (นักเรียน 121-600 คน)	209
3	ขนาดใหญ่ (นักเรียน 601-1,500 คน)	88
4	ขนาดใหญ่พิเศษ (นักเรียนตั้งแต่ 1,501 คนขึ้นไป)	41
รวม		538

ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2565)

3.4 การสนับสนุนการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ได้ดำเนินโครงการและกิจกรรมหลากหลายรูปแบบเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) การอบรมสร้างองค์ความรู้และการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียนเอกชนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน จึงได้ดำเนินโครงการอบรมสร้างองค์ความรู้และการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษาเอกชนในหลายภูมิภาคทั่วประเทศมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในกระบวนการบริการทางการศึกษาเอกชนและการใช้งานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ สช. ให้กับผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียนเอกชน โดยเนื้อหาการอบรมประกอบด้วยการใช้งานระบบสารสนเทศต่าง ๆ ของ สช. เช่น ระบบ

Single Sign-On (SSO), ระบบยื่นเรื่องออนไลน์ (ORSS), ระบบงานทะเบียนสำหรับโรงเรียนเอกชน (REGIS), ระบบจัดการข้อมูลชาวต่างประเทศในโรงเรียนเอกชน (PFS), ศูนย์บริการการศึกษาเอกชนออนไลน์ (PESO), ระบบประชาสัมพันธ์โรงเรียน (INFO), ระบบสมัครงานสำหรับโรงเรียนเอกชน (JOB) และระบบสืบค้นโรงเรียนเอกชน (SCHOOL)

นอกจากนี้ สช. ยังได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในหัวข้ออื่น ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของครูและบุคลากรในโรงเรียนเอกชน อาทิ การอบรมเชิงปฏิบัติการ “เว็บแอปพลิเคชันหัวใจ ครูปฐมวัยยุคดิจิทัล” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้และพัฒนาการรอบด้านให้กับเด็กปฐมวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบริบทและยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลง

การดำเนินโครงการอบรมต่าง ๆ ของ สช. ดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นในการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร ครู และบุคลากรในโรงเรียนเอกชนให้สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษาเอกชนของประเทศไทยในระยะยาว

2) การจัดหาอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระบบการศึกษา โดยเฉพาะในบริบทของโรงเรียนเอกชนที่มีข้อจำกัดในด้านทรัพยากร เทคโนโลยี และการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ดิจิทัล ดังนั้น สช. จึงได้ดำเนินโครงการต่าง ๆ เพื่อจัดหาและสนับสนุนอุปกรณ์ ตลอดจนสื่อการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับโรงเรียนเอกชนในหลายภูมิภาค โดยเฉพาะโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดนราธิวาส ปัตตานี ยะลา และสงขลา ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ยังมีความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาสูง

หนึ่งในโครงการสำคัญคือ “โครงการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม” ซึ่งริเริ่มขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร ครู และบุคลากรให้สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและบริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้โครงการนี้ สช. ได้สนับสนุนการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สำนักงาน ซอฟต์แวร์การเรียนการสอน รวมถึงส่งเสริมการจัดตั้งชุมชนคอมพิวเตอร์ภายในโรงเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ทักษะด้านเทคโนโลยี และฝึกฝนการดูแลรักษาอุปกรณ์สารสนเทศด้วยตนเอง (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2566; มุลนิธิโครงการสารสนเทศตามพระราชดำริฯ, 2566) รวมถึงยังมีการดำเนินการมอบเงินอุดหนุนให้โรงเรียน

ในรูปแบบของครุภัณฑ์ด้านคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์สำนักงาน เช่น ตัวอย่างจากกรณีของโรงเรียนส่งเสริมอิสลาม จังหวัดสงขลา ซึ่งได้รับการสนับสนุนในปีงบประมาณ 2566 เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีให้เพียงพอสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

3) การพัฒนาระบบอบรมออนไลน์ (E-Learning)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) ได้ดำเนินการพัฒนาและเปิดตัว “ระบบอบรมออนไลน์ (E-Learning)” เพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุนการพัฒนาความรู้และทักษะของครูและบุคลากรในโรงเรียนเอกชนทั่วประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูสามารถเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่มีคุณภาพได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2567)

ระบบอบรมออนไลน์นี้สามารถเข้าใช้งานผ่านทางเว็บไซต์ <https://lms.opec.go.th> ซึ่งรองรับการเรียนรู้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยเนื้อหาหลักสูตรมีความหลากหลาย ครอบคลุมทั้งด้านการจัดการเรียนการสอน เทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมถึงความรู้ทั่วไปที่จำเป็นสำหรับครูในยุคดิจิทัล หลักสูตรในระบบได้รับการออกแบบจากผู้เชี่ยวชาญในแต่ละสาขา และเมื่อผู้เข้าอบรมเรียนจบหลักสูตรตามเกณฑ์ที่กำหนด จะได้รับวุฒิบัตรรับรองผลการอบรม ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาวิชาชีพหรือนำเสนอเป็นผลงานประกอบการประเมินต่าง ๆ ได้

ระบบอบรมออนไลน์ของ สช. นี้เป็นส่วนหนึ่งของนโยบายด้านการศึกษา ที่มุ่งส่งเสริมให้ครูมีโอกาสพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง ทั้งยังตอบสนองแนวคิด “เรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา (Anywhere Anytime)” ตามทิศทางของกระทรวงศึกษาธิการในยุคดิจิทัล โดยถือเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยยกระดับคุณภาพครูโรงเรียนเอกชน และสร้างความพร้อมให้กับระบบการศึกษาเอกชนไทยให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบัน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้มีการศึกษาผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ดังนี้

4.1 งานวิจัยในประเทศ

จิราพร แสงจันทร์ อโนทัย ประสาน และ กรวรรณ สืบสม (2560) ได้ศึกษาวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ผู้บริหาร ผู้รับผิดชอบฝ่ายวิชาการ และผู้รับผิดชอบด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวม 420 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ โดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามลำดับจากน้อยที่สุดไปมากที่สุด ดังนี้ ด้านการพัฒนากิจกรรมแนะแนว ด้านการวัดและประเมินผลการเรียน ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน และด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามลำดับ และ 2) ผลเปรียบเทียบสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่ จำแนกตามสถานภาพ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ที่ต่างกันพบว่าโดยรวมและไม่แตกต่างกัน

ศรัณย์ภัทร์ ไตรสุวรรณ (2560) ได้ศึกษาวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 2) เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 จำแนกตามตำแหน่งวุฒิการศึกษาประสบการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือ ผู้บริหารและครูจากสถานศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มัธยมศึกษา เขต 12 จำนวน 346 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า 1) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แต่ละด้านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับมากทุกด้าน ประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน และด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามลำดับ 2) ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการบริหารงานวิชาการ จำแนกตาม ตำแหน่งบุคลากรศึกษา ประสพการณ์ทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

สุวรรณ เล้าหะชัย สมหญิง จันทรุไทย และ เกียรติศักดิ์ อิชยานันท์ (2561) ได้ศึกษาวิจัย สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเครือข่ายโรงเรียน เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 8 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบ สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเครือข่ายโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 8 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ที่เกี่ยวกับงานวิชาการ ด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน ด้านการบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอนและด้านการวัดและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูวิชาการ ครูปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีของโรงเรียนในเครือข่ายโรงเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 8 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 จำนวน 207 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน โดยรวมแต่ละด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนปัญหาอยู่ในระดับน้อย ผลการเปรียบเทียบสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน จำแนกตามตำแหน่งพบว่าโดยรวมและไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญของสถิติที่ระดับ .05 โดยโรงเรียนขนาดกลางมีระดับการใช้ในด้านการวางแผนเกี่ยวกับงานวิชาการกับด้านการบริหารเกี่ยวกับการเรียนการสอนสูงกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ส่วนด้านการดำเนินงานเกี่ยวกับการเรียนการสอน และด้านการ

วัดและประเมินผล โรงเรียนขนาดใหญ่มีระดับการใช้สูงกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก ผลการเปรียบเทียบปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน จำแนกตามตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน โดยโรงเรียนขนาดกลางมีปัญหาอยู่ในระดับต่ำกว่าโรงเรียนขนาดใหญ่และโรงเรียนขนาดเล็ก

ธิดารัตน์ ดรนาม และ จิรวัฒน์ วรณโรจน์ (2564) ได้ศึกษาวิจัยความต้องการจำเป็นของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการ และ 2) ศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน จำนวน 324 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามผลการวิจัยพบว่า 1. ความต้องการจำเป็นของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ เป็นดังนี้ 1) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 2) ด้านการนิเทศ 3) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 4) ด้าน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 5) ด้าน การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 2. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 มีประเด็นสำคัญ 3 อันดับสูงสุด ดังนี้ 1) ครูควรนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และเผยแพร่ 2) โรงเรียนควรมีการจัดซื้อสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการ จัดการเรียนการสอน 3) โรงเรียนควรจัดสื่อเทคโนโลยีให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน

กัมพล บุญเรือง และ สมใจ สืบเสาะ (2566) ได้ศึกษาวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 และ 2) เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จำแนกตามอายุ ตำแหน่ง

วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงานการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 300 คนได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ผลการวิจัย (1) ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (2) การเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีอายุ และประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันพบว่ามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อัยลัดดา ทองอ่อน และดร.ณิ ปญฺจรัตนกร (2566) ได้ศึกษาวิจัยการพัฒนาระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาปัญหาและความต้องการพัฒนาระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ (2) พัฒนาระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ และ (3) ศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาโดยมีการดำเนินการวิจัย 3 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาปัญหาและความต้องการ ระยะที่ 2 การพัฒนาระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา และระยะที่ 3 การประเมินความพึงพอใจต่อการใช้ระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร ครูและนักเรียนโรงเรียนชัยเกษมวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง แบบประเมิน (ร่าง) ระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง และประเมินความพึงพอใจต่อระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) ระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบึงคันทน์ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ปัจจัยนำเข้า (2) กระบวนการ (3) ผลผลิต และ (4) ข้อมูลป้อนกลับ 2) ขั้นตอนการจัดการของระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา มี 3 ขั้นตอนได้แก่ (1) ขั้นตอนเตรียมความพร้อม (2) ขั้นตอนการจัดการระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา และ (3) ขั้นตอนประเมินผลการจัดการระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา และ 3) ความพึงพอใจของการใช้ระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบึงคันทน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

พิมล โชติธนธวัฒน์ (2560) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม โดยผลการศึกษาพบว่าระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

- 1) การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
- 2) การวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน
- 3) การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
- 4) การพัฒนาและส่งเสริมแหล่งเรียนรู้
- 5) การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา

แนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ได้แก่ การจัดประชุมชี้แจงให้คณะครูและบุคลากรเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อสนับสนุนการบริหารงาน และการเพิ่มอุปกรณ์และเครื่องมือทางเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ โปรเจคเตอร์ เครื่องเสียง และระบบอินเทอร์เน็ต เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Tondeur et al., (2008) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในประเทศเบลเยียม โรงเรียนระดับประถมต้น 60 แห่ง ความท้าทายศักยภาพนโยบายการบริหารงานของโรงเรียนในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า นโยบายของโรงเรียนมี ส่วนสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในโรงเรียน การวางแผนการให้การ สนับสนุนและการฝึกอบรมมีความสำคัญต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใน ห้องเรียน ข้อเสนอแนะการวิจัยพบว่า ในการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ โรงเรียน ควรมีการพัฒนาหรือปรับแผนนโยบายอย่างต่อเนื่อง จะทำให้การนำเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสารมาใช้มีประสิทธิภาพ

Pritama and Apirientoni (2022) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดตารางสอบนักเรียนในประเทศอินโดนีเซีย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นผ่านโปรแกรม Microsoft Excel ในการส่งและรับข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า การจัดตารางการสอบนักเรียนและให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ถือว่าประสบความสำเร็จอย่างมากในการให้ข้อมูลต่อนักเรียน และข้อมูลที่ส่งไปสามารถยืนยันความสามารถในการสอบได้ดี ที่จะมาจากฝ่ายผู้จัดทำหลักสูตรการสอบประเมินวัดผล และการให้ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ช่วยให้ฝ่ายบริหารงานวิชาการและการบริหารการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Pavan et al. (2022) ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอนแทนที่รูปแบบการสอนดั้งเดิมด้วยเครื่องมืออำนวยความสะดวก ในระดับมัธยมศึกษาของรัฐ 10 แห่งในกรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ผลการศึกษานี้ครั้งนี้แสดงให้เห็น การจัดการเรียนสอนโดยใช้เทคโนโลยีมีความสำคัญมากขึ้น เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพหรือการเรียนรู้ที่ดีขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับห้องเรียนแบบปราศจากเทคโนโลยี เพราะการศึกษารุ่นนี้พบกว่าการใช้เครื่องเทคโนโลยีสารสนเทศจะเพิ่มประสิทธิภาพทั้งครูและนักเรียน สถาบันที่ให้ในการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จะทำให้ช่วยนักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการมากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ข้อมูลได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตามด้านที่ผู้บริหารต้องมีการเตรียมความพร้อมของครูด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ในด้านการเรียนพบว่าต้องมีโปรแกรมการฝึกอบรมการพัฒนาวิชาชีพ เพราะครูมีบทบาทในการเสริมสร้างการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของนักเรียน

Lateef and Muniru (2020) ศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนในเมือง ไอบาดาน รัฐโอโย ประเทศไนจีเรีย งานวิจัยพบว่าความพร้อมของบุคลากรทางการศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารงานวิชาการ ครูและผู้บริหารที่มีความรู้ด้านเทคโนโลยี

สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น นอกจากนี้ ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อินเทอร์เน็ตและอุปกรณ์ดิจิทัล ก็เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบการศึกษา

Ajuwon, Animashaun and Chiekezie (2024) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและปัญญาประดิษฐ์ในกระบวนการบริหารจัดการด้านการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ในประเทศไนจีเรีย พบว่าเพิ่มประสิทธิภาพของระบบบริหารงานวิชาการ และยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งในด้านการสอนและการเรียนรู้ สามารถเข้ากับยุคสมัยในปัจจุบันได้ดี

Hutanmi (2024) ศึกษาถึงบทบาทของเทคโนโลยีและปัญญาประดิษฐ์ในการบริหารการจัดการสถานศึกษาประเทศอินโดนีเซีย ในระดับมัธยมต้น พบว่าเพิ่มประสิทธิภาพของโรงเรียนในด้านการจัดการ การเรียนการสอน การประเมินผล และการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหาร โดยพบว่าปัญญาประดิษฐ์ สามารถช่วยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก ทำให้เกิดการเรียนรู้แบบเฉพาะบุคคลและลดภาระงานของผู้บริหาร

จากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยพบว่า การศึกษาวิจัยส่วนใหญ่เป็นการสำรวจสภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนรัฐบาล สำหรับโรงเรียนเอกชนยังมีการศึกษาเป็นจำนวนน้อย ทั้งนี้การบริหารโรงเรียนเอกชนมีความยืดหยุ่นและมีงบประมาณที่สามารถสนับสนุนด้านการเทคโนโลยีสารสนเทศได้รวดเร็ว จึงมีความน่าสนใจในการศึกษา และงานวิจัยส่วนใหญ่ยังไม่ได้มีรายละเอียดของการบันทึกเทคโนโลยีที่ใช้ในปัจจุบันว่าเป็นรูปแบบใด และเพื่อให้เห็นความก้าวหน้าของการนำเทคโนโลยีมาใช้ในสถานศึกษา รวมถึงพบว่าโรงเรียนมีความต้องการจำเป็นในการใช้เทคโนโลยีอยู่ในระดับสูงเป็นส่วนใหญ่แต่ยังไม่ทราบปัญหาชัดเจน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อวงการศึกษต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้บริหารโรงเรียนและครู เครื่องมือวิจัยที่ใช้มี 2 ประเภทได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) สำหรับการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) สำหรับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยกระบวนการต่างๆ ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

รายละเอียดการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนมีดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรในการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครู ในโรงเรียนเอกชนในสังกัดส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีจำนวน 538 โรงเรียน จำนวน 17,674 คน

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

ผู้บริหารโรงเรียนและครู ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบสัดส่วนกับตารางของ Krejcie and Morgan (1970) ที่ค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างผู้ให้ข้อมูล 376 คน ดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น โดยผู้วิจัยสุ่มจากโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ตามขนาดโรงเรียน ประกอบด้วย โรงเรียนขนาดเล็ก 12 โรงเรียน โรงเรียนขนาดกลาง 13 โรงเรียน โรงเรียนขนาดใหญ่ 6 โรงเรียน และ โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ 3 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 34 โรงเรียน โดยมีผู้บริหารจำนวน 34 คนและครู จำนวน 342 คน รวมทั้งสิ้น 376 คน ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามทางออนไลน์ หลังจากเก็บข้อมูล มีผู้ให้ข้อมูลจำนวน 341 คนคิดเป็น 90.69% ของกลุ่มตัวอย่าง รายละเอียด จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกดังตาราง 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามขนาดโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนประชากร			จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		
	โรงเรียน	ผู้บริหาร	ครู	โรงเรียน	ผู้บริหาร	ครู
1) ขนาดเล็ก	200	198	1,194	12	12	25
2) ขนาดกลาง	209	215	4,182	13	13	83
3) ขนาดใหญ่	88	93	5,428	6	6	108
4) ขนาดใหญ่พิเศษ	41	53	6,311	3	3	126
รวม	538	559	17,115	34	34	342
		17,674			376	

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพสำหรับการศึกษาแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครใช้แบบ สัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) ผู้ให้ข้อมูลได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 5 คน ใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยพิจารณาจากผลการศึกษา จากแบบสอบถามแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเลือกผู้บริหารโรงเรียนจากโรงเรียนที่มี

ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารในภาพรวมระดับสูงสุด 5 อันดับแรก และสามารถเข้าถึงข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างได้ และกลุ่มตัวอย่างให้ความยินยอมในการสัมภาษณ์

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แบบสอบถามสำหรับการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างสำหรับการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดของเครื่องมือแต่ละประเภทดังนี้

1. แบบสอบถามแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อสอบถามผู้บริหารและครูของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร มีทั้งหมด 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) มีจำนวน 5 ข้อ ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยคำถามจำแนกตามด้าน 8 ด้าน ดังนี้ 1) การวางแผนด้านวิชาการ 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดผลและประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การนิเทศ 6) การแนะแนว 7) การประกันคุณภาพ และ 8) การพัฒนาสื่อเทคโนโลยี โดยการใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบ่งเป็นการตอบแบบสองคู่ คือ สภาพปัจจุบัน และสภาพปัญหา โดยมีค่าน้ำหนักและความหมายดังนี้

ตารางที่ 3.2 คำนวณน้ำหนักและความหมายของความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ

ความคิดเห็น	สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา
5 หมายถึง	มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ บริหารอยู่ในระดับมากที่สุด	ระดับปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง	มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ บริหารอยู่ในระดับมาก	ระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง	มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ บริหารอยู่ในระดับปานกลาง	ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง	มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ บริหารอยู่ในระดับน้อย	ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง	มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ บริหารอยู่ในระดับน้อยที่สุด	ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สำหรับประเภทการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3 ระบบ จัดอยู่ใน 8 ด้านข้างต้น โดยมีข้อคำถามดังนี้

- 1) ระบบแบบประมวลรายการ (Transaction Processing Systems-TPS) : ข้อที่ 4, 9, 10, 11, 14, 15, 19, 24, 27, 29, 34, 35
- 2) ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (Management Reporting Systems-MRS) : ข้อที่ 2, 5, 6, 7, 16, 17, 20, 25, 26, 30, 31, 32, 36, 37
- 3) ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems-DSS) : ข้อที่ 1, 3, 8, 12, 13, 18, 21, 22, 23, 28, 33, 38

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาเอกชนได้อย่างอิสระ

2. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง

เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured) แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นผู้ให้ข้อมูล และตอนที่ 2 คือ คำถามเพื่อการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบ 8 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนด้านวิชาการ 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดผลและประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การนิเทศ 6) การแนะแนว 7) การประกันคุณภาพ และ 8) การพัฒนาสื่อเทคโนโลยี

3.3 ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

งานวิจัยนี้ใช้เครื่องมือ 2 ประเภทคือ แบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลเชิงปริมาณและแบบสัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

1. ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามสำหรับเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ มีรายละเอียดดังนี้

1) ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

2) สร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดในการวิจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วยการบริหารงานวิชาการ 8 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนด้านวิชาการ 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดผลและประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การนิเทศ 6) การแนะแนว 7) การประกันคุณภาพและ 8) การพัฒนาสื่อเทคโนโลยี

3) นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของแบบสอบถาม จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4) ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้วยการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ แล้วนำผลการตรวจสอบมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC : Index of Objective Congruence) (Rovinelli and Hambleton, 1984 อ้างถึงใน เยาวดี ราชชัยกุลวิบูลย์ศรี, 2556)

คะแนนของผู้เชี่ยวชาญกำหนดได้ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าถูกต้อง/สอดคล้อง/ตรงกับวัตถุประสงค์
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าถูกต้อง/สอดคล้อง/ตรงกับวัตถุประสงค์
- 1 หมายถึง แน่ใจว่ายังไม่ถูกต้อง/ไม่สอดคล้อง/ไม่ตรงกับวัตถุประสงค์

เกณฑ์การตัดสินความสอดคล้องของข้อความกับวัตถุประสงค์มีรายละเอียดดังนี้

ถ้า $IOC \geq 0.60$ ถือว่าข้อความถูกต้อง/สอดคล้อง/ตรงกับวัตถุประสงค์

ถ้า $IOC < 0.60$ ถือว่าข้อความไม่ถูกต้อง/สอดคล้อง/ตรงกับวัตถุประสงค์

จากการตรวจสอบของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ข้อคำถามในแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับตั้งแต่ 0.67 - 1.00 ซึ่งแสดงว่า ข้อคำถามมีความถูกต้อง สอดคล้อง หรือตรงกับวัตถุประสงค์ จึงสามารถนำข้อคำถามไปใช้ได้ โดยข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.60 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตัดข้อคำถาม สำหรับการแก้ไขปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ มีรายละเอียดการปรับแก้ดังตารางในภาคผนวก

5) ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้เป็นฉบับสมบูรณ์ และเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา

6) นำแบบสอบถามที่ได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขสมบูรณ์แล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับครูในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนเพื่อวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามควรมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Cronbach, 1970) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (ชวลิต ชูกำแหง, 2553 : 128) เมื่อทดสอบแล้วพบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ 0.89 แสดงว่า แบบสอบถามมีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

7) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพและผ่านการทดลองใช้มาปรับปรุงให้สมบูรณ์ และนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาอีกครั้งก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2. ขั้นตอนในการสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ มีรายละเอียดดังนี้

1) ศึกษาข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ และพิจารณาข้อค้นพบของระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการที่มีระดับการปฏิบัติที่น้อย และระดับปัญหาที่พบอยู่ในระดับมากจากผลการวิเคราะห์เชิงปริมาณมากำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์และสร้างแบบสัมภาษณ์ฉบับร่าง

2) นำแบบสัมภาษณ์ฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและความเหมาะสมของแบบสัมภาษณ์ จากนั้นปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยมีรายละเอียดการดำเนินการดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ

1) นำหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม ไปขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ทำการสอนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) เก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ ผ่านแอปพลิเคชัน Google Form

3) ประสานติดตาม และเก็บรวบรวมข้อมูลตอบกลับ แบบสอบถามที่ได้กลับมาในครั้งแรกมาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 293 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 376 คน คิดเป็นร้อยละ 77.93% จึงติดตามครั้งที่สองจากโรงเรียนที่ยังไม่ได้ตอบกลับมา และได้แบบสอบถามกลับมารวมทั้งสิ้นจำนวน 341 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 376 คน คิดเป็นร้อยละ 90.69

4) ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิเคราะห์สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Excel

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ

- 1) นำหนังสือของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม ไปขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2) ผู้วิจัยสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างตามวันเวลาและสถานที่ที่นัดหมาย โดยขออนุญาตบันทึกเสียงในการสัมภาษณ์ และเผยแพร่ข้อมูลในงานวิจัย
- 3) ผู้วิจัยถอดเทปบทสัมภาษณ์ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์เนื้อหาเพื่อสรุปแนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามกรอบ 8 ด้าน ได้แก่ 1) การวางแผนด้านวิชาการ 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การวัดผลและประเมินผล 4) การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) การนิเทศ 6) การแนะแนว 7) การประกันคุณภาพ และ 8) การพัฒนาสื่อเทคโนโลยี

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

- 1) วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่ 1 ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานและขนาดโรงเรียน โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)
- 2) วิเคราะห์ระดับสภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการและระดับปัญหาของใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงบรรยาย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย โดยมีเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560: 103)

2.1 ความหมายของค่าคะแนนในส่วนของสภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบันของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.2 ความหมายของค่าคะแนนในส่วนของสภาพปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ

ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 หมายถึง สภาพปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 หมายถึง สภาพปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 หมายถึง สภาพปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 หมายถึง สภาพปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00–1.49 หมายถึง สภาพปัญหาของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.3 ความหมายของความต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหา กำหนดด้วยย่อคือ D (Deference) โดยกรณีค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันสูงกว่าค่าเฉลี่ยของ

สภาพปัญหา D จะมีค่าเป็น + และกรณีค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาสูงกว่าค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันจะมีค่าเป็น -

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยนำข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์และสรุปเป็นแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

1. ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบของ Cronbach's Alpha (1990)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ α แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

n แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ

S_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

3. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

n แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

4. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน คะแนนแต่ละตัว

n แทน จำนวนคะแนนแต่ละกลุ่ม

$\sum$ แทน ผลรวม

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 8 ด้าน

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาและครูในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานครที่ตอบแบบสอบถามกลับมาจำนวน 341 คน จากจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 376 คน คิดเป็นร้อยละ 90.69 จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน โดยหาความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ดังรายละเอียดในตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน

ข้อที่	สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน) (N = 341)	ร้อยละ
1	เพศ		
	1.1 ชาย	101	29.62
	1.2 หญิง	240	70.38
	รวม	341	100

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และขนาดโรงเรียน (ต่อ)

ข้อที่	สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน) (N = 341)	ร้อยละ
2	อายุ		
	2.1 ไม่เกิน 30 ปี	143	41.94
	2.2 31-40 ปี	118	34.60
	2.3 41-50 ปี	76	22.29
	2.4 51 ปีขึ้นไป	4	1.17
	รวม	341	100
3	ระดับการศึกษา		
	3.1 ปริญญาตรี	268	78.59
	3.2 ปริญญาโท	45	13.20
	3.3 ปริญญาเอก	28	8.21
	รวม	341	100
4	ตำแหน่ง		
	4.1 ผู้บริหาร	28	8.21
	4.2 ครู	313	91.79
	รวม	341	100
5	ประสบการณ์การทำงาน		
	5.1 น้อยกว่า 5 ปี	43	12.61
	5.2 5-10 ปี	230	67.45
	5.3 10 ปีขึ้นไป	68	19.94
	รวม	341	100
6	ขนาดโรงเรียน		
	6.1 ขนาดเล็ก	20	5.87
	6.2 ขนาดกลาง	71	20.82
	6.3 ขนาดใหญ่	114	33.43
	6.4 ขนาดใหญ่พิเศษ	136	39.88
	รวม	341	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.38 และเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 29.62 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.94 รองลงมา มีอายุ 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.60 อายุ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 22.29 และอายุ 51 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 1.17 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 78.57 รองลงมา มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 13.14 และระดับปริญญาเอก คิดเป็นร้อยละ 8.29 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นครู คิดเป็นร้อยละ 91.89 และเป็นผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 8.11 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 67.57 รองลงมา มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 19.73 และมีประสบการณ์การทำงาน น้อยกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.70 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ พิเศษ คิดเป็นร้อยละ 39.88 รองลงมา ทำงานในโรงเรียนขนาดใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 33.43 โรงเรียน ขนาดกลาง คิดเป็นร้อยละ 20.82 และโรงเรียน ขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 5.87 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน เอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ เป็นการศึกษาสภาพปัจจุบันและ สภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ผู้วิจัยนำเสนอโดยจำแนกตาม รูปแบบของระบบดังตารางที่ 4.2 และจำแนกตามการบริหารวิชาการ 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการ วางแผนด้านวิชาการ 2) ด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการวัดผลและประเมินผล 4) ด้านการ วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้านการนิเทศ 6) ด้านการแนะแนว 7) ด้านการประกันคุณภาพ และ 8) ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี ดังตารางที่ 4.3 – 4.11

ตารางที่ 4.2 ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามรูปแบบของระบบ

การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศฯ	สภาพ ปัจจุบัน	สภาพ ปัญหา	ความต่าง (D)	อันดับ
1) ระบบแบบประมวลรายการ (TPS)	4.20	4.23	-0.03	3
2) ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (MRS)	4.18	4.30	-0.12	1
3) ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS)	4.19	4.24	-0.05	2

*อันดับเรียงจากค่าติดลบสูง (สภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบัน) ไปยังค่าบวก (สภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา)

จากตารางที่ 4.2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ โดยศึกษาจากสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหา จำแนกตามรูปแบบของระบบ 3 ระบบ คือ ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (MRS) ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS) และระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS) ในภาพรวม พบว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการมีค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบันในทุกรูปแบบของระบบ โดยค่าความต่างของสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (MRS) มีค่าความต่างติดลบมากที่สุด รองลงมาคือ ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS) และระบบแบบประมวลรายการ (TPS) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ 8 ด้าน โดยภาพรวมและรายด้าน

การบริหารงานวิชาการ	สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา	ความต่าง (D)	อันดับ
1) ด้านการวางแผนด้านวิชาการ	4.24	4.26	-0.03	5
2) ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.27	4.22	0.06	
3) ด้านการวัดผลและประเมินผล	4.18	4.18	0.01	
4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.28	4.32	-0.05	4
5) ด้านการนิเทศ	4.26	4.25	0.02	
6) ด้านการแนะแนว	4.08	4.28	-0.21	1
7) ด้านการประกันคุณภาพ	4.22	4.4	-0.17	2
8) ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี	4.22	4.28	-0.07	3
ภาพรวม	4.22	4.27	-0.06	

*อันดับเรียงจากค่าติดลบสูง (สภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบัน) ไปยังค่าบวก (สภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา)

จากตารางที่ 4.3 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ 8 ด้านพบว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ภาพรวมอยู่ในระดับมากทั้งสภาพปัจจุบัน ($\bar{X}=4.22$) และสภาพปัญหา ($\bar{X}=4.27$) โดยค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบัน โดยมีค่าความต่าง (D) เท่ากับ -0.06 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านผู้วิจัยได้จัดอันดับเรียงตามด้านที่มีค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบัน ดังนี้ ด้านการแนะแนว มีค่าความต่างมากที่สุด (D=-0.21) ด้านการประกันคุณภาพ (D=-0.17) ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี (D=-0.07) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา (D=-0.05) ด้านการวางแผนด้านวิชาการ (D=-0.03) สำหรับด้านการวัดผลและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาเท่ากับสภาพปัจจุบัน (D=0.01) ในขณะที่ด้านการนิเทศ (D=0.02) และด้านการจัดการเรียนการสอน (D=0.06) เป็นสองด้านที่มีค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา

ตารางที่ 4.4 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวางแผนด้านวิชาการ โดยภาพรวมและรายข้อ

ด้านการวางแผนด้านวิชาการ	สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา	ความต่าง (D)	อันดับ
1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สืบค้นข้อมูล วิเคราะห์ และวางแผนงานด้านวิชาการ (DSS)	4.12	4.33	-0.21	1
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการจัดเก็บ รวบรวมระบบฐานข้อมูลสารสนเทศงานด้าน วิชาการ (MRS)	4.31	4.28	0.02	2
3. การใช้ระบบแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อการศึกษา สำหรับการวางแผนงานด้านวิชาการ (DSS)	4.34	4.24	0.09	3
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.27	4.29	-0.03	

*อันดับเรียงจากค่าดีดลบสูง (สภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบัน) ไปยังค่าบวก (สภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา)

จากตารางที่ 4.4 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน วิชาการพบว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวางแผนด้านวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งสภาพปัจจุบัน ($\bar{X}=4.27$) และสภาพปัญหา ($\bar{X}=4.29$) โดยค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบัน โดยมีค่าความต่าง (D) เท่ากับ -0.03 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สืบค้นข้อมูล วิเคราะห์ และ วางแผนงานด้านวิชาการมีค่าความต่างมากที่สุด ($D=-0.21$) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการ จัดเก็บรวบรวมระบบฐานข้อมูลสารสนเทศงานด้านวิชาการ มีค่าความต่าง ($D=0.02$) และการใช้ ระบบแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อการศึกษา สำหรับการวางแผนงานด้านวิชาการมีค่า ความต่าง ($D=0.09$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดการเรียนการสอน โดยภาพรวมและรายข้อ

ด้านการจัดการเรียนการสอน	สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา	ความต่าง (D)	อันดับ
4. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการแสดง ตารางสอนและตารางการใช้ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ (TPS)	4.33	3.81	0.52	
5. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ (MRS)	4.28	4.43	-0.15	1
6. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการ สนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (MRS)	4.23	4.22	0.01	
7. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการบันทึก และจัดเก็บข้อมูลการเรียนการสอน (MRS)	4.31	4.34	-0.03	3
8. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้เป็นช่องทาง ในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการเรียน การสอน (DSS)	4.27	4.35	-0.08	2
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.29	4.24	0.05	

*อันดับเรียงจากค่าติดลบสูง (สภาพปัญหาลดกว่าสภาพปัจจุบัน) ไปยังค่าบวก (สภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา)

จากตารางที่ 4.5 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการพบว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการด้านการจัดการเรียนการสอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งสภาพปัจจุบัน ($\bar{X}=4.29$) และสภาพปัญหา ($\bar{X}=4.24$) โดยค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา มีค่าความต่าง (D) เท่ากับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้มีค่าความต่าง (D=-0.15) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการเรียนการสอนมีค่าความต่าง (D=-0.08) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลการเรียนการสอนมีค่าความต่าง (D=-0.03) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยภาพรวมและรายข้อ

ด้านการวัดผลและประเมินผล	สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา	ความต่าง (D)	อันดับ
9. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้บันทึกผลการเรียนของนักเรียนรายบุคคล (TPS)	4.22	4.28	-0.06	1
10. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประมวลผลการเรียน (TPS)	4.20	4.21	-0.01	
11. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในรายงานผลการเรียนรายบุคคล (TPS)	4.14	3.95	-0.05	3
12. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประเมินผลนักเรียนทั้งระบบ (DSS)	4.18	4.19	-0.01	
13. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของครู (DSS)	4.23	4.29	-0.06	2
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.20	4.21	-0.01	

*อันดับเรียงจากค่าติดลบสูง (สภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบัน) ไปยังค่าบวก (สภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา)

จากตารางที่ 4.6 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการพบว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผลและประเมินผลในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหา ($\bar{X}=4.20$ และ $\bar{X}=4.21$) โดยค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาใกล้เคียงกันมาก มีค่าความต่าง (D) เท่ากับ -0.01 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้บันทึกผลการเรียนของนักเรียนรายบุคคลมีค่าความต่าง (D=-0.06) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนของครูมีค่าความต่าง (D=-0.06) และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในรายงานผลการเรียนรายบุคคล มีค่าความต่าง (D=-0.05) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยภาพรวมและรายข้อ

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา	ความต่าง (D)	อันดับ
14. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย (TPS)	4.25	4.28	-0.04	3
15. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัย (TPS)	4.26	4.25	0.01	
16. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดทำรายงานผลการวิจัย (MRS)	4.32	4.43	-0.11	1
17. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเผยแพร่ผลงานวิจัย (MRS)	4.3	4.35	-0.05	2
18. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประเมินคุณภาพงานวิจัย (DSS)	4.31	4.33	-0.02	
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.30	4.34	-0.04	

*อันดับเรียงจากค่าติดลบสูง (สภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบัน) ไปยังค่าบวก (สภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา)

จากตารางที่ 4.7 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการพบว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งสภาพปัจจุบัน ($\bar{X}=4.30$) และสภาพปัญหา ($\bar{X}=4.34$) โดยค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหามากกว่าสภาพปัจจุบัน มีค่าความต่าง ($D=-0.04$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดทำรายงานผลการวิจัยมีค่าความต่างมากที่สุด ($D=-0.11$) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการเผยแพร่ผลงานวิจัยมีค่าความต่าง ($D=-0.05$) และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยมีค่าความต่าง ($D=-0.04$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศ โดยภาพรวม และรายข้อ

ด้านการนิเทศ	สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา	ความต่าง (D)	อันดับ
19. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้สร้างเครื่องมือการนิเทศที่เหมาะสม (TPS)	4.31	4.34	-0.03	2
20. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดทำเอกสารรายงานผลการนิเทศ (MRS)	4.39	4.4	-0.01	3
21. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การนิเทศ (DSS)	4.46	4.13	0.33	
22. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน (DSS)	4.08	4.26	-0.18	1
23. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคของการนิเทศ (DSS)	4.14	4.17	-0.03	2
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.28	4.27	0.01	

*อันดับเรียงจากค่าติดลบสูง (สภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบัน) ไปยังค่าบวก (สภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา)

จากตารางที่ 4.8 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการพบว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการด้านการนิเทศในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งสภาพปัจจุบัน ($\bar{X}=4.28$) และสภาพปัญหา ($\bar{X}=4.27$) โดยค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันมากกว่าสภาพปัญหาเล็กน้อย มีค่าความต่าง ($D=0.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการนำผลการนิเทศมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนมีค่าความต่างมากที่สุด ($D=-0.18$) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สร้างเครื่องมือการนิเทศที่เหมาะสมและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวิเคราะห์ปัญหาอุปสรรคของการนิเทศมีค่าความต่าง ($D=-0.03$) และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดทำเอกสารรายงานผลการนิเทศมีค่าความต่าง ($D=-0.01$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการแนะแนว โดยภาพรวม และรายข้อ

ด้านการแนะแนว	สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา	ความต่าง (D)	อันดับ
24. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้จัดเก็บข้อมูลสารสนเทศงานแนะแนว (TPS)	4.12	4.06	0.06	
25. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียน (MRS)	4.08	4.24	-0.16	3
26. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดรายงานผลข้อมูลงานแนะแนว (MRS)	3.91	4.4	-0.49	1
27. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้รายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล (TPS)	4.07	4.43	-0.36	2
28. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียน (DSS)	4.31	4.33	-0.02	
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.10	4.30	-0.2	

*อันดับเรียงจากค่าติดลบสูง (สภาพปัญหาลดกว่าสภาพปัจจุบัน) ไปยังค่าบวก (สภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา)

จากตารางที่ 4.9 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการพบว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการด้านการแนะแนวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งสภาพปัจจุบัน ($\bar{X}=4.10$) และสภาพปัญหา ($\bar{X}=4.30$) โดยค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหามากกว่าสภาพปัจจุบัน มีค่าความต่าง ($D=-0.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดรายงานผลข้อมูลงานแนะแนวมีค่าความต่างมากที่สุด ($D=-0.49$) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้รายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล (TPS) มีค่าความต่าง ($D=-0.36$) และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียน (MRS) มีค่าความต่าง ($D=-0.16$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการประกันคุณภาพ โดยภาพรวมและรายข้อ

ด้านการประกันคุณภาพ	สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา	ความต่าง (D)	อันดับ
29. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลระบบประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (TPS)	4.26	4.47	-0.21	2
30. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษา (MRS)	4.30	4.44	-0.14	3
31. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสรุปผลการประกันคุณภาพการศึกษา (MRS)	4.24	4.36	-0.12	
32. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา (MRS)	4.07	4.34	-0.27	1
33. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้วิเคราะห์ผล การประกันคุณภาพการศึกษา (DSS)	4.31	4.39	-0.08	
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.24	4.42	-0.18	

*อันดับเรียงจากค่าติดลบสูง (สภาพปัญหาลดกว่าสภาพปัจจุบัน) ไปยังค่าบวก (สภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา)

จากตารางที่ 4.10 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการพบว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการด้านการประกันคุณภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งสภาพปัจจุบัน ($\bar{X}=4.24$) และสภาพปัญหา ($\bar{X}=4.42$) โดยค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหามากกว่าสภาพปัจจุบัน มีค่าความต่าง ($D=-0.18$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษามีค่าความต่างมากที่สุด ($D=-0.27$) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลระบบประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษามีค่าความต่าง ($D=-0.21$) และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานการศึกษามีค่าความต่าง ($D=-0.14$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี โดยภาพรวมและรายข้อ

ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี	สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา	ความต่าง (D)	อันดับ
34. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ของครู (TPS)	4.41	4.35	0.06	
35. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการรวบรวม จัดเก็บข้อมูลสื่อและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน (TPS)	4.12	4.35	-0.25	1
36. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้สืบค้นข้อมูลในการวางแผนและกำหนดกระบวนการ พัฒนาสื่อและเทคโนโลยี (MRS)	4.26	4.28	-0.02	3
37. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้รายงานผลการผลิตและการใช้สื่อเทคโนโลยี (MRS)	4.17	4.33	-0.16	2
38. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการกำกับติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีของครู (DSS)	4.25	4.17	0.08	
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	4.24	4.30	-0.06	

*อันดับเรียงจากค่าติดลบสูง (สภาพปัญหาลดกว่าสภาพปัจจุบัน) ไปยังค่าบวก (สภาพปัจจุบันสูงกว่าสภาพปัญหา)

จากตารางที่ 4.11 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการพบว่า โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งสภาพปัจจุบัน ($\bar{X}=4.24$) และสภาพปัญหา ($\bar{X}=4.30$) โดยค่าเฉลี่ยของสภาพปัญหามากกว่าสภาพปัจจุบัน มีค่าความต่าง ($D=-0.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการรวบรวม จัดเก็บข้อมูลสื่อและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนมีค่าความต่างมากที่สุด ($D=-0.25$) การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้รายงานผลการผลิตและการใช้สื่อเทคโนโลยีมีค่าความต่าง ($D=-0.16$) และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้สืบค้นข้อมูลในการวางแผนและกำหนดกระบวนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีมีค่าความต่าง ($D=-0.02$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร จากการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) กับผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็ก 1 คน ขนาดกลาง 1 คน ขนาดใหญ่ 1 คน และขนาดใหญ่พิเศษจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน รายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผนด้านวิชาการ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารด้านการวางแผนวิชาการมีทั้งจุดร่วมและจุดต่างที่น่าสนใจ ผู้บริหารทุกโรงเรียนเห็นตรงกันว่าเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการวางแผนหลักสูตร การจัดตารางเรียน และการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน แต่ลักษณะของการนำไปใช้งานจริงยังขึ้นอยู่กับขนาดและศักยภาพของโรงเรียนอย่างชัดเจน

โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางยังประสบปัญหาเรื่องการขาดระบบสารสนเทศที่ชัดเจนสำหรับการวางแผนงานวิชาการ โดยเฉพาะระบบฐานข้อมูลกลางสำหรับการตัดสินใจ เช่น ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในแต่ละรายวิชา หรือข้อมูลความสามารถของครู ซึ่งส่งผลให้การวางแผนไม่สามารถดำเนินการอย่างเป็นระบบ ผู้บริหารจึงเสนอแนะให้มีการพัฒนา Dashboard เพื่อการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างง่าย มีภาพรวมและแนวโน้มของผู้เรียน และควรอบรมให้ครูมีส่วนร่วมในกระบวนการใช้ข้อมูลประกอบการวางแผนอย่างเข้าใจ ในขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ มีระบบฐานข้อมูลที่ครอบคลุมมากขึ้น เช่น ระบบวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในรายวิชา ระบบวางแผนตารางสอนอัตโนมัติ และการใช้ข้อมูลการเข้าเรียนมาประกอบการวางแผนจัดการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารเสนอว่าปัญหาที่ยังคงมีอยู่คือความซ้ำซ้อนของข้อมูลระหว่างแผนก และขาดการบูรณาการของข้อมูลจากหลายระบบ ซึ่งทำให้ข้อมูลไม่สามารถใช้ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่ได้จากผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่คือการผลักดันให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการใช้ข้อมูลร่วมกับฝ่ายบริหาร เช่น การประชุมวางแผนร่วมกันผ่านระบบออนไลน์ การใช้เครื่องมือ Collaboration เช่น Google Workspace หรือ Microsoft Teams เพื่อร่วมกันออกแบบแผนการสอน

แผนกิจกรรม และแผนพัฒนานักเรียน อีกทั้งควรมีการจัดทำฐานข้อมูลกลางที่สามารถนำมาใช้ร่วมกันระหว่างฝ่ายวิชาการ ครูประจำวิชา และฝ่ายแนะแนว เพื่อให้แผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพและเป้าหมายของนักเรียนแต่ละคน

ในภาพรวม ข้อเสนอแนะจากผู้บริหารทั้ง 5 โรงเรียน ชี้ให้เห็นว่าการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวางแผนด้านวิชาการควรเน้นที่การพัฒนาฐานข้อมูลกลาง การบูรณาการข้อมูล การมีส่วนร่วมของครู และการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพของการวางแผนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นในบริบทของโรงเรียนเอกชนที่มีความหลากหลาย

2. ด้านการจัดการเรียนการสอน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าทุกโรงเรียนตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีสารสนเทศในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะในยุคดิจิทัลที่ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม การนำเทคโนโลยีมาใช้ในบริบทของโรงเรียนแต่ละขนาดยังมีข้อจำกัดและแนวทางที่แตกต่างกัน

โรงเรียนขนาดเล็กประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนอุปกรณ์ที่เพียงพอ ส่งผลให้ครูไม่สามารถจัดการเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีได้อย่างต่อเนื่อง แม้จะมีการใช้สื่อดิจิทัลเช่น การเปิดวิดีโอจาก YouTube หรือการใช้ PowerPoint ประกอบการสอน ผู้บริหารเสนอแนะว่าควรมีการจัดอบรมครูเพื่อพัฒนาทักษะการใช้เครื่องมือพื้นฐาน อาทิ Google Classroom, Kahoot, Canva รวมถึงการฝึกให้ครูสามารถออกแบบสื่อการสอนแบบมีปฏิสัมพันธ์ (interactive content) ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

ในขณะที่โรงเรียนขนาดกลางเริ่มนำ Google Classroom และ Microsoft Teams เข้าใช้งาน แต่ยังพบว่าครูบางส่วน โดยเฉพาะครูรุ่นเก่า ยังขาดความมั่นใจในการใช้งาน และไม่กล้าเปลี่ยนแปลงวิธีการสอนแบบเดิม ผู้บริหารเสนอแนะให้มีระบบพี่เลี้ยง (mentoring) โดยครูรุ่นใหม่ที่มีความสามารถด้านเทคโนโลยีช่วยสนับสนุนการใช้สื่อใหม่ ๆ และควรมีเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในโรงเรียน เช่น กิจกรรม Co-Teaching หรือ PLC (Professional Learning Community) เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย เช่น การใช้ระบบที่มีฟังก์ชันวิเคราะห์ผลการเรียน การสร้างสื่อเสมือนจริง (AR/VR) การใช้โปรแกรมวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียน และการใช้ AI เพื่อช่วยออกแบบแผนการเรียนเฉพาะบุคคล

(Personalized Learning) อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารเสนอแนะว่าควรส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการพัฒนาสื่อการสอนมากขึ้น และควรจัดโครงการนวัตกรรมการเรียนรู้ เช่น การประกวดสื่อการสอน หรือโครงการบ่มเพาะนวัตกรรมดิจิทัลในห้องเรียน เพื่อจุดประกายให้ครูเป็นผู้นำในการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี

3. ด้านการวัดผลและประเมินผล

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าแต่ละโรงเรียนต่างให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อยกระดับคุณภาพการวัดผลและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีข้อเสนอแนะแนวทางที่หลากหลายตามความพร้อมของโรงเรียน

สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก การวัดผลยังคงพึ่งพากระดาษเป็นหลัก เนื่องจากขาดโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการสอบออนไลน์หรือการประเมินผ่านระบบดิจิทัล ผู้บริหารเสนอแนะว่าควรเริ่มต้นด้วยการใช้เครื่องมือดิจิทัลพื้นฐาน เช่น Google Forms หรือ Microsoft Forms สำหรับการประเมินความรู้ความเข้าใจแบบออนไลน์ พร้อมจัดอบรมให้ครูสามารถออกแบบข้อสอบในระบบดิจิทัล และใช้ฟังก์ชันการวิเคราะห์ผลเบื้องต้นได้ เพื่อให้สามารถติดตามผลการเรียนของนักเรียนอย่างเป็นระบบ

โรงเรียนขนาดกลางเริ่มมีการทดลองใช้ระบบวัดผลออนไลน์ร่วมกับ Google Classroom โดยเปิดให้ครูบางกลุ่มจัดสอบย่อยหรือแบบฝึกหัดผ่านระบบออนไลน์ และใช้คะแนนในระบบเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผล ผู้บริหารเสนอให้พัฒนาแบบทดสอบที่ใช้เทคโนโลยีสนับสนุน เช่น ข้อสอบที่มีคลิปวิดีโอประกอบ หรือแบบฝึกหัดที่เน้นการเรียนรู้แบบโต้ตอบ เพื่อวัดทักษะของนักเรียนในมิติต่าง ๆ นอกจากนี้ควรจัดอบรมให้ครูเข้าใจการวิเคราะห์ผลประเมินผ่าน Dashboard และการอ่านค่าเชิงสถิติเบื้องต้น เพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน

โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีระบบการสอบออนไลน์ การส่งงาน และการวิเคราะห์ผลการเรียนผ่านระบบอัตโนมัติอยู่แล้ว ผู้บริหารเสนอแนะทางเพิ่มเติมว่าควรมีการเชื่อมโยงระบบวัดผลกับฐานข้อมูลนักเรียน เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ผลการเรียนในเชิงลึก เช่น การพัฒนาแบบรายบุคคล แนวโน้มการเรียนรู้ และความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเรียน ผู้บริหารบางแห่งยังเสนอให้ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาช่วยประเมินงานเขียน วิเคราะห์การให้คะแนนแบบอัตโนมัติ และจัดทำรายงานผลสัมฤทธิ์ในรูปแบบกราฟและภาพสรุปเพื่อสื่อสารกับผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ในโรงเรียนที่มีการประเมินทักษะด้านอื่น ๆ เช่น สมรรถนะทางสังคม หรือทักษะการคิดวิเคราะห์ ผู้บริหารเสนอให้มีการพัฒนาเครื่องมือวัดผลแบบใหม่ เช่น รูปแบบ portfolio ดิจิทัล หรือ

การใช้แอปพลิเคชันประเมินตนเอง (self-assessment apps) ควบคู่กับการสังเกตของครู โดยข้อมูลที่ได้จะต้องสามารถนำมาวิเคราะห์ร่วมกันในระบบเพื่อการประเมินอย่างรอบด้าน

4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทุกคนให้ความเห็นตรงกันว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้โรงเรียนสามารถพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและชุมชนในบริบทเฉพาะ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศจึงควรถูกนำมาใช้สนับสนุนงานวิจัยอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้บริหารสะท้อนว่าการวิจัยยังไม่เป็นวัฒนธรรมของโรงเรียน และครูยังขาดความรู้พื้นฐานในการออกแบบวิจัย หรือการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล โรงเรียนมีข้อเสนอแนะให้ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือเบื้องต้น เช่น การใช้ Google Form สำหรับการเก็บข้อมูล การใช้ Microsoft Excel หรือ SPSS เวอร์ชันเบื้องต้นในการวิเคราะห์ข้อมูล และการสืบค้นแหล่งข้อมูลทางวิชาการผ่านฐานข้อมูลออนไลน์ เพื่อส่งเสริมให้ครูเริ่มต้นทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างง่าย

โรงเรียนขนาดกลางเสนอว่าควรมีการสร้างระบบคลังข้อมูลภายในโรงเรียน เพื่อเก็บข้อมูลจากการจัดการเรียนการสอน ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พฤติกรรมผู้เรียน และการประเมินต่าง ๆ ให้สามารถนำมาใช้ประกอบการทำวิจัยได้โดยสะดวก นอกจากนี้ผู้บริหารบางแห่งเห็นว่าควรมีการพัฒนาระบบที่สามารถสกัดข้อมูลการใช้งานของผู้เรียนออกมาเป็นฐานข้อมูลวิจัย เช่น จำนวนครั้งที่เข้าชั้นเรียนออนไลน์ ระยะเวลาเรียน การทำแบบฝึกหัด ฯลฯ

โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษบางแห่งมีหน่วยวิจัยประจำโรงเรียน หรือมีระบบการสนับสนุนให้ครูทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ ผู้บริหารเสนอว่าควรพัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์หรือระบบฐานข้อมูลกลางที่ให้ครูและนักเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลและรายงานการวิจัยภายในโรงเรียนได้ พร้อมจัดระบบจัดเก็บที่สามารถค้นหาได้ง่าย เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และขยายผลต่อยอด ผู้บริหารบางแห่งยังเสนอให้พัฒนาระบบจัดเก็บเอกสารงานวิจัยที่เป็น open access ภายในโรงเรียน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองของครูและนักเรียน

ในภาพรวม ผู้บริหารเสนอให้ส่งเสริมการพัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยโดยใช้เทคโนโลยี เช่น การจัดอบรมการใช้ซอฟต์แวร์วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ การสร้างแบบสอบถามออนไลน์ การจัดทำรายงานวิจัยในรูปแบบดิจิทัล และการเผยแพร่ผลงานผ่านเว็บไซต์ของโรงเรียนหรือวารสารออนไลน์

รวมถึงการสร้างแรงจูงใจ เช่น การจัดประกวดผลงานวิจัย การให้ทุนสนับสนุน หรือการให้คะแนนสะสมวิชาชีพ (CPD) แก่ครูที่ดำเนินงานวิจัยและนำเสนอผลอย่างเป็นรูปธรรม

5. ด้านการนิเทศ

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้บริหารส่วนใหญ่ตระหนักถึงความสำคัญของการนิเทศการสอนในฐานะกลไกสำคัญที่ช่วยพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ของครู แต่ยังประสบข้อจำกัดในการดำเนินงานนิเทศอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลาง ที่มีบุคลากรจำกัด

ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กสะท้อนว่า การนิเทศในโรงเรียนยังคงเป็นแบบดั้งเดิม เช่น การเข้าห้องเรียนเป็นครั้งคราว และขาดระบบการบันทึก ติดตาม และประเมินผลการนิเทศที่เป็นระบบ ผู้บริหารเสนอแนะว่า ควรมีการพัฒนาแบบฟอร์มการนิเทศแบบออนไลน์ผ่าน Google Form หรือ Microsoft Forms เพื่อใช้บันทึกข้อมูลผลการนิเทศของครูแต่ละคน และสามารถรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาวิเคราะห์ และวางแผนพัฒนาต่อเนื่อง

สำหรับโรงเรียนขนาดกลางและขนาดใหญ่ ผู้บริหารเสนอว่า ควรพัฒนาระบบนิเทศออนไลน์ที่มีฟังก์ชันหลากหลาย เช่น การนัดหมาย การประเมินผลการสอนด้วยแบบฟอร์มดิจิทัล การให้ข้อเสนอแนะในรูปแบบวิดีโอ การเก็บหลักฐานการสอน เช่น คลิปการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้แบบออนไลน์ เพื่อให้ผู้บริหารสามารถติดตามความก้าวหน้าและให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยไม่ต้องอาศัยการเข้าชั้นเรียนแบบตัวต่อตัวเสมอไป

โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษบางแห่งมีการพัฒนาระบบ Dashboard สำหรับผู้บริหาร เพื่อติดตามผลการนิเทศครูแต่ละคน รวมทั้งมีการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาการสอนจากฐานข้อมูลหรือระบบการเรียนรู้ของโรงเรียน เช่น การดูอัตราการเข้าใช้งานของครู การวิเคราะห์ผลประเมินการสอน และการใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ ผู้บริหารเสนอว่าควรเชื่อมโยงระบบนิเทศกับการประเมินผลครูและการพัฒนาวิชาชีพ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการพัฒนา

ผู้บริหารหลายคนเห็นพ้องว่า ควรมีการอบรมผู้บริหารและหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ให้มีความรู้ด้านเทคโนโลยีในการนิเทศ เช่น การใช้แพลตฟอร์มประชุมออนไลน์ การบันทึกผลแบบดิจิทัล และการให้คำปรึกษาแบบ Coaching Online รวมถึงควรส่งเสริมการนิเทศแบบมีส่วนร่วม (Collaborative Supervision) ที่ใช้เทคโนโลยีเป็นตัวเชื่อม เช่น การจัดชุมชนวิชาชีพออนไลน์ การแลกเปลี่ยนคลิปการสอน และการให้ Feedback ระหว่างเพื่อนครู

กล่าวโดยสรุป แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการนิเทศ ควรเน้นที่การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความถี่ และความยืดหยุ่นของการนิเทศ ตลอดจนการสร้างวัฒนธรรมของการเรียนรู้ร่วมกันในโรงเรียน ผ่านช่องทางออนไลน์ ซึ่งจะช่วยยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนได้อย่างเป็นระบบและยั่งยืน

6. ด้านการแนะแนว

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการให้บริการแนะแนวในสถานศึกษายังไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะโรงเรียนขนาดเล็กที่มีบุคลากรจำกัดและไม่มีครูแนะแนวประจำ ทำให้การให้คำปรึกษาในด้านการเรียนรู้ อารมณ์ และอาชีพยังเป็นการระดมเพิ่มเติมนของครูประจำชั้นหรือผู้บริหาร ซึ่งไม่สามารถทำได้อย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางเสนอว่า ควรพัฒนาเครื่องมือและช่องทางในการให้บริการแนะแนวผ่านเทคโนโลยี เช่น การใช้แบบสอบถามออนไลน์เพื่อประเมินความสนใจและปัญหาของนักเรียน การจัดทำระบบรับคำปรึกษาผ่านแอปพลิเคชันแชต เช่น LINE หรือ Google Chat สำหรับให้นักเรียนสามารถติดต่อครูแนะแนวได้แบบส่วนตัว นอกจากนี้ควรมีการจัดเก็บประวัติการแนะแนวของนักเรียนในระบบฐานข้อมูลกลาง เพื่อให้ครูสามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างต่อเนื่อง

สำหรับโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษ ผู้บริหารเสนอว่าควรใช้ระบบสารสนเทศในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนเพื่อใช้วางแผนการแนะแนว เช่น การวิเคราะห์ความสนใจ ความถนัด ผลการเรียน หรือพฤติกรรมในการเข้าเรียน เพื่อจัดกิจกรรมแนะแนวที่ตอบสนองความต้องการของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังควรจัดกิจกรรมแนะแนวออนไลน์ เช่น งานแนะแนวอาชีพออนไลน์ การจัดเวทีเสวนาร่วมกับศิษย์เก่าหรือผู้เชี่ยวชาญผ่าน Zoom หรือ Google Meet ซึ่งช่วยลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง

อีกประเด็นหนึ่งที่ผู้บริหารหลายโรงเรียนเสนอคือ การสร้างระบบส่งต่อ (Referral System) ผ่านระบบดิจิทัลในกรณีนักเรียนมีปัญหาที่ต้องได้รับการดูแลจากผู้เชี่ยวชาญ เช่น นักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ โดยระบบนี้ควรออกแบบให้สามารถติดตามผลการให้คำปรึกษาและส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นความลับ

โดยสรุป แนวทางการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการแนะแนวควรมุ่งเน้นที่การสร้างระบบการให้บริการที่มีความเป็นส่วนตัว ยืดหยุ่น และมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือใน

การวิเคราะห์ วางแผน และติดตามการให้คำปรึกษา ซึ่งจะช่วยส่งเสริมการพัฒนาทางอารมณ์ สังคม และ วิชาชีพของนักเรียนอย่างรอบด้าน

7. ด้านการประกันคุณภาพ

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา โดยเฉพาะการจัดเก็บ รวบรวม และ วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการประเมินตนเองและเตรียมความพร้อมในการรับการตรวจ ประเมินจากภายนอก อย่างไรก็ตาม โรงเรียนขนาดเล็กและขนาดกลางยังคงประสบปัญหาในการ จัดเก็บข้อมูลที่ยังเป็นแบบกระดาษ ขาดระบบฐานข้อมูลที่เป็นระบบ และมีบุคลากรจำกัดในการ ดำเนินงาน ส่งผลให้ไม่สามารถจัดทำรายงานประเมินตนเองได้อย่างครบถ้วนและทันเวลา

ผู้บริหารเสนอแนวทางการพัฒนาด้วยการนำระบบสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพมาใช้ใน โรงเรียนอย่างเป็นระบบ เช่น การใช้ระบบ School MIS หรือระบบ OpenEMIS ซึ่งสามารถเชื่อมโยง ข้อมูลจากฝ่ายต่าง ๆ เช่น ข้อมูลผลการเรียน ข้อมูลกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ข้อมูลการประเมินความพึง พอใจ และข้อมูลการพัฒนาครู เพื่อนำมาวิเคราะห์และรายงานในรูปแบบ Dashboard ที่เข้าใจง่าย ช่วย ให้ผู้บริหารสามารถติดตามความก้าวหน้าและปรับปรุงงานตามมาตรฐานคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็น รูปธรรม

โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีการใช้เทคโนโลยีเพื่อการประกันคุณภาพมากขึ้น เช่น ระบบเอกสารออนไลน์สำหรับการเก็บหลักฐานการดำเนินงาน ระบบแบบประเมินออนไลน์สำหรับ นักเรียนและผู้ปกครอง และระบบวิเคราะห์คะแนนการเรียนของนักเรียนเพื่อสะท้อนคุณภาพการเรียน การสอน อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารยังพบปัญหาการประสานข้อมูลระหว่างแผนก และความไม่พร้อมของ บุคลากรในการจัดการข้อมูลและการวิเคราะห์ผลลัพธ์ที่ได้จากระบบสารสนเทศ

ข้อเสนอแนวทางการพัฒนาในภาพรวมคือ โรงเรียนควรมีการอบรมให้กับครูและเจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้องด้านการบริหารคุณภาพ เพื่อให้สามารถใช้ระบบสารสนเทศในการติดตาม ตรวจสอบ และ พัฒนางานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ควรมีการกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จ (Key Performance Indicators: KPI) ที่สามารถวัดผลได้จากข้อมูลเชิงประจักษ์ในระบบ และมีการประเมินผลเป็นรอบ ระยะเวลาอย่างชัดเจน รวมทั้งควรมีระบบสำรองข้อมูลและการเข้าถึงข้อมูลอย่างปลอดภัยเพื่อให้ สามารถนำข้อมูลมาใช้ได้เมื่อจำเป็น

8. ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ยังเป็นประเด็นที่มีความเหลื่อมล้ำระหว่างโรงเรียนขนาดต่าง ๆ อย่างเห็นได้ชัด โรงเรียนขนาดเล็กยังคงใช้สื่อการเรียนการสอนแบบดั้งเดิม เนื่องจากขาดบุคลากรที่มีทักษะด้านการผลิตสื่อเทคโนโลยี รวมถึงขาดงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์หรือซอฟต์แวร์ที่จำเป็น ส่งผลให้นักเรียนมีโอกาสนในการเรียนรู้จากสื่อดิจิทัลอย่างจำกัด และครูไม่มีทรัพยากรหรือแรงจูงใจเพียงพอในการพัฒนาสื่อใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21

ในโรงเรียนขนาดกลาง พบว่าครูบางกลุ่มเริ่มใช้โปรแกรมพื้นฐาน เช่น Microsoft PowerPoint หรือ Canva เพื่อสร้างสื่อการสอนด้วยตนเอง แต่ยังคงขาดการพัฒนาต่อยอด เช่น การใช้สื่อแบบโต้ตอบ (interactive) หรือการผลิตวิดีโอประกอบการเรียนรู้ ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาคือ โรงเรียนควรจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสร้างสื่อดิจิทัล และสนับสนุนให้ครูมีเวทีในการแลกเปลี่ยนและนำเสนอผลงาน เพื่อสร้างแรงจูงใจและยกระดับทักษะ

โรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดใหญ่พิเศษมีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงมากขึ้น เช่น การสร้างคลังสื่อออนไลน์ของโรงเรียน การใช้สื่อเสมือนจริง (Augmented Reality/Virtual Reality) และสื่อที่ใช้ AI ช่วยวิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารพบว่าแม้จะมีทรัพยากรครบครัน แต่การสร้างสื่อเหล่านี้ยังคงอยู่ในมือของครูบางกลุ่มเท่านั้น และยังไม่มีการจัดระบบให้เกิดการแลกเปลี่ยนหรือการใช้งานร่วมกันระหว่างแผนกอย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะทางการพัฒนาในภาพรวมคือ โรงเรียนควรจัดตั้งหน่วยสนับสนุนการผลิตสื่อดิจิทัลภายในโรงเรียน (Media Support Unit) เพื่อช่วยเหลือครูในการออกแบบ พัฒนา และเผยแพร่สื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ อีกทั้งควรส่งเสริมให้มีการใช้เทคโนโลยีแบบเปิด (Open Educational Resources: OER) เพื่อให้สามารถเข้าถึงและปรับใช้สื่อการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย นอกจากนี้ ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาทักษะด้านการผลิตสื่อด้วยการอบรมต่อเนื่อง การประกวดแข่งขันผลงาน และการให้เงินรางวัล

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ประชากรในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Krejcie & Morgan (1970) กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ค่าความเชื่อมั่น 95% ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 376 คนจาก โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ หลังจากเก็บข้อมูลได้จำนวนผู้ให้ข้อมูล 341 คนคิดเป็น 90.69% ของกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย และร้อยละ เพื่อแสดงระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนเอกชน ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) เพื่อนำเสนอประเด็นสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนา

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานครสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครจำแนกตามรูปแบบของระบบ 3 รูปแบบพบว่า โรงเรียนกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยของ สภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบันในทุก

รูปแบบของระบบ โดยระบบที่มีค่าความต่างมากที่สุดคือ ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (MRS) รองลงมาคือ ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS) และ ระบบแบบประมวลรายการ (TPS) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยวิเคราะห์จากระดับสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการจำแนกตามด้านการบริหารงานวิชาการจำนวน 8 ด้านพบว่า

1) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวางแผนด้านวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมากทั้งในสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหา โดยมีความต่างระหว่างสองสภาพเล็กน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าการใช้เทคโนโลยีเพื่อ สืบค้นข้อมูล วิเคราะห์ และวางแผนงานด้านวิชาการ มีระดับปัญหาสูงกว่าการใช้งานจริง ในขณะที่การใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มเพื่อวางแผนงานด้านวิชาการ และ การใช้เทคโนโลยีเพื่อจัดเก็บฐานข้อมูลสารสนเทศด้านวิชาการ มีระดับการใช้งานที่สูงกว่าปัญหาที่พบ

2) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอน โดยรวมพบว่าอยู่ในระดับมากทั้งในสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหา โดยค่าความต่างระหว่างสองสภาพอยู่ในระดับเล็กน้อย เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นด้านที่มีปัญหามากกว่าการใช้งานจริงมากที่สุด ขณะที่การใช้เทคโนโลยีในการเป็นช่องทางสื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการเรียนการสอน การบันทึกและจัดเก็บข้อมูลการเรียนการสอน ก็ยังมีระดับปัญหาสูงกว่าการใช้งานเช่นกัน ในทางกลับกัน การใช้เทคโนโลยีเพื่อแสดงตารางสอนและตารางการใช้ห้องปฏิบัติการ เป็นด้านที่มีการใช้งานมากกว่าปัญหาที่พบในระดับสูงสุด

3) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับสูงทั้งสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหา โดยการบันทึกผลการเรียนรายบุคคล และการประเมินผลการสอนของครู มีระดับปัญหาสูงกว่าการใช้งานจริง ขณะที่การประมวลผลการเรียน มีการใช้งานและระดับปัญหาที่คงที่

4) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับสูง โดย การจัดทำรายงานผลการวิจัย และการเผยแพร่ผลงานวิจัยเป็นด้านที่มีระดับปัญหาสูงกว่าการใช้งานจริงมากที่สุด ขณะที่การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยมีระดับการใช้งานสูงกว่าปัญหาที่พบ

5) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการนิเทศอยู่ในระดับสูง โดยการนำผลการนิเทศมาปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน มีระดับปัญหาสูงกว่าการใช้งานจริงมากที่สุด ขณะที่การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้การนิเทศ มีระดับการใช้งานสูงกว่าปัญหาที่พบมากที่สุด

6) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการแนะแนวอยู่ในระดับสูง แต่พบว่าระดับปัญหาสูงกว่าสภาพการใช้งานจริง โดยการจัดรายงานผลข้อมูลแนะแนวและการรายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายบุคคลเป็นด้านที่มีระดับปัญหามากที่สุด ขณะที่การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศงานแนะแนวเป็นด้านที่มีระดับการใช้งานสูงกว่าปัญหาที่พบ

7) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการประกันคุณภาพอยู่ในระดับสูง แต่พบว่าระดับปัญหาสูงกว่าการใช้งานจริงในทุกด้าน โดยการจัดรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษา และการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลระบบประกันคุณภาพ เป็นด้านที่พบปัญหามากที่สุด ขณะที่การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพ เป็นด้านที่มีระดับปัญหาค้างต่ำที่สุด

8) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอยู่ในระดับสูง แต่ยังพบปัญหาในการใช้งานบางด้าน โดยการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลสื่อและแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน เป็นด้านที่พบปัญหามากที่สุด ขณะที่การกำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อของครู และการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ของครู เป็นด้านที่มีระดับการใช้งานสูงกว่าปัญหาที่พบ

3. แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครดังนี้

1) ด้านการวางแผนด้านวิชาการ ควรส่งเสริมให้โรงเรียนทุกขนาดใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ เช่น Dashboard หรือฐานข้อมูลนักเรียน เพื่อประกอบการตัดสินใจในการวางแผน และควรอบรมผู้บริหารให้สามารถใช้เครื่องมือเหล่านี้ได้อย่างคล่องแคล่ว

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรพัฒนาและใช้งานระบบบริหารจัดการการเรียนรู้ (LMS) อย่างเหมาะสมกับขนาดโรงเรียน โดยโรงเรียนขนาดเล็กอาจเริ่มจากระบบฟรีหรือโอเพนซอร์ส ขณะที่โรงเรียนขนาดใหญ่ควรพัฒนาสื่อดิจิทัลที่สอดคล้องกับหลักสูตร พร้อมทั้งอบรมครูให้สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยี

3) ด้านการวัดผลและประเมินผล ส่งเสริมการใช้เครื่องมือประเมินออนไลน์ เช่น Google Forms, Kahoot หรือระบบข้อสอบออนไลน์ใน LMS เพื่อให้การประเมินเป็นไปอย่างทันสมัยและมี

ข้อมูลย้อนกลับในเชิงวิเคราะห์ โดยเน้นอบรมครูในเรื่องการออกแบบข้อสอบและวิเคราะห์ผลด้วยเทคโนโลยี

4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาควรสร้างระบบสนับสนุนครูในการทำวิจัยด้วยเครื่องมือดิจิทัล เช่น โปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูล (SPSS, Jamovi) และจัดอบรมเชิงปฏิบัติการในการเขียนรายงานวิจัย รวมถึงการใช้แหล่งข้อมูลออนไลน์อย่างมีประสิทธิภาพ

5) ด้านการนิเทศ ควรนำเทคโนโลยีมาช่วยในการนิเทศ เช่น การประชุมออนไลน์ การใช้ระบบบันทึกผลการนิเทศดิจิทัล และการให้คำปรึกษาผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อเพิ่มความต่อเนื่องและลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่

6) ด้านการแนะแนว ส่งเสริมการใช้ระบบแบบสอบถามออนไลน์เพื่อประเมินความสนใจและแนวโน้มของนักเรียน พร้อมใช้ระบบสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลประวัติและผลการเรียนเพื่อนำมาประกอบการแนะแนวในเชิงวิเคราะห์

7) ด้านการประกันคุณภาพ ควรพัฒนาระบบจัดเก็บเอกสารและหลักฐานการประเมินคุณภาพในรูปแบบดิจิทัล โดยอาจใช้ระบบ MIS หรือ Cloud Storage เพื่อให้เข้าถึงและตรวจสอบได้สะดวก ทั้งยังควรอบรมเจ้าหน้าที่ในการบริหารจัดการข้อมูลและรายงานผลในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

8) ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี ส่งเสริมให้ครูผลิตสื่อการสอนดิจิทัล เช่น วิดีโอ Infographic, AR/VR โดยจัดอบรมการใช้โปรแกรมสร้างสื่อ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู (CoP) เพื่อแลกเปลี่ยนเทคนิคการสร้างสื่อ รวมถึงการส่งผลงานเข้าประกวดหรือเผยแพร่ในวงวิชาการ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานครอภิปรายได้ดังนี้

1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการจำแนกตามรูปแบบของระบบ

1) ผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในระดับมาก โดยเฉพาะการใช้ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (MRS) ที่ช่วยให้ผู้บริหารสามารถใช้ข้อมูลเชิงวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตามระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS) และระบบแบบประมวลรายการ (TPS) ยังมีข้อจำกัดบางประการ เช่น การขาดโครงสร้างพื้นฐานที่เพียงพอ การขาดบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญ และการบูร

ณาการข้อมูลระหว่างระบบยังไม่สมบูรณ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Nicholson (2011) พบว่า โรงเรียนที่มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพจะมีโครงสร้างพื้นฐานที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารได้อย่างมีนัยสำคัญ แต่หากขาดการเชื่อมโยงระหว่างระบบ อาจส่งผลให้เกิดปัญหาข้อมูลซ้ำซ้อนและไม่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดได้ ในขณะที่กิตติศักดิ์ โสภิตา (2558) ระบุว่าสถานศึกษาจำนวนมากยังขาดแคลนงบประมาณและบุคลากรที่มีความสามารถในการใช้ระบบสารสนเทศ ส่งผลให้การนำเทคโนโลยีมาสนับสนุนการบริหารงานยังไม่เกิดประสิทธิภาพเต็มที่ ดังนั้นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ระบบสารสนเทศบางประเภท เช่น DSS และ TPS ไม่สามารถนำมาใช้ได้ อย่างเต็มที่ อาจเกิดจาก การขาดการพัฒนาโครงสร้างข้อมูลร่วม (Data Integration) ซึ่งส่งผลให้ระบบต่างๆ ทำงานแบบแยกส่วน ขาดความสามารถในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงความไม่พร้อมของบุคลากรและความซับซ้อนของระบบที่ต้องอาศัยทักษะเฉพาะทางเป็นอีก หนึ่งปัจจัยที่ทำให้บางโรงเรียนยังไม่สามารถใช้ระบบสารสนเทศขั้นสูงได้อย่างเต็มศักยภาพ

2) เมื่อพิจารณาประเภทของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้พบว่า ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (MRS) มีค่าความต่างติดลบสูงสุด คือสภาพปัญหาสูงกว่าสภาพปัจจุบันมากที่สุด รองลงมาคือ ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (DSS) และระบบแบบประมวลรายการ (TPS) ตามลำดับ ซึ่งสะท้อนถึงความต้องการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการใช้งานจริงของโรงเรียน งานวิจัยของ Ahiakwo (2021) และ Lateef & Muniru (2020) ระบุว่า ระบบการจัดการสารสนเทศ ที่มีโครงสร้างที่ดีช่วยให้การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่หากขาดการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ อาจทำให้เกิดปัญหาด้านการใช้ข้อมูลที่ไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ซึ่งตรงกับข้อค้นพบของงานวิจัยนี้ที่พบว่าปัญหาหลักของระบบ MRS มาจากการขาดการเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ

2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามด้าน

1) ด้านการวางแผนด้านวิชาการ พบว่าการใช้เทคโนโลยีเพื่อสืบค้นข้อมูล วิเคราะห์ และวางแผนงานวิชาการยังคงมีระดับปัญหาสูงกว่าการใช้งานจริง อาจเป็นผลจากการขาดบุคลากรจากการขาดบุคลากรที่มีทักษะด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและขาดระบบที่สามารถบูรณาการข้อมูลจากหลายแหล่งได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การใช้แอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มเพื่อวางแผนงานวิชาการกลับมีระดับการใช้งานสูงกว่าปัญหาที่พบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าระบบเหล่านี้ช่วยอำนวยความสะดวก

สะดวกและทำให้การบริหารจัดการด้านแผนการศึกษามีความเป็นระบบมากขึ้น งานวิจัยของ Smith, Kendall, & Hulin (1969) สนับสนุนว่าองค์กรที่ขาดการวางแผนด้านเทคโนโลยีที่ติดักประสบปัญหาการจัดการข้อมูลในปริมาณมาก นอกจากนี้ Cuttance (1993) และ Nicholson (2011) ยังชี้ให้เห็นว่าการจัดการข้อมูลขนาดใหญ่ต้องการระบบที่มีการบูรณาการสูง หากไม่มีการออกแบบที่ดี อาจส่งผลให้ข้อมูลกระจัดกระจายและไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่ ภาวินี ชินพันธ์ และคณะ (2567) เน้นย้ำถึงความจำเป็นของการจัดการข้อมูลในสถานศึกษาเพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการวางแผนทางวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่าการใช้เทคโนโลยีในการจัดทำแผนการเรียนรู้และการใช้แพลตฟอร์มเพื่อสื่อสารด้านการเรียนการสอนยังคงเป็นปัญหามากกว่าการใช้งานจริง อาจเกิดจากการที่ครูขาดทักษะในการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ และการสนับสนุนจากโรงเรียนยังไม่เพียงพอ ในทางกลับกัน การใช้เทคโนโลยีเพื่อแสดงตารางสอนและตารางการใช้ห้องปฏิบัติการกลับมีระดับการใช้งานสูงกว่าปัญหาที่พบ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการออกแบบระบบที่ตอบโจทย์การใช้งานจริงมากขึ้น งานวิจัยของ Pavan Jadhav et al. (2022) ระบุว่าการพัฒนาทักษะของครูและการสนับสนุนจากผู้บริหารมีผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน นอกจากนี้ กนกวรรณ สุทธิอาจ (2556) พบว่าโรงเรียนที่มีโครงสร้างพื้นฐานทางเทคโนโลยีที่ดีจะสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3) ด้านการวัดผลและประเมินผล พบว่าการบันทึกผลการเรียนและการประเมินผลการสอนของครูยังคงมีระดับปัญหาสูงกว่าการใช้งานจริง ซึ่งอาจเกิดจากความซับซ้อนของการรวบรวมข้อมูลและข้อจำกัดของระบบประเมินผล อย่างไรก็ตาม การประมวลผลผลการเรียนมีระดับการใช้งานและปัญหาอยู่ในระดับสมดุล ซึ่งสะท้อนถึงความสามารถของระบบที่รองรับการใช้งานได้ดี งานวิจัยของ Hambleton & Rovinelli (1986) สนับสนุนว่าเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดีสามารถช่วยให้การวัดผลและประเมินผลเป็นไปอย่างถูกต้องและแม่นยำ นอกจากนี้ ธีธรัตน์ ทรนาม และจิรวัฒน์ วรณโรจน์ (2564) ยังเน้นว่าการใช้ระบบดิจิทัลสามารถช่วยลดข้อผิดพลาดในการประเมินผลของนักเรียนได้

4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา พบว่าการจัดทำรายงานผลการวิจัยและการเผยแพร่ผลงานวิจัยเป็นด้านที่มีระดับปัญหาสูงกว่าการใช้งานจริง ซึ่งอาจเป็นผลจากการขาดระบบสนับสนุนที่เอื้อต่อการเผยแพร่ผลงานวิจัย และบุคลากรที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีเพื่อการวิจัยยังมีจำกัด

ในทางกลับกัน การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยมีระดับการใช้งานสูงกว่าปัญหาที่พบ แสดงให้เห็นว่ามีเครื่องมือที่สามารถรองรับการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดี งานวิจัยของ Irwan Fathurrochman et al. (2020) ระบุว่าคุณภาพของระบบสารสนเทศมีผลต่อความสามารถของโรงเรียนในการพัฒนาและใช้ข้อมูลเชิงลึกเพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษา

5) ด้านการนิเทศ การนำผลการนิเทศมาปรับปรุงการเรียนการสอนยังพบปัญหาการใช้งานจริง ซึ่งอาจเกิดจากการขาดระบบที่ช่วยให้สามารถนำผลการนิเทศไปใช้ได้อย่างเป็นรูปธรรม อย่างไรก็ตาม การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผ่านเทคโนโลยีกลับมีการใช้งานมากกว่าปัญหาที่พบ งานวิจัยของ Gwynn (1974) สนับสนุนว่าการนิเทศที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

6) ด้านการแนะแนว การจัดรายงานผลข้อมูลแนะแนวและการคัดกรองนักเรียนพบปัญหาสูงกว่าการใช้งานจริง อาจเกิดจากการขาดระบบที่สามารถบูรณาการข้อมูลแนะแนวได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม การจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศด้านแนะแนวสามารถดำเนินการได้ดี งานวิจัยของ Jo Tondeur et al., (2008) ชี้ให้เห็นว่าการใช้เทคโนโลยีในการแนะแนวมีผลต่อประสิทธิภาพของการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน

7) ด้านการประกันคุณภาพ การรายงานผลและการจัดเก็บข้อมูลประกันคุณภาพพบปัญหามากที่สุด เนื่องจากความยุ่งยากในการรวบรวมข้อมูล อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ผลการประกันคุณภาพมีปัญหาน้อยที่สุด งานวิจัยของ Nicholson (2011) อธิบายว่าเทคโนโลยีสามารถช่วยสนับสนุนระบบประกันคุณภาพได้หากมีการวางแผนที่ดี

8) ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี การรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลสื่อการเรียนรู้พบปัญหามากที่สุด เนื่องจากขาดระบบที่สามารถบูรณาการข้อมูลได้ดี ในทางกลับกัน การติดตามและพัฒนาสื่อมีระดับการใช้งานสูงกว่าปัญหาที่พบ งานวิจัยของ Sandeen (2009) ระบุว่าความสำเร็จในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับ การสนับสนุนของผู้บริหารและการพัฒนาทักษะของครู

4. แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

1) ด้านการวางแผนด้านวิชาการ จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนเอกชนพบว่า แนวทางสำคัญในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการวางแผนงานวิชาการ คือการพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางที่เชื่อมโยงข้อมูลนักเรียน หลักสูตร และบุคลากรให้สามารถวิเคราะห์เพื่อวางแผนการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำ ผู้บริหารเห็นตรงกันว่าควรส่งเสริมให้โรงเรียนใช้ Dashboard เพื่อช่วยวิเคราะห์ข้อมูลรายชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานของ Alori & Adelotan (2020) ที่ชี้ให้เห็นว่าการเข้าถึงข้อมูลที่แม่นยำช่วยให้การตัดสินใจของผู้บริหารมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) ด้านการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารเสนอแนวทางการพัฒนาที่เน้นให้ครูสามารถประยุกต์ใช้ LMS และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยเฉพาะการส่งเสริมให้นำ AI และ AR/VR มาใช้กับวิชาเฉพาะทาง ซึ่งสอดคล้องกับ Hemlata & Patil (2022) ที่เสนอว่าการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนและเพิ่มประสิทธิภาพของครู

3) ด้านการวัดผลและประเมินผล ผู้บริหารหลายโรงเรียนเสนอว่าควรพัฒนาระบบประเมินผลออนไลน์แบบเรียลไทม์ และนำ AI มาช่วยวิเคราะห์แนวโน้มการเรียนรู้ เพื่อให้สามารถปรับการสอนได้ทันเวลา ข้อเสนอนี้สอดคล้องกับ Pritama & Apriliantoni (2022) ที่พบว่าการส่งข้อมูลผลสอบผ่านระบบออนไลน์ช่วยให้โรงเรียนจัดการสอบและติดตามผลนักเรียนได้อย่างแม่นยำและทันเวลา

4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ความคิดเห็นจากผู้บริหารเสนอให้มีการสร้างระบบคลังข้อมูลผลการเรียน วิจัย และแนวปฏิบัติที่ดี เพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาโรงเรียน และแนะนำให้ส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนโดยใช้ระบบดิจิทัลเข้าช่วย ซึ่งสอดคล้องกับ Faturrahman (2020) ที่ระบุว่าการวิจัยและพัฒนาในระดับสถานศึกษา ควรได้รับการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีเพื่อเพิ่มความพึงพอใจต่อระบบการบริหารงานวิชาการ

5) ด้านการนิเทศ ผู้บริหารเสนอให้มีการพัฒนาระบบนิเทศออนไลน์ เช่น การบันทึกชั่วโมงสังเกตการสอน การใช้วิดีโอการสอน และการนิเทศร่วมแบบเรียลไทม์ ซึ่งจะช่วยให้การนิเทศต่อเนื่องแม้ในช่วงเวลาที่ไม่สามารถเข้าชั้นเรียนได้ตรงเวลา ทั้งนี้ สอดคล้องกับแนวคิดของ Jo Tondeur et al., (2008) ที่ชี้ว่าการใช้ ICT สนับสนุนกระบวนการนิเทศมีผลต่อการพัฒนาครูอย่างยั่งยืน

6) ด้านการแนะแนว ข้อเสนอที่น่าสนใจจากผู้บริหารคือการใช้ระบบแบบสอบถามดิจิทัลวิเคราะห์แนวโน้มความถนัดของนักเรียน และการให้คำปรึกษาผ่านระบบออนไลน์หรือแอปพลิเคชันเฉพาะทาง สอดคล้องกับ Alori & Adelotan (2020) ที่เสนอว่าระบบแนะแนวออนไลน์สามารถช่วยครูในการให้คำแนะนำอย่างมีประสิทธิภาพโดยเฉพาะกับนักเรียนที่ต้องการความเป็นส่วนตัว

7. ด้านการประกันคุณภาพ ผู้บริหารเสนอว่าควรพัฒนาแพลตฟอร์มกลางในการเก็บรวบรวมหลักฐานคุณภาพ เช่น เอกสารแผนงาน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และการประเมินตนเอง และเชื่อมโยงกับระบบของหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งสนับสนุนข้อเสนอของ Obrien & Marakas (2017) ที่กล่าวถึงการใช้ MIS ในการบริหารสถานศึกษาส่งผลให้การประเมินคุณภาพเป็นไปอย่างมีระบบและโปร่งใส

8) ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี ผู้บริหารเสนอให้โรงเรียนจัดเวิร์กช็อปการสร้างสื่อดิจิทัลแบบ Interactive และใช้เครื่องมือฟรีหรือโอเพนซอร์สเพื่อส่งเสริมการผลิตสื่อโดยไม่ต้องพึ่งงบประมาณสูง รวมทั้งจัดประกวดสื่อสร้างสรรค์ระดับโรงเรียนและกลุ่มโรงเรียน ซึ่งแนวทางนี้สนับสนุนผลการศึกษาของ Hemlata & Patil (2022) ที่ระบุว่าการส่งเสริมครูให้มีความคิดสร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีจะช่วยพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ได้อย่างมีนัยสำคัญ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1) ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานให้มีความพร้อม โดยเฉพาะการจัดหาอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการใช้งานและเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตให้รองรับการใช้งานที่หลากหลาย

2) ผู้บริหารโรงเรียนควรจัดให้มีการอบรมและพัฒนาทักษะเทคโนโลยีของบุคลากร โดยเน้นการใช้งานระบบสารสนเทศ การพัฒนาสื่อดิจิทัล และการใช้เทคโนโลยีเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา นอกจากนี้ควรสนับสนุนให้มีการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Community of Practice: CoP) เพื่อให้คณาจารย์และบุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และประสบการณ์ในการใช้เทคโนโลยีร่วมกัน

3) ผู้บริหารโรงเรียนควรพัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางที่สามารถบูรณาการข้อมูลจากทุกหน่วยงานให้เชื่อมโยงถึงกันได้เพื่อลดความซ้ำซ้อนและเพิ่มความแม่นยำของข้อมูล

4) ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีในโรงเรียน รวมถึงสนับสนุนการนำระบบสารสนเทศมาปรับปรุงกระบวนการทำงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการ

5) ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดนโยบาย กฎระเบียบ และแนวปฏิบัติในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างชัดเจน เพื่อให้การใช้งานเป็นไปอย่างปลอดภัย มีจริยธรรม และเกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ โรงเรียนควรจัดอบรมเกี่ยวกับความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cybersecurity Awareness)

เพื่อเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับภัยคุกคามทางดิจิทัล และแนวทางป้องกันข้อมูลรั่วไหล รวมถึงมาตรการรักษาความปลอดภัยของระบบ

6) ผู้บริหารควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและต่างประเทศ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และพัฒนาการใช้เทคโนโลยีร่วมกัน อาจมีการจัดตั้งเครือข่ายโรงเรียน (Sister School) หรือส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เพื่อให้ครูสามารถแบ่งปันประสบการณ์การใช้เทคโนโลยี และใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นช่องทางการสื่อสารและแลกเปลี่ยนองค์ความรู้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1) การศึกษาเกี่ยวกับศักยภาพของโรงเรียนในด้านบุคลากร งบประมาณ และโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อประเมินข้อจำกัดและแนวทางสนับสนุนให้โรงเรียนสามารถนำเทคโนโลยีไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) การศึกษาผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศต่อประสิทธิภาพของการบริหารงานวิชาการ โดยควรศึกษาผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนเอกชนที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระดับต่าง ๆ ซึ่งอาจพิจารณาด้านประสิทธิภาพของการสอน การจัดการข้อมูล และความพึงพอใจของครูและนักเรียน เพื่อนำผลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเทคโนโลยีต่อไป

3) การศึกษาการใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และ Big Data เพื่อสนับสนุนการบริหารงานวิชาการ จากเนื่องจากผลการวิจัยพบว่าโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษมีศักยภาพในการนำเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น AI และ Big Data มาใช้เพื่อสนับสนุนการบริหารงานวิชาการ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษานำเทคโนโลยีเหล่านี้มาใช้ในโรงเรียนเอกชนในลักษณะต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์แนวโน้มการเรียนรู้ของนักเรียน การพัฒนาระบบแนะนำหลักสูตร และการจัดทำแผนการเรียนรู้เฉพาะบุคคล

บรรณานุกรม

- กิตติศักดิ์ โสภิตา. (2558). *สภาพปัญหาและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารสถานศึกษา ในจังหวัดนครพนม*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนครพนม). https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=61421229133
- กิตติมา ปรีดีดิolk. (2551). *การบริหารและการนิเทศเบื้องต้น*. อักษรพิพัฒน์.
- กมล ภูประเสริฐ. (2544). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. พับลิเคชั่น.
- กมล ภูประเสริฐ. (2555). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. เสริมสินพรเพรสซิสเต็ม.
- กนกวรรณ สุทธิอาจ. (2556). สภาพและปัญหาการดำเนินงานจัดทำระบบสารสนเทศงานวิชาการ โรงเรียนเอกชนในจังหวัดสกลนคร. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 10(49), 69-76.
<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/SNGSJ/article/view/11601/10457>
- กัมพล บุญเรือง และ สมใจ สืบเสาะ. (2566). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 7(2), 1-11.
<https://doi.org/10.14456/jeir.2023.32>
- กมลพร จารุไชยกุล, บุษกร สุขแสน, และ ธนภุต ทูริสุทธิ. (2563). รูปแบบการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดอุดรธานี. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(10), 97-113. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/JSBA/article/download/244847/167247/85980>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *หลักสูตรพัฒนาผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อรองรับการกระจายอำนาจสำหรับผู้บริหารการศึกษาและผู้บริหารสถานศึกษา*.
- กระทรวงศึกษาธิการ (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*
http://academic.obec.go.th/images/document/1559878925_d_1.pdf
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2563). *แผนยุทธศาสตร์กระทรวงศึกษาธิการ*.
- กรกนก วันวัฒนสันติกุล. (2559). แนวทางการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. *วารสาร บัณฑิตศึกษา*, 13(61), 105 – 111. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/SNGSJ/article/view/66539/54427>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เกรียงศักดิ์ พราวศรี. (2544). *การจัดการระบบสารสนเทศในการบริหารโดยใช้โรงเรียนฐานเพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา*. บุ๊คพอยท์
- กุลธร ดอนแก้ว และคณะ. (2562). *การบริหารงานวิชาการโรงเรียนบนพื้นที่สูงสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่).
- <http://www.cmruir.cmru.ac.th/handle/123456789/2157>
- คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2542 และที่แก้ไขฉบับเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)*.
- คำรณ ล้อมในเมือง และ รุ่งฟ้า ล้อมในเมือง. (2544). *การวิจัยในชั้นเรียนเล่ม 2*. ประสานการพิมพ์.
- เจษฎา บุญมาโฮม และ มนธิรา บุญญวินิจ. (2566). ผลของโปรแกรมการแนะแนวที่มีต่อความรู้และความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา สาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา. *วารสารการบริหารจัดการและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 5(2).
- จิราพร แสงจันทร์ อโนทัย ประสาน กรวรรณ สืบสม (2560). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของวิชาการสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากระบี่. *วารสารบัณฑิตศึกษา*. 14(65). <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/SNGSJ/article/view/65579>
- ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล. (2560). *สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินการตามมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์).
- http://thesis.rru.ac.th/files/pdf/683_2018_11_13_154511.pdf
- ชาณัตถ์ รุ่งรัตน์. (2558). *แนวทางการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา อำเภอไพศาลี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3*. (วิทยานิพนธ์หาบัณฑิตไม่มีการตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

ชินวัตร เจริญนิตย. (2564). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา.

วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต, 21(1), 51-58. [https://so06.tci-](https://so06.tci-thaijo.org/index.php/BUAJEAD/article/view/247243)

[thaijo.org/index.php/BUAJEAD/article/view/247243](https://so06.tci-thaijo.org/index.php/BUAJEAD/article/view/247243)

ชยากร ทิพมาศ (2565). แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารสถานศึกษา สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปิจิตร เขต 1. (การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิต

วิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษา

มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา), มหาวิทยาลัยนเรศวร

ชลีพร พินาศภัย (2559). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 32. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่มี

การตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

ณัฐธิดา ชนะพลชัย และ นันทิยา น้อยจันทร์. (2566). การบริหารงานวิชาการโดยใช้สื่อและ

เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอน. การประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัย

ระดับชาติครั้งที่ 4. รายงานการประชุม Graduate School Conference, 4(1).

<http://journalgrad.ssru.ac.th/index.php/miniconference/article/view/4099>

ณัฐพงษ์ เจริญฉาย. (2564). แนวทางการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารในโรงเรียนอนุบาล

วัดลูกแก้วประชาชนุทิศ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย

ศิลปากร). [http://thesis-](http://thesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3868/1/620620038.pdf)

[ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3868/1/620620038.pdf](http://thesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3868/1/620620038.pdf)

นพดล อารมณรัตน์ (2560). การบริหารงานวิชาการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของ

ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยม เขต 1. (วิทยานิพนธ์

ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช).

<https://ir.stou.ac.th/handle/123456789/6859?mode=full>

เนตร บุญวาสนา และ สาลินี มีเจริญ (2568). แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงาน

วิชาการ ของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชัยภูมิ วารสารศิลปศาสตร์และ

การศึกษา 1(1), 91-108.

ทัศนีย์ วงศ์เย็น. (2553). การบริหารงานวิชาการ. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทัศนีย์ ศรีสวัสดิ์ และ นพดล เจนอักษร (2556). การบริหารการวัดและประเมินผลการศึกษากับการปฏิบัติงานตามภารกิจการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษาในจังหวัดนครปฐม สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 9. *วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร* 3(2), 1-12.
- ทรงศักดิ์ มะโฮงคำ. (2564). สภาพและแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 3. *วารสารเครือข่ายส่งเสริมการวิจัยทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์* <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/hsrnj/article/view/252058>
- ธัญดา ยงยศยิ่ง. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยะลา เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา). <https://wb.yru.ac.th/xmlui/handle/yr/5081>
- ธานินทร์ ชันดี เสาธิตย์ สิกขาบัณฑิต และ ปัญญา ชีระวิทยเลิศ. (2565). รูปแบบการบริหารจัดการการเรียนรู้ในสภาวะวิกฤติโควิด-19 โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท. *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์*, 9(1), 287-301. https://app.northbkk.ac.th/research/_themes/downloads/abstract/1701939393_abstract.pdf
- ธิดารัตน์ ดรนาม และ จิรวัฒน์ วรณโรจน์. (2564). ความต้องการจำเป็นของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30. *วารสารบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ*, 9(35). <https://lib.neu.ac.th/ULIB/dublin.php?&f=dublin&ID=23355>
- ธีรยุทธ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2546). *พฤติกรรมครูในการเรียนการสอน* [เอกสารการที่ไม่มีการตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- นฤมล ศรีทองอ่อน. (2560). ความคิดเห็นการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนขยายโอกาสสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการเขต 1. *วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์* 59(1). http://www.edu-journal.ru.ac.th/AbstractPdf/2560-2-1_1510757825_is-bkk7-sec8-0034.pdf
- นิธิพงศ์ โรจนกุล. (2559). *ความสัมพันธ์ระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา กับประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 อำเภอธัญบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี). <http://www.repository.rmutt.ac.th/xmlui/handle/123456789/2896>.
- เบญจวรรณ กลีผล. (2565). *การบริหารงานวิชาการของผู้อำนวยการโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอวิเศษชัยชาญ จังหวัดอ่างทอง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกริก). https://mis.krirk.ac.th/librarytext/ED/2565/F_Benjawan_Khasiphon.pdf
- ประทีป หวานจิต และ วชิร ชูชาติ. (2560). *รูปแบบการบริหารงานวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา*. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี). *วารสารบริหารศึกษา มศว*, 4(26).
- ปณิตตา อ่อนกำพล (2563) การศึกษาระดับการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศต่อการจำเป็น การจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศวิชาการของสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1. *วารสารวิจัยทางการศึกษา*, 16(2), 114-125.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). *การบริหารงานวิชาการ*. ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- ประสพชัน ศรีษร และ สมกุล ถาวรกิจ (2567) การพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โดยใช้เทคโนโลยี เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ของสถานศึกษา ในกลุ่มโรงเรียน หอค้า-หนองเล็ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ *วารสาร มจร เพชรบุรีปริทรรศน์*, 7(3),
- พิชญานี กาหลง, กฤษณก ดวงชาทม และ ชยาگانต์ เรืองสุวรรณ. (2563) แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม เขตชัยภูมิ เขต 1. *วารสารบัณฑิตวิจัย*, 11(1), 149-162.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พัทธ์ธีรา รัตนชัย. (2550). *การบริหารงานวิชาการตามแนวปฏิรูปการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษา*
ขั้น พื้นฐาน (ช่วงชั้นที่ 3-4) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 1. (วิทยานิพนธ์
 ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- พะยอม วงศ์สารศรี. (2526). *จิตวิทยาการศึกษา*. สำนักพิมพ์สารเศรษฐ์.
- พิพัฒน์พงศ์ ม่วงกล้า. (2563). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร*
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2. (วิทยานิพนธ์
 ปริญญามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล.
- พิมล โชติธนอริวัฒน์. (2560). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียน*
ในสังกัดเทศบาลเมืองพนัสนิคม. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัย
 บุรพา). https://digital_collect.lib.buu.ac.th/dcms/files/58920422.pdf
- ไพโรจน์ กลิ่นกุหลาบ (2542). *การนิเทศ : ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่2). พ.ศ. 2542 (2542, 14 สิงหาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม
 ที่ 199 ตอนที่ 123 ก, หน้า 16-21.
- พีระศักดิ์ เสรีกุล. (2550). ระบบสนับสนุนการตัดสินใจในการวางแผนการเรียน. *วารสารวิชาการ*
เทคโนโลยีสารสนเทศ มจร. 1(1), 92-97. [https://ph01.tci-](https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/IT_Journal/article/view/74171/59873)
[thaijo.org/index.php/IT_Journal/article/view/74171/59873](https://ph01.tci-thaijo.org/index.php/IT_Journal/article/view/74171/59873)
- พรสุรีย์ สุธนะวัฒน์. (2549). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกิ่งอำเภอพัฒนา นิคม*
จังหวัดระยอง. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
<https://buuir.buu.ac.th/handle/1234567890/14836>
- ภาวดี อนันต์นาวิ. (2557). *หลักการ แนวคิด ทฤษฎีทางการบริหารการศึกษา*. สำนักพิมพ์มนตรี
 จำกัด.
- ภาวินี ชินพันธ์, สมใจ เดชบำรุง, สมบัติ เดช บำรุง (2567). *การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัด*
กรุงเทพมหานคร. วารสารชมรมบัณฑิตศิลป์ 1(3), (กรกฎาคม-กันยายน).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ภัทรา จรรยาธรรม. (2564). *การบริหารสถานศึกษาเอกชนในยุคดิจิทัล*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร). [http://ithesis-
ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3787/1/59252911.pdf](http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/bitstream/123456789/3787/1/59252911.pdf)
- มนูญ ร่มแก้ว. (2553). *สภาพและปัญหาการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดปัตตานี*. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิตไม่มีการตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- รุ่งนภา คำเทศ และ พระครูกิตติญาณวิสิฐ, พระมหาสมบัติ ธนปัญญา. (2566). แนวทางการ
ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในยุคปกติวิถี
ใหม่. *วารสารบวรสหการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร์*. 4(2), 128-140.
https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JOB_EHS/article/view/271112/180998
- รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ. (2557). *การนิเทศ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ.
- รัชนก มีชูพันธ์ และ สมใจ สืบเสาะ (2565). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ในการ
บริหารงานวิชาการเพื่อการส่งเสริมการเรียนรู้ยุคดิจิทัลในสถานศึกษา. *วารสารนวัตกรรม
การบริหารและการจัดการ*. 10(2), 1-12. [https://so02.tci-
thaijo.org/index.php/RCIM/article/view/248224/173345](https://so02.tci-thaijo.org/index.php/RCIM/article/view/248224/173345)
- วิจิตร ศรีสะอาด. (2540). *เอกสารการสอนชุดวิชาพื้นฐานการศึกษา*. อรุณการพิมพ์.
- วิชัย พรหมบุตร. (2555). *สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของ
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 2*. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์).
<https://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/688>
- วสันต อีรวโร. (2562). *การศึกษาสภาพการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการการเรียนการสอน
รายวิชาพระพุทธศาสตร์ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 19. พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนสังคม*. (วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย).
http://oldweb.mcu.ac.th/site/thesiscontent_desc.php?ct=1&t_id=4367

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ไวริญ พยุงเกียรติคุณ และ ปรีชา วิหคโต. (2560). การพัฒนาโปรแกรมสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ด้านวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 16. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*.
- วรรณวิมล ชูวงศ์. (2558). การศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ มัธยมศึกษาเขต 3. *พระนครศรีอยุธยา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนครศรีอยุธยา)*. http://etheses.aru.ac.th/PDF/1256412030_11.PDF
- วานิช อินคางาม. (2561). ปัจจัยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อการบริหารงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. *ปทุมธานี (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี)*. <http://www.repository.rmutt.ac.th/handle/123456789/3570>
- ศักดิ์ขริน อาจหาญ. (2560). การศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 (การค้นคว้าอิสระครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี) <http://www.ir.sru.ac.th/handle/123456789/205>
- ศุภวรรณ การุญญะวีร์. (2564). การเรียนการสอนสำหรับนักเรียนในสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19. *วารสารบรรณการศึกษาและมนุษยสังคมศาสตร์*. 2(2), 48-55. https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JOB_EHS/article/view/258869/172592
- ศรัณย์ภัทร์ ไตรสุวรรณ. (2560). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา จังหวัดนครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา) <http://dspace.nstru.ac.th:8080/dspace/bitstream/123456789/2177/1/Fulltext.pdf>

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริรัตน์ พายุหะ. (2551). ระบบสารสนเทศกับการบริหารวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรีเขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร). http://www.thapra.lib.su.ac.th/objects/thesis/fulltext/snamcn/Siwarat_Payuha/Fulltext.pdf
- สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร (2558). คู่มือการปฏิบัติงานฝ่ายการศึกษา. จัดทำโดยฝ่ายการศึกษา สังกัดสำนักงานเขต กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรีเขต 1 (2566). คู่มือบริหารงานวิชาการ. <https://samuha.ac.th/wp-content/uploads/2023/08/o14-02-%E0%B8%84%E0%B8%B9%E0%B9%88%E0%B8%A1%E0%B8%B7%E0%B8%AD%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9A%E0%B8%A3%E0%B8%B4%E0%B8%AB%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99%E0%B8%A7%E0%B8%B4%E0%B8%8A%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3.pdf>
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2566). คู่มือการปฏิบัติงาน. สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา http://academic.obec.go.th/web/images/news/1725266834_d_1.pdf
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมเอกชน, ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียนเอกชน. กรุงเทพฯ (2567).
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2544). การปฏิรูปการศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2566). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 2566.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2545). แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 10.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). แนวปฏิบัติการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2556). แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน (พ.ศ. 2566-2570) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559) คู่มือบริหารจัดการเวลา เรียน “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” ปีการศึกษา 2559.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2560). นโยบาย ปีงบประมาณ พ.ศ. 2560 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2563) แผนปฏิบัติการดิจิทัลเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2563-2565.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2553. 4). แนวทางการจัดการเรียนการ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2550.
- สิงโต แก้วกล้า. (2543). *การตรวจสอบผลการประเมินมาตรฐานโรงเรียน พ.ศ. 2541 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 1* (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
http://183.88.252.126:84/dci/index.php?p=show_detail&id=1853
- สันติ บุญภิรมย์. (2552). *การนำมาตรฐานสู่โรงเรียนและห้องเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.*
- สินธพ ศรีลารักษ์. (2561). แนวทางการพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3. *ธรรมทรรศน์*, 21(3), <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/dhammathas/article/view/250407/170041>
- สุพัตรา คำพันธ์. (2566). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้วเขต 1
วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3(3), <https://doi.org/10.14456/iarj.2023.135>
- โสภิต ฉายะสกลิต. (2563). รูปแบบการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสองภาษาในประเทศไทย.
วารสารสหศาสตร์. 20(2), <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/sahasart/article/view/221368/167212>
- สัมนา รณิธย์. (2560). *หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4).ข้าวฟ่าง.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สริต วิจิตรโชติ. (2550). *การจัดการระบบสารสนเทศเพื่อประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา
ชั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 1*. (วิทยานิพนธ์ปรัชญา
ดุขภูมิหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- <https://sure.su.ac.th/xmlui/handle/123456789/6856?attempt=2&>
- สุวรรณา เล้าหะชัย สมหญิง จันทุไทย และ เกียรติศักดิ์ อิชยานันท์. (2561). สภาพและปัญหา
การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในเครือข่ายโรงเรียน
เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 8 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี
เขต 1. *วารสารการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร*. 9(1), 225-239.
- <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/156976/113860>
- เอกราช เครือศรี.(2558). *ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของผู้บริหาร
สถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหาร
ไม่มีการตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุราษฎร์ธานี.
- อนุกุล มามั่งคั่ง และ อธิภัทร์ ถิ่นแสนดี (2567). *การบริหารงานวิชาการโรงเรียนขนาดเล็กในกลุ่ม
พัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 4 กลุ่มน้ำยัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ร้อยเอ็ด เขต 3*. *วารสารการบริหารการศึกษา มจร. วิทยาเขตร้อยเอ็ด*. 4(1), 16-30.
- อุณากรรณ สวนมะม่วง. (2553). *การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 และเขต 2*. (วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารไม่มีการตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- อมรรัตน์ จินดา (2558) *สภาพปัญหาและแนวทางการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา นครปฐม เขต 2*. (การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาโทบริหารไม่มีการตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อธิวัฒน์ พันธุ์รัตน์. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารไม่มีการตีพิมพ์).
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- อภิัญญา รัตนโกเมศ และ ชัญญา อภิบาลกุล (2552). *การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุดรธานีเขต 3*. วารสารศาสตรมหาวิทยาลัขอนแก่น. 32(4), 180-191,
<https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EDKKUJ/article/view/50107/41497>.
- โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์. (2555). *การวิเคราะห์และออกแบบระบบ (ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม)*. ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- อัยลัดดา ทองอ่อน และดร.ณิ ปัญจรัตนกร. (2566). การพัฒนาระบบการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาประจำบุรีรัมย์. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*. 7(2), 603–618.
<https://doi.org/10.14456/jeir.2023.40>
- Ahiakwo, R. O. (2021). Management Information System: A vital tool for value re-orientation in managing education systems in Nigeria. *Journal of Teacher Perspective*, 16(1).
- Ajuwon, I. A., Animashaun, G. A., & Chiekezie, M. M. (2024). Advancing human resources management practices in educational institutions: Enhancing teacher retention and student outcomes using AI. *International Journal of Management & Entrepreneurship Research*, 6(8), 2492-2506.
- Alori, A., & Adelotan, D. (2020). Online guidance system for effective teaching and learning. *Journal of Educational Technology and Research*, 5(2), 45-56.
- Argiyan Dwi Pritama, Virgiawan, R., & Aprianoni, R. (2022). Models and features of student exam scheduling services using website information technology. *Journal of Multimedia Trend and Technology*, 1(3).
- Brien, J. A., & Marakas, M. (n.d.). *Management information systems* (10th ed.). McGraw-Hill Irwin.
- Cuttance, P. (1993). Quality assurance school review as a catalyst for school improvement in Australia. Springer Link.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Gwynn, M. J. (1974). *Theory and practice of supervision*. Dodd & Mead Company.
- Hambleton, R. K., & Rovinelli, R. J. (1986). Assessing the dimensionality of a set of test items. *Applied Psychological Measurement*, 10(3).
- Hemlata, P., & Patil, S. (2022). Impact of technology-assisted learning on creativity and teacher efficiency. *Indian Journal of Educational Innovations*, 3(1), 22-30.
- Hutami, S. (2024). Utilizing technology and artificial intelligence in educational administration to enhance school performance at junior high school. *PPSDP International Journal of Education*, 3(2), 197–212.
- Irwan Fathurrochman, Hariano, D., Hamengkubuwono, Arsil, Amin, M., & Ristiani, D. H. (2020). The development of student academic administration services in higher education. *International Journal of Phycological Rehabilitation*, 24(8), 4761-4771.
- Lateef, O. A., & Muniru, A. A. (2020). The use of information technologies for improved school administration and management in Ogun-State, Nigeria. *Journal of Contemporary Issues in Educational Planning and Administration*, 5(2), 44-192.
- Leidner, D. E., & Jarvenpaa, S. L. (1995). The use of information technology to enhance management school education: A theoretical view. *MIS Quarterly*, 19(3), 265–291. <https://doi.org/10.1177/0146621686010003>
- Liston, C. (1999). *Managing quality and standards*. Open University Press.
- Nicholson, K. (2011). Quality assurance in higher education: A review of the literature. *Higher Learning Research Communications*, 5(4), 1-12.
- O'Brien, J. A., & Marakas, G. M. (2017). *Introduction to information systems* (18th ed.).

McGraw-Hill Education.

- Pavan Jadhav, Gakiwad, H., & Patil, K. S. (2022). Teaching and learning with technology: effectiveness of ICT integration in schools. *Asean Journal for Science Education*, 1(1), 33-40.
- Pritama, S., & Apriliantoni, A. (2022). Online examination systems and their role in improving school performance and data tracking. *Asian Journal of Education and Technology*, 7(3), 88-97.
- Sandeen, A. (2009). A senior student affairs officer's perspective on the AISP model. *New Directions for Student Services*, 2009(128), 55–58.
<https://doi.org/10.1002/ss.341>
- Smith, P. C., Kendall, L. M., & Hulin, L. L. (1969). The measurement of satisfaction in work and retirement: A strategy for the study of attitudes. Rand McNally.
- Tondeur, J., Van Keer, H., Van Braak, J., & Valcke, M. (2008). ICT integration in the classroom: Challenging the potential of a school policy. *Computers & Education*, 51(1), 212–223.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ กรณีกิจ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสาร
การศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล รำไพ หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
3. ดร.ภูมิสิทธิ์ สุขนรงค์ ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิสารพิทยากร

ที่ มส ๐๒๑๐.๐๔/ ๖๐๘๐

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
๓๘ ถนนเพชรเกษม แขวงบางหว้า
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ประกอบ กรณีกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวสลิลภักดิ์ เอื้อสุวรรณกุล นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการระดมทุนและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ดร.สิทธิกุล พุ่มเกษม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ได้แก่แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาความเหมาะสม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ชนิดา ริกซ์พลเมือง
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

E-mail: ptxd_ed2@siam.edu

โทร. ๐-๒๘๕๗-๐๐๖๘ ต่อ ๕๓๒๔ โทรสาร ๐-๒๘๖๘-๖๘๔๒

หมายเหตุ : ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อนักศึกษา นางสาวสลิลภักดิ์ เอื้อสุวรรณกุล โทร. (มือถือ) ๐๘๓-๔๒๔-๗๗๗๔๔

ที่ มส ๐๒๑๐.๐๔/ว ๐๘๐

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
๔๘ ถนนเพชรเกษม แขวงบางหว้า
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพล วาโ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวลลิตภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแนะแนวและ
นวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการใช้
เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขต
กรุงเทพมหานคร” โดยมี ดร.อชิษฐ์กุล พุ่มเกษม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
เครื่องมือวิจัย ได้แก่แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับ
การศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาความเหมาะสม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อเครื่องมือวิจัย
ดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และขอขอบคุณเป็น
อย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ชนิตา รัชพลเมือง
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

E-mail: phd_ed2@siamu.edu

โทร. ๐-๒๔๕๙-๐๐๖๘ ต่อ ๕๓๒๙ โทรสาร ๐-๒๔๖๘-๖๘๔๒

หมายเหตุ : ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อนักศึกษา นางสาวลลิตภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล โทร. (มือถือ) ๐๘๑-๔๒๔๔-๗๗๐๔๔

ที่ มส๐๒๑๐.๐๔/ 1 ๐๘๐

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
๓๘ ถนนเพชรเกษม แขวงบางหว้า
เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ๑๐๓๖๐

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ภูมิสิทธิ์ สุนทวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือวิจัย

ด้วย นางสาวสลิลภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการะดมและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร” โดยมี ดร.ลิขิตกุล พุ่มเกษม เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ได้แก่แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อพิจารณาความเหมาะสม พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อเครื่องมือวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ชนิดา จิรัชพลเมือง
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

E-mail: phd_ed2@siam.edu

โทร. ๐-๒๔๕๗-๐๐๖๘ ต่อ ๕๓๒๙ โทรสาร ๐-๒๔๖๘-๖๘๕๒

หมายเหตุ : ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อนักศึกษา นางสาวสลิลภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล โทร. (มือถือ) ๐๘๑- ๔๒๔- ๗๙๙๙๙

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูล

ที่ บส ๐๒๑๐.๐๔/ ๐๔๗

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
๓๗ ถนนเพชรเกษม
เขตภาษีเจริญ
กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

๗ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน ๑๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวสลิลภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร และนวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ศิริพิชิตกุล กุลรัตน์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม จึงขออนุญาตให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในหน่วยงานของท่าน โดยใช้แบบสอบถาม แนวทางการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร โดยขอเก็บข้อมูลจาก ๑. ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๑ คน และ ๒. ครูผู้สอน จำนวน ๑๐ คน ซึ่งข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อองค์กรของท่าน จะใช้เพื่อการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์และโปรดพิจารณาให้นักศึกษาดังกล่าว เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ชนิตา รัชพลเมือง
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๒๘๖๗-๘๐๐๐ ต่อ ๕๓๒๔ โทรสาร ๐-๒๘๖๖-๖๘๕๖

E-mail: phd_ed2@siam.edu

หมายเหตุ: ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อนักศึกษา นางสาวสลิลภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล โทร. ๐๘๑-๔๒๔-๗๐๔๔

ที่ มส ๐๒๓๐.๐๔/ ๖ ๐๔๓

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
๓๘ ถนนเพชรเกษม
เขตภาษีเจริญ
กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

๓๓ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตทดลองเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน ๑๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวสลิษฐ์ เอื้อสุวรรณกุล นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการผู้นำและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ดร.ลิขิตกุล กุลรัตนรักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองเก็บข้อมูลการวิจัย กับบุคลากรในหน่วยงานของท่าน โดยขอทดลองเก็บข้อมูลจาก ๑. ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๑ คน และ ๒. ครูผู้สอน จำนวน ๑๐ คน เพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อองค์กรของท่าน จะใช้เพื่อการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาดลองเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ชนิตา รัชพลเมือง
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๒๔๖๒๙-๘๐๐๐ ต่อ ๕๓๒๕ โทรสาร ๐-๒๔๖๒๖-๖๘๕๒

E-mail: phd_ed2@siam.edu

หมายเหตุ : ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อนักศึกษา นางสาวสลิษฐ์ เอื้อสุวรรณกุล โทร. ๐๘๔๑-๕๒๔-๗๐๔๗

ที่ นส ๐๒๑๐ ๐๘/ ๖ ๐๕๑

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
๓๘ ถนนเพชรเกษม
เขตภาษีเจริญ
กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐

๓๓ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตทดลองเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตพัฒนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน ๑๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวลลิตภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประเมินและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ดร.ลลิตกุล กุลรัตน์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองเก็บข้อมูลการวิจัย กับบุคลากรในหน่วยงานของท่าน โดยขอทดลองเก็บข้อมูลจาก ๑. ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๑ คน และ ๒. ครูผู้สอน จำนวน ๑๐ คน เพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อองค์กรของท่าน จะใช้เพื่อการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทดลองเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ชนิดา รัชชพลเมือง

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๒๘๖๗-๔๐๐๐ ต่อ ๕๕๒๕ โทรสาร ๐-๒๖๘๖-๖๘๕๒

E-mail: phd_ed2@siam.edu

หมายเหตุ : ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อนักศึกษา นางสาวลลิตภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล โทร. ๐๔๓-๔๒๔-๕๕๕๕๕

ที่ มส ๐๒๓๐.๐๔/ 1 ๐๗๑

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสยาม
๒๔ ถนนเพชรเกษม
เขตภาษีเจริญ
กรุงเทพฯ ๑๐๓๖๐

๓๑ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขออนุญาตทดลองเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนรณครุศรีวิทยาลัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถามจำนวน ๑๑ ฉบับ

ด้วย นางสาวสลิลภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการะผู้นำ และนวัตกรรมการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยสยาม ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร” โดยมี ดร.ลิขิตกุล กุลรัตน์รักษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์นั้น

ในการนี้บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ขออนุญาตให้นักศึกษาทดลองเก็บข้อมูลการวิจัย กับบุคลากรในหน่วยงานของท่าน โดยขอทดลองเก็บข้อมูลจาก ๑. ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน ๓ คน และ ๒. ครูผู้สอน จำนวน ๑๐ คน เพื่อพัฒนาเครื่องมือวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อองค์กรของท่าน จะใช้เพื่อการพัฒนาเครื่องมือวิจัยเท่านั้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นักศึกษาทดลองเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.ชนิตา รัชพลเมือง
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์

โทร. ๐-๒๕๖๗-๘๐๐๐ ต่อ ๕๓๒๙ โทรสาร ๐-๒๕๖๖-๖๘๕๒

E-mail: phd_ed2@siam.edu

หมายเหตุ : ต้องการข้อมูลเพิ่มเติม ติดต่อนักศึกษา นางสาวสลิลภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล โทร. ๐๘๑-๔๒๔-๗๐๙๙

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ หน้าคำตอบที่ท่านเลือกตามความเป็นจริง และกรุณาตอบคำถามทุกข้อ

4. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม จะได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นความลับ และจะนำไปใช้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น การตอบแบบสอบถามจะไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใด และข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้จะเป็นอย่างยิ่งต่อการวิจัยครั้งนี้

ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและช่วยให้การดำเนินงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นางสาวสลิภักดิ์ เอื้อสุวรรณกุล

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาภาวะผู้นำและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ
ของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความตามสภาพปัจจุบัน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ไม่เกิน 30 ปี

☐ 31-40 ปี

☐ 41-50 ปี

☐ 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

☐ ปริญญาตรี

☐ ปริญญาโท

☐ ปริญญาเอก

4. ตำแหน่ง

☐ ผู้บริหาร

☐ ครู

5. ประสบการณ์การทำงาน

☐ 1. น้อยกว่า 5 ปี

☐ 2. 5-10 ปี

☐ 3. 10 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับสภาพปัจจุบันและสภาพปัญหาการใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีหลักเกณฑ์
การพิจารณา ดังนี้

สภาพปัจจุบัน	สภาพปัญหา
5 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ บริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด	5 หมายถึง ระดับปัญหาอยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ บริหารงานวิชาการอยู่ในระดับมาก	4 หมายถึง ระดับปัญหาอยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ บริหารงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง	3 หมายถึง ระดับปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ บริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย	2 หมายถึง ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ บริหารงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด	1 หมายถึง ระดับปัญหาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

หมายเหตุ ตัวอย่างสำหรับผู้วิจัย

TPS หมายถึง ระบบแบบประมวลรายการ (Transaction Processing Systems- TPS) ได้แก่ การนำคอมพิวเตอร์มาใช้ในการประมวลผลข้อมูลรายการ เพื่อให้ได้สารสนเทศในการสนับสนุนการดำเนินงานในสถาบันการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

MRS หมายถึง ระบบแบบรายงานเพื่อจัดการ (Management Reporting Systems - MRS) ได้แก่ ระบบสารสนเทศที่ใช้ในการรวบรวมและประเมินผลข้อมูล สำหรับจัดทำเป็นรายงานสรุปผลการดำเนินงานโครงการและการจัดทำรายงานความต้องการต่าง ๆ ในสถานศึกษา เน้นการทำงานร่วมการประมวลรายการ เพื่อช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ

DSS หมายถึง ระบบแบบสนับสนุนการตัดสินใจ (Decision Support Systems – DSS) คือ ระบบหนึ่งในระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในการจัดการข้อมูล และใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นสื่อสนับสนุนในการตัดสินใจของผู้บริหารทุกระดับ เพื่อต้องการปรับปรุงคุณภาพของการตัดสินใจให้มีประสิทธิภาพ

รายการข้อคำถาม	สภาพปัจจุบัน					สภาพปัญหา				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
36. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้สืบค้นข้อมูลในการวางแผนและกำหนดกระบวนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี (MRS)										
37. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้รายงานผลการผลิตและการใช้สื่อเทคโนโลยี (MRS)										
38. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการกำกับติดตาม และประเมินผลการใช้สื่อเทคโนโลยีของครู (DSS)										

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงาน
วิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

“ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความร่วมมือในการกรอกข้อมูลเป็นอย่างดี”

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน
ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นผู้ให้ข้อมูล
 - ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. การสัมภาษณ์นี้ใช้ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยเท่านั้นจะไม่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่และด้านส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์แต่ประการใด

ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้และช่วยให้การดำเนินงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

นางสาวสลิลภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล

นักศึกษาปริญญาโท

สาขาภาวะผู้นำและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

ตำแหน่ง.....ประสบการณ์ในการดำรงตำแหน่ง.....ปี

ตอนที่ 2 ท่านมีข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร แต่ละด้านอย่างไร

1. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวางแผนด้านวิชาการ

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวัดผลและประเมินผล

.....

.....

.....

4. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการวิจัยเพื่อการศึกษา

.....

.....

.....

5. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการนิเทศ

.....

.....

.....

6. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการแนะแนว

.....

.....

.....

7. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

.....

.....

.....

8. ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการของ
โรงเรียนเอกชนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

รายละเอียดการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

รายละเอียดการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

รายการข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ	การปรับแก้ไข
	1	2	3				
ด้านการวางแผนด้านวิชาการ							
1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศสืบค้นข้อมูลการวิเคราะห์การวางแผนงานด้านวิชาการ (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษาและแก้ไขเป็น DSS	1. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ สืบค้นข้อมูล วิเคราะห์และวางแผนงานด้านวิชาการ (DSS)
2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบันทึก ข้อมูลการวิเคราะห์การวางแผนงาน เช่น จัดทำแผนผังปัญหาอุปสรรค จุดแข็ง จุดอ่อน ของการบริหารงานวิชาการ (MRS)	-1	+1	+1	0.33	ใช้ไม่ได้	ซ้ำซ้อนกับข้อ 1	ตัดข้อคำถาม
3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศผลงานด้านวิชาการ (MRS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	2. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บ รวบรวมระบบฐานข้อมูลสารสนเทศผลงานด้านวิชาการ (MRS)
4. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำ แผนงาน	-1	+1	+1	0.33	ใช้ไม่ได้	ซ้ำซ้อนกับข้อ 1 และ 2	ตัดข้อคำถาม

รายการข้อความ	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ	การปรับแก้ไข
	1	2	3				
วิชาการและคู่มือการปฏิบัติงานด้านวิชาการ (DSS)							
5. การใช้ระบบแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มต่าง ๆ เพื่อการศึกษา สำหรับการวางแผนงานด้านวิชาการ (DSS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	3. การใช้ระบบแอปพลิเคชันหรือแพลตฟอร์มต่างๆ เพื่อการศึกษา สำหรับการวางแผนงานด้านวิชาการ (DSS)
ด้านการจัดการเรียนการสอน							
6. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการแสดงตารางสอนและตารางการใช้ห้องปฏิบัติการต่าง ๆ (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
7. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ (MRS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
8. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (MRS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	6. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการสนับสนุนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (MRS)

รายการข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปลผล	ข้อเสนอแนะ	การปรับแก้ไข
	1	2	3				
9. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลการเรียนการสอน (DSS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษาและแก้ไขเป็น MRS	7. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลการเรียนการสอน (MRS)
10. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการเรียนการสอน (DSS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	8. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูลด้านการเรียนการสอน (DSS)
ด้านการวัดผลและประเมินผล							
11. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้บันทึกผลการเรียนของนักเรียนรายบุคคล (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
12. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประมวลผลการเรียน (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
13. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	แก้ไขเป็น TPS	11. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ใน

รายการข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปลผล	ข้อเสนอแนะ	การปรับแก้ไข
	1	2	3				
รายงานผลการเรียน รายบุคคล (MRS)							รายงานผลการ เรียนรายบุคคล (TPS)
14. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ ประเมินผลนักเรียนทั้ง ระบบ (DSS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
15. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ ประเมินผลการจัดการ เรียนการสอน (DSS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	13. การนำ เทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ ประเมินผลการ จัดการเรียนการ สอนของครู(DSS)
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา							
16. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ จัดเก็บข้อมูลเพื่อการ วิจัย (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	14. การนำ เทคโนโลยี สารสนเทศ มาใช้ ในการจัดเก็บและ รวบรวมข้อมูลเพื่อ การวิจัย (TPS)
17. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ วิเคราะห์ผลข้อมูลการ วิจัย (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	15. การนำ เทคโนโลยี สารสนเทศ มาใช้ ในการวิเคราะห์ ข้อมูลและ ผลการวิจัย (TPS)
18. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		

รายการข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ	การปรับแก้ไข
	1	2	3				
จัดทำรายงาน ผลการวิจัย (MRS)							
19. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ เผยแพร่ผลงานวิจัย (MRS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
20. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ ประเมินคุณภาพ งานวิจัย (DSS)	+1	0	+1	0.66	ใช้ได้		
ด้านการนิเทศ							
21. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้สร้าง เครื่องมือการนิเทศ การศึกษาที่เหมาะสม (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	19. การนำ เทคโนโลยี สารสนเทศ มาใช้ สร้างเครื่องมือการ นิเทศที่เหมาะสม (TPS)
22. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ จัดทำเอกสารรายงาน ผลการนิเทศ การศึกษา (MRS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	20. การนำ เทคโนโลยี สารสนเทศ มาใช้ ในการจัดทำ เอกสารรายงานผล การนิเทศ (MRS)
23. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ จัดกิจกรรม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษาและ แก้ไขเป็น DSS	21. การนำ เทคโนโลยี สารสนเทศ มาใช้ ในการจัดกิจกรรม

รายการข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปลผล	ข้อเสนอแนะ	การปรับแก้ไข
	1	2	3				
นิเทศการศึกษา (MRS)							แลกเปลี่ยนเรียนรู้ การนิเทศ (DSS)
24. มีการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการนำ ผลการนิเทศมาแก้ไข ปรับปรุงและ พัฒนาการจัด การ เรียนการสอน (DSS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา ตัด “มี” ออก	22.การใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศในการ นำผลการนิเทศมา ใช้ปรับปรุงและ พัฒนาการจัดการ เรียนการสอน (DSS)
25. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ วิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคของการ นิเทศ (DSS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
ด้านการแนะแนว							
26. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ จัดเก็บข้อมูล สารสนเทศงานแนะ แนว (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
27. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ จัดทำข้อมูล สารสนเทศของ นักเรียน (TPS)	+1	0	+1	0.66	ใช้ได้	แก้ไขเป็น MRS	25. การนำ เทคโนโลยี สารสนเทศ มาใช้ ในการจัดทำข้อมูล สารสนเทศของ นักเรียน (MRS)

รายการข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปลผล	ข้อเสนอแนะ	การปรับแก้ไข
	1	2	3				
28. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดรายงานผลข้อมูลงานแนะแนว (MRS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
29. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้รายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล (MRS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	แก้ไขเป็น TPS	27. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้รายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล (TPS)
30. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียน (DSS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
ด้านการประกันคุณภาพ							
31. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	29. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการจัดเก็บและบันทึกข้อมูลระบบประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา (TPS)
32. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการประกันคุณภาพ	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	แก้ไขเป็น MRS	30. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการวิเคราะห์

รายการข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ	การปรับแก้ไข
	1	2	3				
การศึกษาตาม มาตรฐานการศึกษา (TPS)							ข้อมูลการประกัน คุณภาพการศึกษา ตามมาตรฐาน การศึกษา (MRS)
33. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ สรุปผลการประกัน คุณภาพการศึกษา (MRS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
34. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ รายงานผลการประกัน คุณภาพการศึกษา (MRS)	+1	0	+1	0.67	ใช้ได้		
35. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ วิเคราะห์ผลการ ประกันคุณภาพ การศึกษา (DSS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้		
ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี							
36. การนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการ ผลิตสื่อการเรียนรู้ของ ครู (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	34. การนำ เทคโนโลยี สารสนเทศ มาใช้ ในการผลิตและ พัฒนาสื่อการ เรียนรู้ของครู (TPS)

รายการข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ	การปรับแก้ไข
	1	2	3				
37. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบันทึกข้อมูลสื่อ แหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน (TPS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	35. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการรวบรวมจัดเก็บข้อมูลสื่อ และแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียน (TPS)
38. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้สืบค้นข้อมูลในการวางแผนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี (MRS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	36. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้สืบค้นข้อมูลในการวางแผนและกำหนดกระบวนการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยี (MRS)
39. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้รายงานผลการผลิตการใช้สื่อเทคโนโลยี (MRS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	37. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้รายงานผลการผลิตและการใช้สื่อเทคโนโลยี (MRS)
40. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการกำกับ ติดตาม และประเมินการใช้สื่อของครู (DSS)	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้	ปรับภาษา	38. การนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการใช้

รายการข้อคำถาม	ผู้ทรงคุณวุฒิ			IOC	แปล ผล	ข้อเสนอแนะ	การปรับแก้ไข
	1	2	3				
							สื่อเทคโนโลยีของ ครู (DSS)

ภาคผนวก จ

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ด้าน	ข้อที่	Cronbach's Alpha
ด้านการวางแผนด้านวิชาการ	1 - 3	.812
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4 - 8	.795
ด้านการวัดผลและประเมินผล	9 - 13	.925
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	14 - 18	.860
ด้านการนิเทศการศึกษา	19 - 23	.726
ด้านการแนะแนว	24 - 28	.873
ด้านการประกันคุณภาพ	29 - 33	.680
ด้านการพัฒนาสื่อเทคโนโลยี	34 - 38	.953

ประวัติย่อผู้เขียนวิทยานิพนธ์

ชื่อ – สกุล นางสาวสลิลภัทร์ เอื้อสุวรรณกุล

วัน เดือน ปี เกิด 29 กรกฎาคม 2530

สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร

วุฒิการศึกษา ปริญญาตรีและโท วิศวกรรมเคมี อิมพีเรียล คอลเลจ ลอนดอน

 สหราชอาณาจักร

ประสบการณ์การทำงาน

 พ.ศ. 2553 - 2555 ที่ปรึกษาทางการเงิน วานาชนกิจ ธนาคารไทย

 พาณิชย์ มหชน

 พ.ศ. 2555 - ปัจจุบัน ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาและภาษาสลิลภัทร์